

การค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

วิทยานิพนธ์
ของ
สาลิณี สิงห์ศร

พหุฯ ปนุฑิต ซีเว

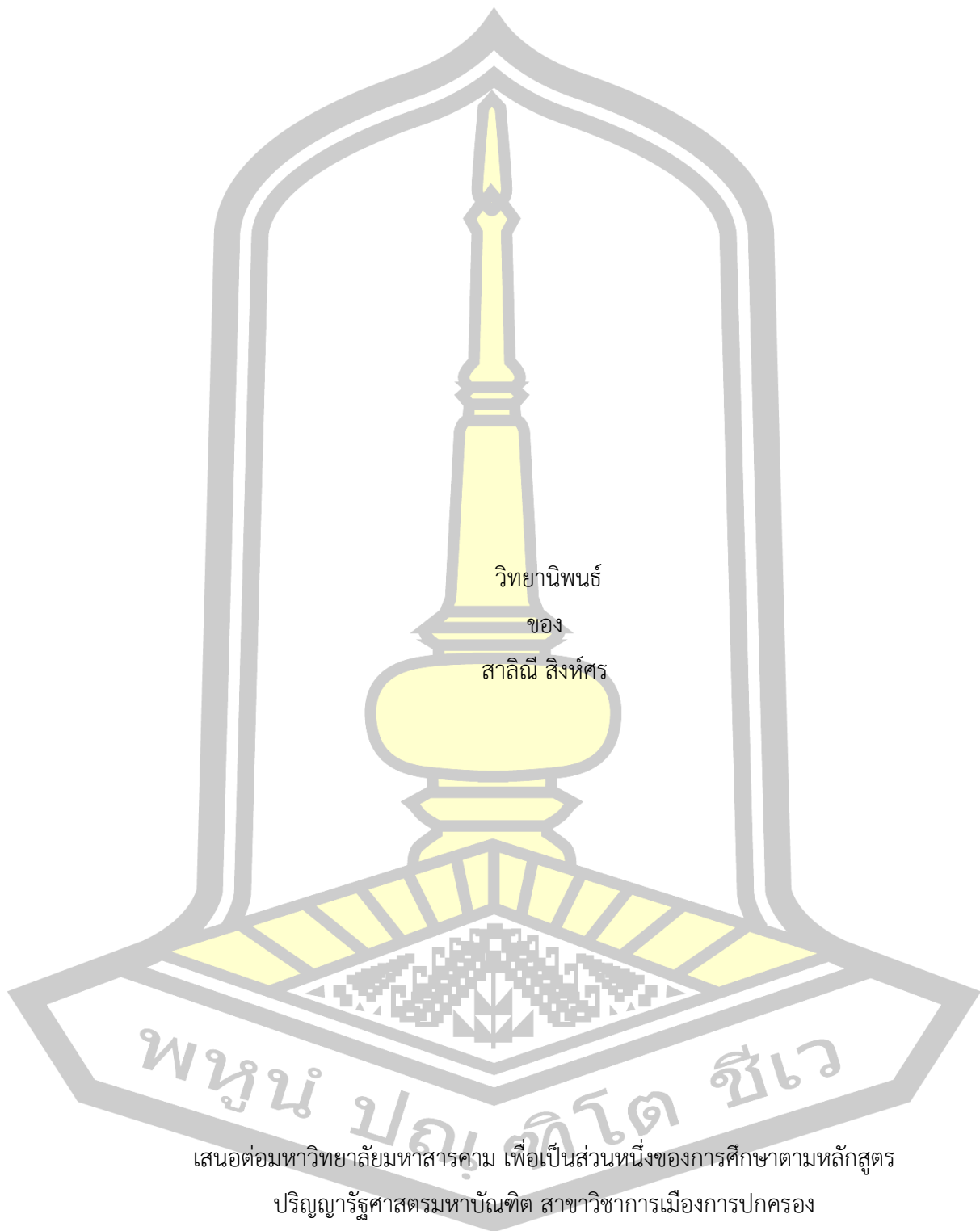
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง

มิถุนายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

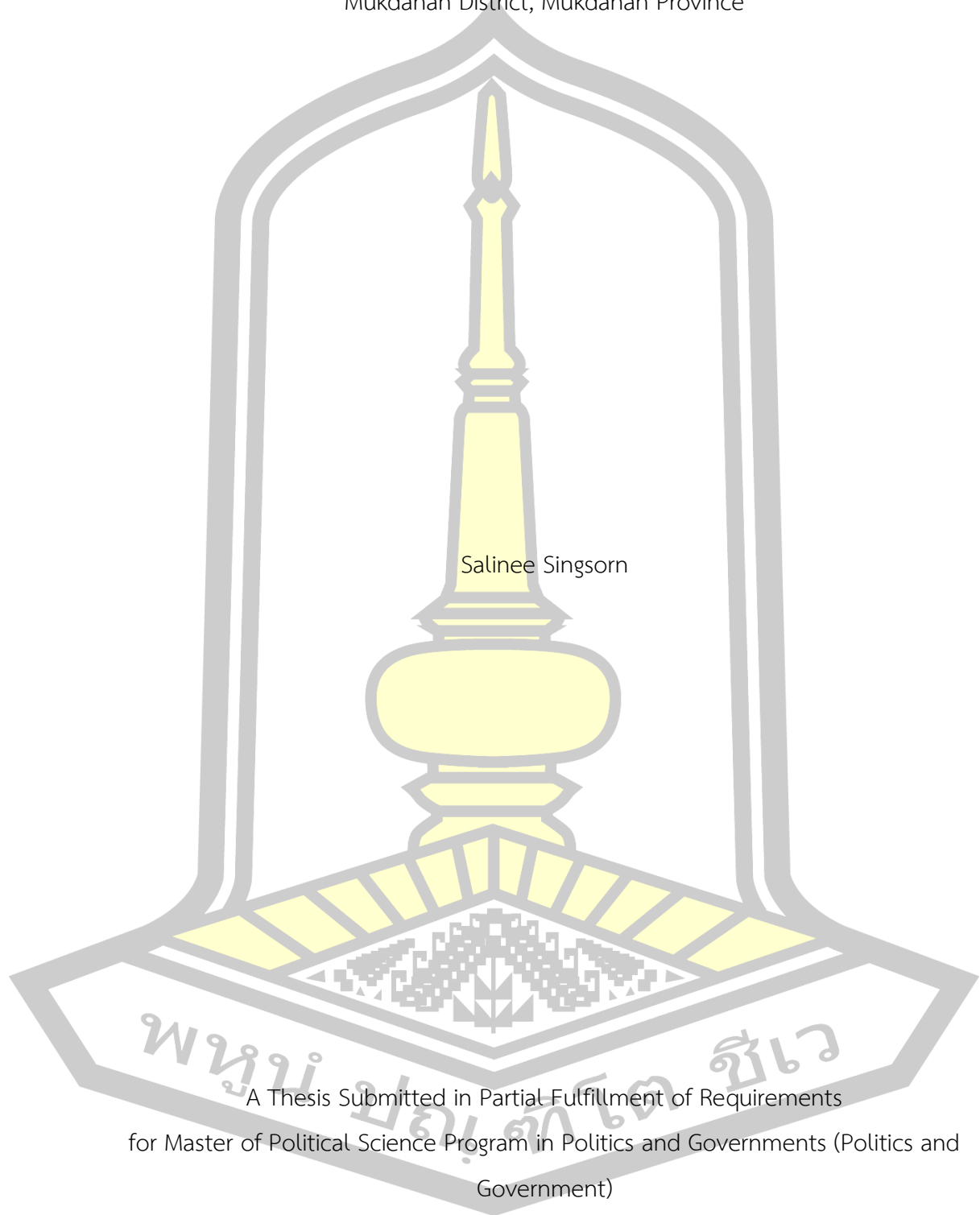
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง

มิถุนายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

CROSS-NATIONAL PROSTITUTION OF MIGRANT WOMEN A case study of Mueang
Mukdahan District, Mukdahan Province

Salinee Singsorn

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Political Science Program in Politics and Governments (Politics and
Government)

June 2021

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวสาลิณี สิงห์ศร
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การเมืองการปกครอง ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. ญัฐกานต์ อัครพงศ์พิศักดิ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. อลงกรณ์ อรรคแสง)

กรรมการ

(ดร. วนิตา พรหมหล้า)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ดร. ทักษวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(ผศ. กันตา วิลาชัย)

คณบดีวิทยาลัยการเมืองการปกครอง

(รศ. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

พหุ ประทีป วิชา

ชื่อเรื่อง	การค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร		
ผู้วิจัย	สาลิณี สิงห์ศร		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. อลงกรณ์ อรรคแสง		
ปริญญา	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การเมืองการปกครอง
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเงื่อนไขการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ 1) การเข้าสู่อาชีพ 2) แรงผลักดัน และศึกษากระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ 1) การเคลื่อนย้ายถิ่น 2) เครือข่ายเชื่อมโยงของการค้าประเวณี การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้เครื่องมือในการวิจัยดังต่อไปนี้ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงเอกสารและการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิควิจัย คือ การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม มีผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ หญิงขายบริการจำนวน 13 คน

ผลการศึกษาพบว่า เงื่อนไขการเข้าสู่การค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ ได้แก่ 1) ต้องการให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม 2) ต้องการเงินเพื่อไปใช้ปลดหนี้เลี้ยงดูพ่อแม่และลูก 3) การเข้าสู่อาชีพค้าประเวณีจากคำชักชวนของคนรู้จัก โดยกลุ่มหญิงผู้ประกอบการอาชีพค้าประเวณีมีแรงผลักดันในการค้าประเวณี คือ ครอบครัว เศรษฐกิจ/รายได้ สังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว รายจ่ายในครอบครัวไม่สอดคล้องกับรายรับทำให้เกิดหนี้สิน ภาวะความกดดันจากสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบข้าง และผลการศึกษาด้านกระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ คือ ช่องทางการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย คือ สะพานมิตรภาพไทย - ลาว จังหวัดมุกดาหาร และช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้หนังสือผ่านแดนแบบชั่วคราว หนังสือเดินทางของนักท่องเที่ยว กลุ่มหญิงค้าประเวณีที่เดินทางเข้าสู่ประเทศไทยโดยวิธีการผ่านนายหน้ามีค่าใช้จ่ายตั้งแต่ 7,500 – 9,000 บาท ซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้นายจ้างที่ประเทศไทยจะเป็นคนออกให้ก่อน และนายจ้างจะหักจากเงินเดือนในแต่ละเดือนตามที่ตกลงกันได้

คำสำคัญ : การค้าประเวณี/หญิงค้าประเวณีข้ามชาติ

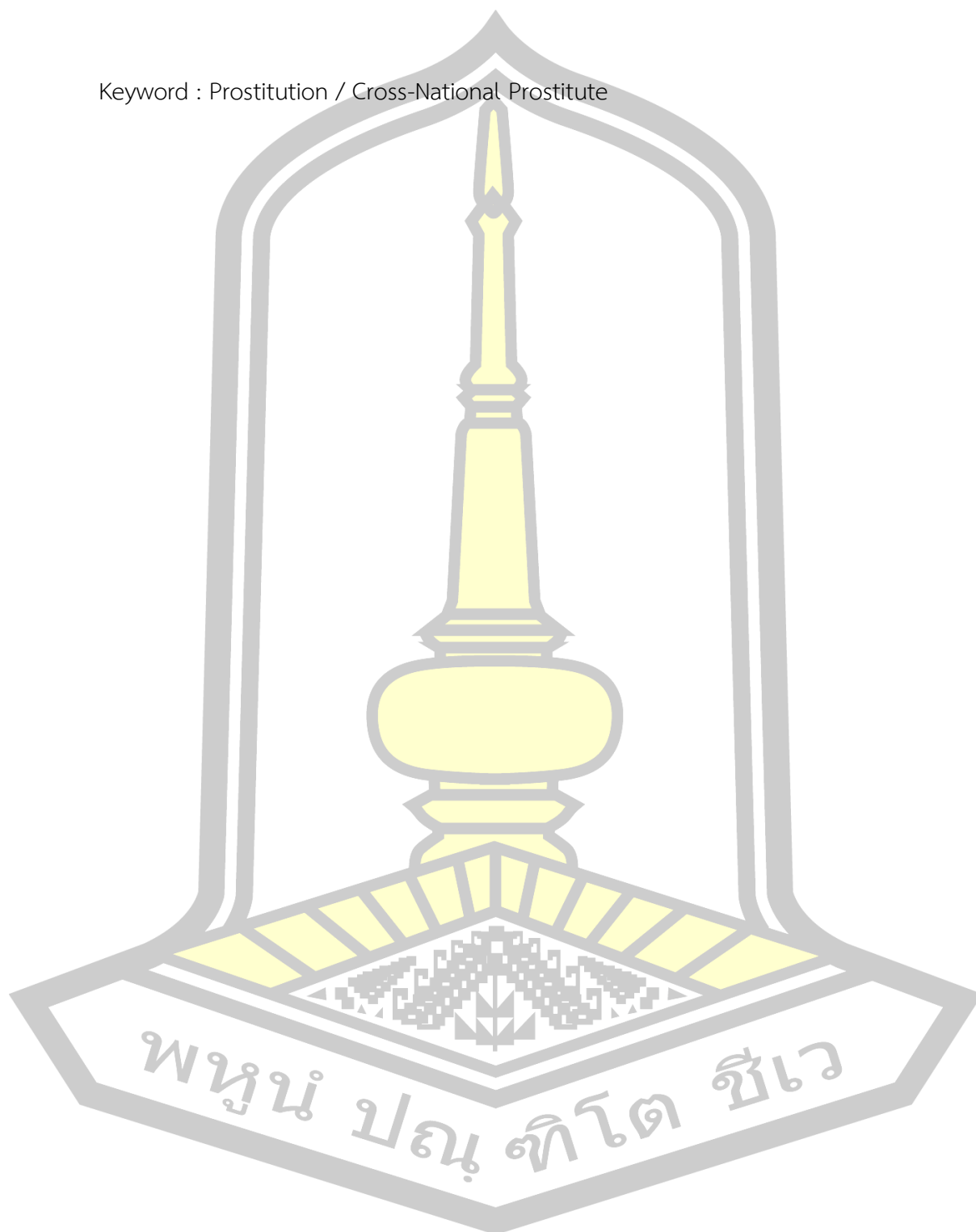
TITLE	CROSS-NATIONAL PROSTITUTION OF MIGRANT WOMEN A case study of Mueang Mukdahan District, Mukdahan Province		
AUTHOR	Salinee Singson		
ADVISORS	Associate Professor Alongkorn Akkasaeng , Ph.D.		
DEGREE	Master of Political Science Program in Politics and Governments	MAJOR	Politics and Government
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2021

ABSTRACT

The objectives of this research were (1) to study the conditions of prostitution for migrant women in 2 areas -1) entering into a career and 2) driving force and (2) to study the process of cross-national prostitution of migrant in 2 areas- 1) mobility and 2) network linkage. This qualitative research was conducted by using in-depth interview and participation observation method. Thirteen prostitutes were selected to participate in the study. The results of the study revealed that the conditions for entering into prostitution were 1) needing money for their families to live a better life and 2) needing money to pay off debts for raising parents and children and 3) being persuaded by acquaintances. Migrant women were driven into prostitution by family, economic/income, social and environment conditions, such as poverty, family violence, family expenses exceeding an income, and pressure from society and surrounding environment. Regarding the process of cross national prostitution, the study revealed that migrant women entered into Thailand via Thai – Laos Friendship Bridge in Mukdahan Province and Chong Mek (a border city) in Ubon Ratchathani Province by using a temporary border pass or a passport as a tourist. A migrant woman entering into Thailand with the assistance of an agent had to pay 7,500 to 9,000 baht. This expense was paid in advance to the agent by the migrant woman's employer, and the employer deducted an amount of money as agreed

from the migrant woman's monthly salary.

Keyword : Prostitution / Cross-National Prostitute

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากรองศาสตราจารย์ ดร. อลงกรณ์ อรรคแสง อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัย รวมถึง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐกานต์ อัครพงศ์พิศักดิ์ ที่ได้ให้เกียรติประธานกรรมการ ดร. วนิตา พรมหาล้า และ ดร. ทชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ ที่ได้ให้เกียรติเป็นกรรมการ ซึ่งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ส่งผลให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่าน ที่ให้ความรู้ด้านต่าง ๆ และส่งมอบประสบการณ์อันมีค่า ซึ่งเป็นพื้นฐานให้ผู้วิจัยนำความรู้และประสบการณ์เหล่านี้มาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยนี้ และขอขอบคุณผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทุกท่านที่ได้สละเวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์สำหรับงานวิจัยนี้ รวมถึงกำลังใจและความช่วยเหลือต่าง ๆ จากครอบครัว และญาติ พี่น้อง ส่งผลให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

ท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้ เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ เพื่อให้ปัญหาดังกล่าวได้รับการแก้ไขและให้ทุกคนได้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขโดยปราศจากปัญหาต่าง ๆ

สาลิณี สิงห์ศร

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	๗
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการค้าประเวณี.....	7
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐานข้ามชาติ	15
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
ข้อมูลจังหวัดมุกดาหาร	33
ประชากร.....	34
เศรษฐกิจ.....	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
รูปแบบและแผนผังการวิจัย	40

การกำหนดผู้ให้ข้อมูลหลัก	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการศึกษา.....	41
การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
บทที่ 4 เจื่อนใจที่มีอิทธิพลต่อการผลักดันให้เกิดการค้าประเวณีและกระบวนการค้าประเวณีของหญิง ข้ามชาติ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร	43
1. เจื่อนใจที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่อาชีพค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ.....	43
2. กระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร.....	53
บทที่ 5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ	62
สรุปผลการศึกษา.....	62
อภิปราย	65
บรรณานุกรม.....	6
ประวัติผู้เขียน	11

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งด้านการท่องเที่ยว การเจริญเติบโตทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง จึงทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ปัญหากลุ่มคนต่างชาติลักลอบเข้ามาทำงานโดยผิดกฎหมายเป็นจำนวนมาก ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยและมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง กลุ่มแรงงานต่างชาติจะอยู่กระจัดกระจายตามพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่ติดชายแดนของไทยหรือตามหัวเมืองใหญ่ ๆ ของประเทศไทย เหตุผลที่มีกลุ่มคนต่างชาติต่างหลั่งไหลกันเข้ามาทำงานในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ก็เนื่องจากสภาพสังคมในปัจจุบันได้มีการพัฒนามากขึ้นตามลำดับในแต่ละยุคแต่ละสมัย ทั้งในด้าน เศรษฐกิจและเทคโนโลยี จึงทำให้เกิดกระแสการย้ายถิ่นฐานของผู้ด้อยโอกาสหรือคนระดับล่างใน ประเทศต่าง ๆ เข้ามาเพื่อแสวงหาชีวิตที่ดีขึ้นกว่าเดิมและได้รับค่าแรงที่สูงกว่าในประเทศของตน อันมี สาเหตุมาจากความยากจนและความด้อยโอกาสทางสังคม และความขัดแย้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มคนต่างชาติเดินทางเข้ามาทำงานและพำนักอยู่ในประเทศไทย ทั้งที่เข้ามาอย่างถูกกฎหมายและผิดกฎหมายอยู่เป็นจำนวนมาก

ในปัจจุบันลักษณะการประกอบอาชีพของกลุ่มคนต่างชาติ ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแต่อาชีพที่ใช้ แรงงานหรืองานฝีมือแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่กลับขยายวงกว้างออกไปในธุรกิจอื่น ๆ ด้วยเช่น งานบริการตามร้านอาหาร หรือสถานบันเทิงต่าง ๆ เช่นเป็นพนักงานตามร้านอาหารโอเคหรือเป็น หมอนวดแผนโบราณ ทั้งนี้เพราะงานลักษณะดังกล่าวเป็นงานที่ไม่ต้องใช้แรงงานมาก รวมถึงได้รับ ค่าตอบแทนที่มากกว่าการเป็นลูกจ้างซึ่งเป็นกลุ่มผู้ใช้แรงงานตามโรงงานอุตสาหกรรม นอกจากกลุ่ม อาชีพที่กล่าวในข้างต้น ยังมีอาชีพที่กลุ่มคนต่างชาติหันมาประกอบอาชีพกันเป็นจำนวนมากขึ้นนั่นก็คือ อาชีพค้าประเวณี โดยแยกได้เป็นสองประเภทใหญ่ๆคือ การค้าประเวณีแบบสมัครใจ และไม่สมัครใจ แต่ในปัจจุบันการค้าประเวณีแบบสมัครใจในกลุ่มหญิงต่างชาติได้มีมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาชีพนี้เป็นอาชีพที่ไม่ต้องใช้แรงงานมากนัก และทำรายได้เป็นอย่างดีให้กับกลุ่มหญิงต่างชาติ ทำให้ กลุ่มหญิงดังกล่าวสามารถใช้จ่ายได้อย่างสะดวกสบายและมีเงินเก็บเพื่อส่งกลับไปยังภูมิลำเนาใน ประเทศของตนเองได้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มหญิงต่างชาติดังกล่าวหันมาประกอบอาชีพขายบริการ ทางเพศในประเทศไทยมากขึ้น โดยรูปแบบและลักษณะของการค้าประเวณีในกลุ่มหญิงต่างชาติ ดังกล่าวจะมีทั้งที่เป็นการขายบริการทางเพศแบบตรงและการบริการทางเพศแบบแอบแฝง โดย ลักษณะการขายบริการทางเพศแบบตรงก็จะ เป็นลักษณะของช่องที่เป็นสถานที่ขายบริการแบบ

เปิดเผย ส่วนการขายบริการทางเพศแบบแอบแฝงก็จะเป็นการขายบริการทางเพศโดยแฝงในรูปแบบของธุรกิจบันเทิงประเภทต่าง ๆ เช่น นวดแผนโบราณ ร้านคาราโอเกะ ผับ บาร์ รวมถึงธุรกิจร้านอาหาร เป็นต้น การค้าประเวณีของกลุ่มคนต่างชาติดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบขายบริการทางเพศโดยตรงหรือแบบแอบแฝงก็ล้วนส่งผลกระทบต่อสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ทำให้เกิดปัญหาความเสื่อมทรามทางศีลธรรม เกิดการเอาเปรียบ เกิดการล่อลวง รวมถึงปัญหาทางด้านอาชญากรรม และปัญหาเรื่องโรคติดต่อทางเพศ ตัวอย่างเช่น โรคเอดส์ หนองใน ซิฟิลิส ฝิ่นมั่ว เป็นต้น จากปัญหาในเรื่องของการค้าประเวณี ทำให้ทางหน่วยงานของภาครัฐเร่งดำเนินการโดยการกำหนดนโยบาย และหาแนวทางป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เพื่อลดอัตราการเข้ามาประกอบอาชีพขายบริการทางเพศของกลุ่มคนต่างด้าว รวมถึงตัดช่องโอกาสการค้ามนุษย์ข้ามชาติ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายด้วยเช่นกัน

จากการศึกษาในเรื่อง “ธุรกิจนอกระบบ : ศึกษากรณีการค้าบริการทางเพศในสังคมไทย” ของ ชูวิทย์ กมลวิศิษฐ์(2551 : 1) ที่ระบุว่าผู้ให้บริการทางเพศในประเทศไทยประมาณ 229,000 คน แบ่งเป็นหญิงให้บริการทางเพศ 85,000 คน บวกกับจำนวนหญิงบริการต่างชาติ 36,000 คน โสเภณีเด็กอีกประมาณ 60,000 คน กับกลุ่มที่ทำงานอิสระบางเวลา (Part time) และนักศึกษาขายบริการทางเพศอีก 48,000 คน รายได้จากธุรกิจบริการทางเพศในสังคมไทย ในเอกสารนี้ได้แบ่งการประมาณการ รายได้ออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การประมาณการรายได้จากกลุ่มผู้หญิงที่ให้บริการทางเพศ 2) การประมาณการรายได้จากกลุ่มผู้ชายที่ให้บริการทางเพศ ในส่วนของการประมาณการรายได้จากกลุ่มผู้หญิงที่ให้บริการทางเพศ พบว่า สถานบริการที่มีจำนวนหญิงให้บริการทางเพศมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง คือ บาร์เปียร์ ที่มีจำนวนประมาณ 50,289 คน คาราโอเกะ 37,032 คน นวดแผนโบราณ 32,380 คน อาบอบนวด 27,549 คน และบาร์อะโกโก้ 21,626 คน ผลตอบแทนที่สูงจากการประกอบอาชีพ จากการประมาณการรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้หญิงให้บริการทางเพศ 1 คน จะได้ผลตอบแทนต่ำสุด 31,250 บาท (ในกรณีสำหรับบังกะโล เกสต์เฮาส์ ดิสโกเธค ค็อกเทลเลาจน์ และร้านตัดผมชาย) จนถึงผลตอบแทนสูงสุด 125,000 บาท (ในกรณีสำหรับสำนักหรือช่อง) ถ้าเปรียบเทียบแล้วรายได้ต่ำสุดที่หญิงบริการได้รับมากกว่าคนทำงานที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและโท จึงเป็นเหตุจูงใจให้คนมาทำอาชีพนี้กันมาก ในปี พ.ศ. 2559 จัดเก็บภาษีสถานอาบอบนวดมียอดรวมรายได้ประมาณทั่วประเทศปีละกว่า 122.64 ล้านบาท

พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว, (2560)รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและมนุษยย์ กล่าวว่า ประเทศสหรัฐอเมริกาได้เผยแพร่รายงานการค้ามนุษย์ TIP Report ที่ 27 มิถุนายน 2560 รายงานดังกล่าวมีการจัดลำดับสถานการณ์การค้ามนุษย์ของประเทศต่าง ๆ 180 ประเทศ โดยแบ่งเกณฑ์การประเมินประเทศต่าง ๆ ออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ระดับที่ดีที่สุด tier 1 คือ ประเทศที่ถึงมาตรฐานขั้นต่ำของสหรัฐ tier 2 คือ ประเทศที่มีความพยายามอย่างเห็นได้ชัดที่จะพัฒนาให้ถึงระดับ

มาตรฐาน/ประเทศที่ควรได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ tier 3 คือ ประเทศที่ไม่มีความก้าวหน้าและความพยายามใดชัดเจน ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับให้อยู่ใน tier 2 watch list หรือระดับ 2 ก่อนหน้านั้นประเทศไทยถูกจัดอันดับที่ระดับ 3 เป็นเวลา 2 ปีติดต่อกัน ประเทศไทยได้ร่วมมือกับกระบวนการความร่วมมือเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Coordinated Mekong Ministerial Initiative against Trafficking: COMMIT) (David Fiona, 2007 : 69) ขึ้นควบคู่กับการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของหน่วยงานภาครัฐบนพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้รับจากรวบรวมข้างต้น อาทิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และสำนักงานอัยการสูงสุด รวมถึงหน่วยงานภาคเอกชน ตลอดจนองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องให้เป็นระบบและเท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงในภูมิภาค เพื่อเป็นข้อมูลในเชิงลึกสำหรับสารสนเทศกระทรวงทั้งพัฒนาไปเป็นความมองคู้ที่ตอบสนองต่อความจำเป็น ทั้งในมิติของการลดปัจจัยเสี่ยงและเพิ่มปัจจัยคุ้มครอง (David Fiona, 2007 : 5)

จังหวัดมุกดาหารนับเป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีกลุ่มคนต่างชาติเข้ามาทำงานจำนวนมาก ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดมุกดาหารเป็นจังหวัดที่มีแนวเขตแดนขนานไปกับแขวงสะหวันนะเขตของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามลำแม่น้ำโขง เป็นระยะทางประมาณ 72 กิโลเมตร แขวงสะหวันนะเขตเป็นแขวงที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 2 ของประเทศ ราษฎรประสบปัญหาในด้านการประกอบอาชีพ เพราะอาชีพด้านเกษตรที่สามารถทำได้เพียงตามฤดูกาล ขาดการส่งเสริมการลงทุนภายใน ประชาชนมีหลายเผ่าพันธุ์ ดังนั้นจึงมีการเคลื่อนย้ายแรงงานทั้งถูกต้องตามกฎหมายและไม่ถูกกฎหมายเข้าสู่ประเทศไทย โดยใช้จังหวัดมุกดาหารเป็นทั้งเป็นพื้นที่ต้นทาง ทางผ่าน และปลายทางเข้าสู่กรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่น ๆ เป็นจำนวนมาก และยังส่งผลให้เกิดกระบวนการค้ามนุษย์หญิงและเด็ก ซึ่งพบว่ากลุ่มผู้หญิงและเด็กจากประเทศเพื่อนบ้านส่วนใหญ่ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จากการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศในอุตสาหกรรมการค้าประเวณีในประเทศไทย

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นนั้น การค้าประเวณีหญิงข้ามชาติมีหญิงต่างชาติที่เข้ามาขายบริการทางเพศทั้งที่มาแบบสมัครใจหรือมาแบบไม่สมัครใจนั้น เป็นอาชีพที่ไม่ต้องใช้แรงงานมากนักแล้วยังทำรายได้เป็นอย่างดีกับกลุ่มหญิงข้ามชาติ การค้าประเวณีในกลุ่มหญิงข้ามชาติอาจส่งผลกระทบต่อสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เพราะทำให้เกิดปัญหาความเสื่อมทรามทางศีลธรรม การล่อลวง การเอารัดเอาเปรียบ อาจเกิดปัญหาเรื่องโรคติดต่อทางเพศ อันได้แก่ กามโรค โรคเอดส์ หนองใน ซิฟิลิส ฝิ่นมั่ว เป็นต้น โดยผู้วิจัยจะศึกษาว่ากระบวนการค้าประเวณีของหญิงต่างชาติ ในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร มีลักษณะอย่างไร อีกทั้งจะศึกษาเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการผลักดันให้หญิงต่างชาติเข้าสู่อาชีพค้าประเวณีว่าเกิดจากสาเหตุใด ทั้งนี้เพื่อหาแนวทางที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีของกลุ่มโสเภณีหญิงต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการผลักดันให้เกิดการค้าประเวณีของหญิงข้ามชาติในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
2. เพื่อศึกษากระบวนการการค้าประเวณีของหญิงข้ามชาติ ในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
3. เพื่อเสนอแนะข้อเสนอเชิงนโยบายต่อหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการค้าประเวณีของหญิงข้ามชาติ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการผลักดันให้การค้าประเวณีของหญิงข้ามชาติ ในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
2. เพื่อเข้าใจถึงกระบวนการการค้าประเวณีของหญิงข้ามชาติ ในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
3. เพื่อสามารถเสนอข้อเสนอแนะตรงประเด็นการค้าประเวณีของผู้หญิงข้ามชาติ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการผลักดันให้การค้าประเวณีของหญิงข้ามชาติ ในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
2. ได้ทราบถึงกระบวนการการค้าประเวณีของหญิงข้ามชาติ ในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
3. เพื่อเป็นแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีของหญิงข้ามชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่อง การค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร มีเนื้อหาที่ศึกษาถึงเงื่อนไขการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ 2 ด้าน ได้แก่ 1) การเข้าสู่อาชีพ 2) แรงผลักดัน และศึกษากระบวนการการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ 2 ด้าน ได้แก่ 1) การเคลื่อนย้ายถิ่น 2) เครือข่ายเชื่อมโยงของการค้าประเวณี

ขอบเขตผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สถานบริการเรจรมย์ สวนอาหาร คาราโอเกะ และนวดแผนโบราณในอำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร

ผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เก็บข้อมูลในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้ นา,นิว,หวาน,แบม,โบว์,ต้นข้าว,แป้งหอม,มุก,หมีว,ฝ้าย,ไบเฟิร์น,เบียร์,แพรวา กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นลักษณะกรณีศึกษา (Case Study) โดยกำหนดให้หญิงผู้เข้ามาค้าประเวณีแบบแอบแฝงในลักษณะการทำอาชีพเป็นพนักงานให้บริการในสถานบริการเรจรมย์ สวนอาหาร คาราโอเกะ และนวดแผนโบราณ ในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 13 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลในช่วงเวลาระหว่างเดือนเมษายน พ.ศ. 2560 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2561 ลงพื้นที่ครั้งที่ 2 วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2563

ขอบเขตด้านพื้นที่

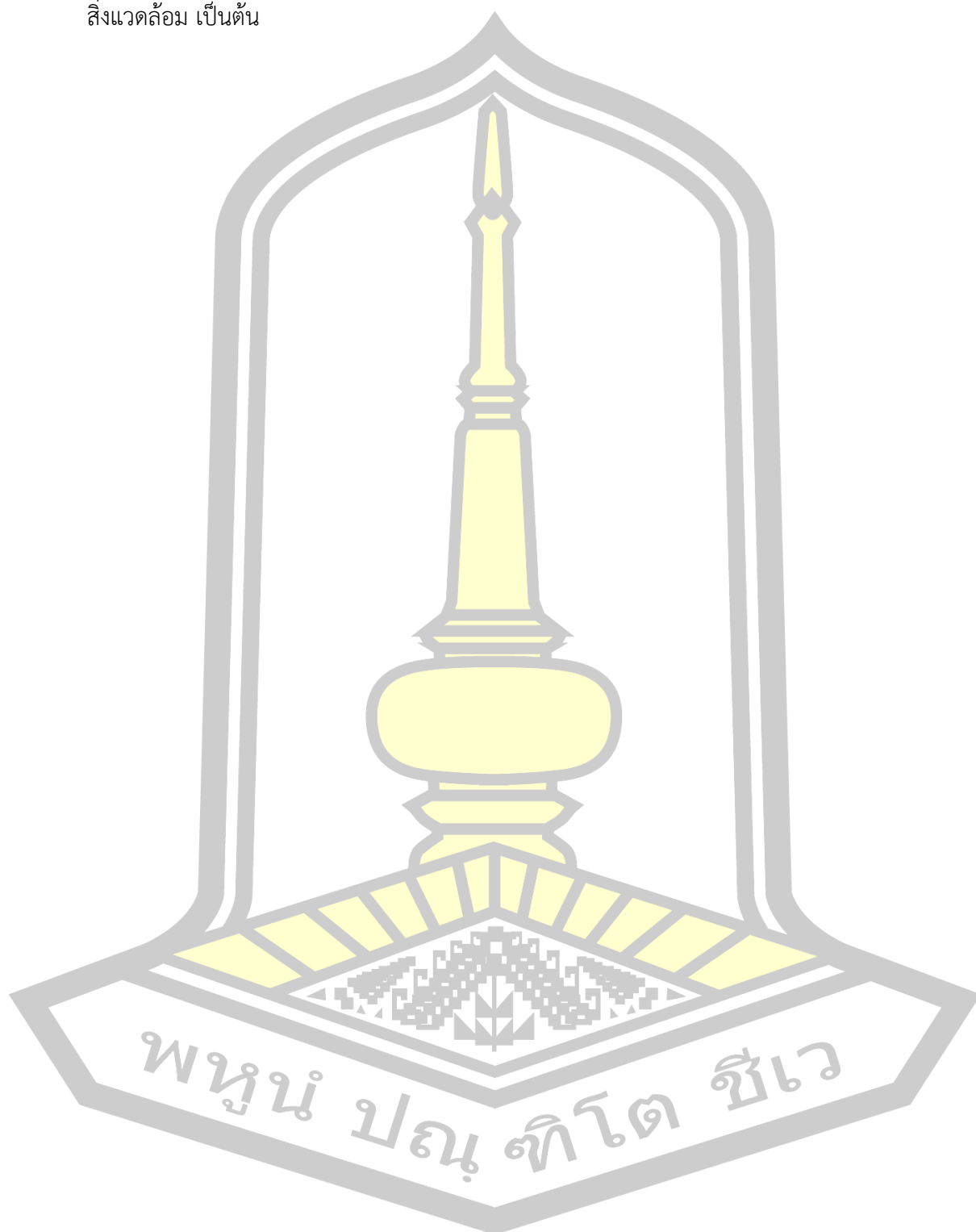
ขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษาเฉพาะสถานบริการเรจรมย์ สวนอาหาร คาราโอเกะ และนวดแผนโบราณในอำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

การค้าประเวณีหญิง หมายถึง การซื้อ การขายบริการทางเพศทั้งชายและหญิงรวมถึงการขายบริการทางเพศแก่เพศเดียวกัน อันมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความใคร่ทางกามารมณ์ให้กับผู้อื่นทั้งโดยสมัครใจและไม่สมัครใจ โดยมีเงินตราเป็นสินจ้างหรือผลประโยชน์อื่นเป็นสิ่งตอบแทน
แรงผลักดัน หมายถึง แรงจูงใจ สิ่งกระตุ้นที่ทำให้ตัดสินใจเข้ามาขายบริการข้ามชาติ
กระบวนการการค้าประเวณี หมายถึง การเคลื่อนย้ายถิ่น เครือข่ายเชื่อมโยงของการค้าประเวณี

สถานบริการ หมายถึง สวนอาหาร คาราโอเกะ และนวดแผนโบราณ ในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

เงื่อนไข หมายถึง การเข้าสู่อาชีพ แรงผลักดัน อันได้แก่ ครอบครัว เศรษฐกิจ/รายได้ สังคม/
สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อศึกษาเงื่อนไขการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติและกระบวนการการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการค้าประเวณี
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐานข้ามชาติ
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. ข้อมูลจังหวัดมุกดาหาร
6. กรอบแนวคิด

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการค้าประเวณี

1. ความหมายของการค้าประเวณี

การค้าประเวณีเป็นปัญหาสังคมซึ่งเกิดขึ้นในทั่วทุกภูมิภาคของโลก แทรกซึมอยู่ในชุมชนทุกระดับและมีลักษณะการดำเนินธุรกิจหรือพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างหลากหลายซึ่งอาจจะขึ้นอยู่กับเงื่อนไข ปัจจัยและวัฒนธรรมของแต่ละชุมชน (นิวัตร สุวรรณพัฒนา, 2541) ยิ่งกว่านั้นการค้าประเวณียังอาจนำมาสู่ปัญหาการค้ำมนุษย์ กล่าวคือหากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างถูกวิธีอาจนำมาสู่ธุรกิจการจัดหาหรือการบังคับค้าประเวณี ซึ่งถูกจัดเป็นรูปแบบหนึ่งของการค้ำมนุษย์และยังส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมของไทยในวงกว้าง จึงเกิดการนิยามหรือการตีความความหมายของการค้าประเวณีอย่างหลากหลายดังนี้

ประวิทย์ ร้อยแก้ว, (2548) ได้กล่าวถึงความหมายของการค้าประเวณีไว้ว่า การค้าประเวณีนั้นเป็นการแสวงหาประโยชน์ทางเพศของเหยื่อ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการค้ำมนุษย์กล่าวคือ

1. การกระทำ ได้แก่ เป็นธุระจัดหา ล่อไป ชักพาไป ซื้อ ขาย จำหน่าย นำเข้า พามาจาก ส่งออกไป รับไว้ หน่วงเหนี่ยวกักขัง ซ่อนเร้น
2. วิธีการ ได้แก่ การใช้อุบายหลอกลวง บังคับ ชักจูง ยุยง ส่งเสริม ใช้กำลัง ประทุษร้ายขู่เชือดว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม ช่มชู้ใจ
3. วัตถุประสงค์ คือ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากเหยื่อ เช่น การนำตัวไปเพื่อสนองความใคร่ เพื่อการอนาจารหรือทำการค้าประเวณี เอาตัวลงเป็นทาสหรือมีฐานะคล้ายทาส กดขี่แรงงานและตัดอวัยวะ

กระทรวงยุติธรรม (2550) ได้กล่าวว่า การค้าประเวณี คือ การขายบริการทางเพศ รวมทั้งการร่วมเพศหรือการทำอรัลเซ็กส์เพื่อแลกกับเงิน ผู้ขายบริการทางเพศเรียกว่า “โสเภณี” การค้าประเวณีรวมถึงการขายบริการทางเพศทั้งชายและหญิงรวมถึงการขายบริการทางเพศแก่เพศเดียวกัน

Soroptist International of the Americas, (2010) ได้ให้ความหมายการค้าประเวณีไว้ว่า การค้าประเวณี คือ การเอาไรต์เอาเปรียบสตรีและเด็กทั้งในประเทศและระดับข้ามชาติโดยมีเป้าหมายเพื่อบังคับให้ทำงานด้านเพศ โดยหมายรวมถึงการหาเหยื่อ การเดินทาง ที่พักโยกย้ายหรือขายสตรีและเด็ก

อัครเดช มณีภาค และนฤมล ชมโฉม, (2555) ได้กล่าวว่า การค้าประเวณี เป็นการเสนอการติดต่อแนะนำหรือชักชวนอันมีวัตถุประสงค์เพื่อสนองความใคร่ทางกามารมณ์ให้กับผู้อื่น ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสินจ้างหรือประโยชน์อื่นใดเป็นสิ่งตอบแทนไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศก็ตาม

สมาคมรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2558) ได้ให้นิยามการค้าประเวณีไว้ว่า หมายถึง ธุรกิจเพศพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบสำคัญเป็นผู้ประกอบอาชีพด้านการค้าบริการทางเพศและสถานค้าประเวณีเพื่อจุดประสงค์ในการแลกเปลี่ยนการบริการที่เกี่ยวข้องกับทางเพศกับสินจ้างต่าง ๆ เป็นผลตอบแทน

ยุวธิดา ชมเชย, (2559 : 13) ได้กล่าวว่า การค้าประเวณี คือ การยอมรับการกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ทางกามารมณ์ของผู้อื่นทั้งโดยสมัครใจและไม่สมัครใจก็ตาม ซึ่งการกระทำนั้นอาจทำเป็นประจำหรือครั้งคราว เพื่อสินจ้างรางวัลหรือผลประโยชน์เป็นสิ่งตอบแทน ทั้งนี้ผู้ค้าประเวณีอาจเป็นเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

แม้จะมีการนิยามความหมายของการค้าประเวณีไว้อย่างหลากหลายแต่ในปัจจุบันผู้คนยังมีความเข้าใจเกี่ยวกับการค้าประเวณีและผู้ค้าบริการทางเพศหรือโสเภณีสลับกันอยู่มาก งานวิจัยชิ้นนี้จึงขอสรุปนิยามของการค้าประเวณีว่าหมายถึงการกระทำที่มีองค์ประกอบสำคัญที่ผู้ประกอบอาชีพด้านการค้าบริการทางเพศ และสถานค้าประเวณีเพื่อวัตถุประสงค์ในการแลกเปลี่ยนการบริการที่เกี่ยวข้องทางเพศ และเพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่นโดยมีสินจ้างต่าง ๆ เป็นผลตอบแทน

2. ปัจจัยหรือสาเหตุที่ก่อให้เกิดการค้าประเวณี

1. ปัญหาในส่วนของผู้ค้าประเวณี

ปัญหาการค้าประเวณีที่เกิดขึ้นในประเทศไทยมีที่มาจากหลายสาเหตุ ความยากจนของครอบครัวมิได้เป็นปัญหาหลักเพียงอย่างเดียว จากการศึกษาวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิและเอกสาร

ทางวิชาการของ นักวิชาการที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศพบว่าปัจจัยสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนออกไปจากบรรทัดฐานทางสังคมได้นั้นเกิดจากการที่ประเทศไทยได้มีการพัฒนา และเจริญก้าวหน้าอย่างมากและผลที่ตามมาจากการพัฒนาประเทศก็คือ

1. ปัญหาด้วยโอกาสทางการศึกษา เด็กหญิงส่วนใหญ่บางคนไม่ได้จบการศึกษาภาคบังคับ ตามนโยบายของรัฐบาลที่จัดการศึกษาให้กับประชาชน และบางคนพอจบการศึกษาภาคบังคับแล้วก็ไม่ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องของกฎหมาย บทบาทของตนเอง ขาดทักษะในการดำรงชีวิต และขาดความเข้าใจในเรื่องของการขายบริการทางเพศ โดยคิดว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่สามารถสร้างงานสร้างรายได้ให้กับตนเองได้

2. ปัญหาความยากจน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว จากสังคมเกษตรกรรมกลายเป็นสังคมอุตสาหกรรมทำให้เกิดการแข่งขันกันมากขึ้น การประกอบอาชีพเกษตรกรรมไม่สามารถอยู่ได้เนื่องจากรายได้ไม่พอจุนเจือบุคคลในครอบครัว ทัศนคติของคนในครอบครัวจึงเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของเศรษฐกิจ ทำให้ต้องประกอบอาชีพอื่นเพื่อหารายได้มาทดแทนและบางส่วนก็ยึดอาชีพโสเภณี เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว

3. ปัญหาขาดจริยธรรมในจิตใจ ในกรณีที่พ่อแม่ขายลูกเป็นโสเภณีสืบเนื่องมาจากความยากจนเพียงอย่างเดียวแต่แสดงให้เห็นถึงการขาดจริยธรรม ขาดจิตสำนึกและความเคารพในความเป็นมนุษย์และคุณธรรมทางเพศ ทำให้ผู้ขายบริการและผู้ซื้อบริการมองว่าการขาย บริการทางเพศเป็นเรื่องธรรมดา ไม่มีผู้เสียหายเป็นอาชญากรรมไร้เหยื่อและสังคมก็ไม่ได้รับผลกระทบโดยตรง แต่สิ่งที่สังคมต้องตระหนักก็คือผลกระทบที่เกิดจากการขายบริการทางเพศก็คือ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ ที่รัฐบาลต้องสูญเสียงบประมาณในการรักษาอย่างมากและ ยังสูญเสียประชากรในวัยทำงานก่อนวัยสมควรที่จะช่วยพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไป

4. ปัญหาค่านิยมความฟุ่มเฟือย ในปัจจุบันประชาชนเริ่มมีค่านิยมในการบริโภควัตถุนิยมมากขึ้น มีความฟุ่มเฟือย ความฟุ้งเฟ้อตามกระแสของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดการหารายได้เพิ่มขึ้น ในการดำรงชีพในสังคมระบบทุนนิยมเพื่อความทัดเทียมฐานะทางสังคม และอาชีพขายบริการเป็นอาชีพที่ทำรายได้ดีได้ง่าย

5. ปัญหาความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา เนื่องจากสังคมไทยส่วนใหญ่มองว่าเพศหญิงเป็นเพศที่ต้องอบรมเลี้ยงดูให้เก็บกอดต่อการเข้ายวนจากเพศตรงข้าม ไม่สามารถแสดงออกทางเพศเท่าเทียมผู้ชาย ทำให้ผู้หญิงจำนวนหนึ่งที่มีความต้องการแสดงออกทางเพศและไฝหาประสบการณ์ทางเพศ เพื่อสนองตอบความต้องการของตนเองโดยไม่คำนึงถึงเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นผู้หญิง เมื่อถูกชักชวนหรือล่อลวงก็คล้อยตามได้ง่ายและส่วนใหญ่ผู้หญิงจำนวนนี้ก็มาจากพื้นฐานของความด้อยโอกาสทางการศึกษาและครอบครัวที่ล้มเหลว

6. ปัญหาอื่น ๆ เช่น การทำธุรกิจการขายบริการทางเพศ แก๊งอาชญากรรมค้ำมนุษย์ การท่องเที่ยวรูปแบบของการซื้อบริการทางเพศ เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้มีการขายบริการทางเพศมากขึ้นและกฎหมายก็ไม่สามารถครอบคลุมถึงเนื่องจากเป็นความต้องการ และสมัครใจทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการไม่มีผู้เสียหาย แต่กฎหมายก็ได้มีการคุ้มครองป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีและการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก สำหรับผู้ที่ถูกล่อลวงหรือการบังคับจากแก๊งอาชญากรรมต่าง ๆ หรือนายหน้าที่หวังผลประโยชน์จากธุรกิจนี้ โดยเฉพาะเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

2. ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม

นอกจากปัญหาความยากจนและปัญหาทางครอบครัวยังมีปัจจัยที่ทำให้เกิดการค้าประเวณีซึ่งมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่

1. ปัญหาเกี่ยวกับทัศนคติและค่านิยมในสังคม เป็นปัญหาที่มีรากฐานสืบเนื่องมาตั้งแต่สมัยโบราณที่ชายสามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงหรือมีภรรยาได้หลายคน แม้ปัจจุบันกฎหมายกำหนดให้ชายสามารถมีภรรยาตามกฎหมายได้เพียงคนเดียว ทัศนคติและค่านิยมนี้ยังคงอยู่โดยสะท้อนออกมาในรูปแบบของการมีภรณาน้อยและการใช้บริการโสเภณี ส่วนชายที่ยังไม่แต่งงานนั้นก็มักคิดว่ากันไปเที่ยวโสเภณีนั่นไม่มีความผิด และเห็นว่าเป็นการสะสมประสบการณ์ในชีวิต ทัศนคติและค่านิยมในบางสังคมก็ยังเห็นว่าการค้าประเวณีของบุตรหลานหรือคนในสังคมไม่ใช่สิ่งผิดหรือเสียหาย ทำให้เกิดการขายหรือสนับสนุนให้บุตรหลานไปขายบริการทางเพศอีกด้วย นอกจากนี้คนที่คนในสังคมมีทัศนคติว่าการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ไม่สามารถแก้ไขให้หมดสิ้นได้ ก็เป็นทัศนคติอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้การค้าประเวณีเป็นเรื่องปกติธรรมดาและยังคงอยู่ตราบนานทุกวันนี้

2. ปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจแบบทุนนิยม การพัฒนาเศรษฐกิจในรูปแบบดังกล่าวเป็นการให้ความสำคัญกับรายได้และวัตถุ ทำให้เกิดการแสวงหารายได้และวัตถุให้มากที่สุดเพื่อนำมาอุปโภคและบริโภค เกิดเป็นค่านิยมในการใช้ชีวิตหรูหราฟุ่มเฟือย ชอบความสะดวกสบายและรังเกียจงานหนัก ทำให้คนบางกลุ่มยินยอมที่จะค้าประเวณีหรือส่งบุตรหลานของตนเข้าสู่สถานค้าประเวณี ซึ่งสามารถทำรายได้ให้แก่ผู้ค้าประเวณีและบุคคลเหล่านั้นได้เป็นจำนวนมากอย่างรวดเร็ว

3. รูปแบบการค้าประเวณี

การค้าประเวณีมีหลายรูปแบบซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยแวดล้อมของสังคมแต่ละยุค ในปัจจุบันรูปแบบการค้าประเวณีในประเทศไทยสามารถจำแนกออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้ (วุฒิสภา, 2546 : 8)

1. การค้าประเวณีโดยตรง คือ ผู้ค้าบริการทางเพศโฆษณาเพื่อขายบริการโดยตรงต่อลูกค้าในสถานที่สาธารณะหรือสถานบริการต่าง ๆ โดยอาจจะมีผู้คุมที่เรียกว่าแมงดาหรือแม่เฒ่าคอยเรียกลูกค้าหรือควบคุมการเสนอขายบริการดังกล่าว

2. การค้าประเวณีแอบแฝง คือ ผู้ค้าประเวณีประกอบอาชีพอื่นบังหน้าแต่มีการแฝง การขายบริการทางเพศไปด้วย เช่น ในสถานบริการอาบ อบ นวด ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย และ โรงแรมบางแห่งมีการจัดหาหญิงเพื่อการค้าประเวณีไว้บริการแขกผู้ใช้บริการ หรือมีการติดต่อเพื่อจุด ประสงค์การค้าบริการทางเพศผ่านทางช่องทางโฆษณาต่าง ๆ อาทิ โทรศัพท์ แค็ตตาล็อก หรือลง รูปภาพประกอบเรื่องในนิตยสารบางประเภท เป็นต้น ประเทศที่มีรูปแบบการค้าประเวณีที่คล้ายคลึง กับประเทศไทย กล่าวคือการค้าประเวณีในประเทศเมียนมา ลาว กัมพูชา เวียดนาม และจีน มี รูปแบบการค้าประเวณีโดยตรงและการค้าประเวณีแอบแฝง โดยการค้าประเวณีโดยตรงจะดำเนินการผ่านสถานบริการการค้าประเวณีและมีนายหน้าหรือเจ้าของช่องเป็นสื่อกลางในการตกลงราคา และจัดให้มีการค้าประเวณี ส่วนการค้าประเวณีแบบแอบแฝงก็ไม่มี ความแตกต่างกับประเทศไทยมากนัก แต่รูปแบบในการค้าหรือเรียกแขกอาจแตกต่างกันได้บ้างเป็นบางรูปแบบ อาทิ การส่องไฟฉายเพื่อ เป็นสัญญาณในการเสนอขายบริการทางเพศ หรือการคล้องพวงมาลัยให้นักท่องเที่ยว นักเดินในสถาน เริงรมย์ก็ถือเป็นการแสดงสัญญาณว่ามีความสนใจในการต้องการซื้อบริการทางเพศ (Luke Talikowski and Sue Gillieatt, 2005) ส่วนรูปแบบการค้าประเวณีในสหภาพยุโรปสามารถจำแนก ออกเป็น 2 ประเภท ตามสถานที่ที่เกิดการซื้อขายการค้าประเวณีระหว่างลูกค้าและผู้ค้าบริการ (Daniela Danna, 2014) คือ

1. การค้าประเวณีอย่างอิสระ (Outdoor prostitution) หมายถึง ผู้ค้าบริการ ดำเนินธุรกิจการค้าประเวณี และบริหารจัดการรายได้และหาลูกค้าด้วยตัวเองโดยไม่ผ่านตัวแทนใด ๆ ลักษณะการนำเสนอการค้าบริการของผู้ค้า คือ การยืนรอลูกค้าอยู่บริเวณข้างถนน (street prostitution) ลูกค้าจะขับรถผ่านและหากพึงพอใจจะเรียกและรับหญิงค้าบริการขึ้นรถ และการ บริการจะเกิดขึ้นได้ในสถานที่ต่าง ๆ ที่ลูกค้าพึงพอใจ เช่น สถานที่สาธารณะ ในยานพาหนะของลูกค้า (เป็นรูปแบบที่พบบ่อยมากในทุกประเทศสมาชิกของภูมิภาคนี้) หรือ สถานที่ส่วนตัว เช่น โรงแรมหรือ อพาร์ทเมนท์ เป็นต้น

2. การค้าประเวณีภายในเคหสถาน (Indoor prostitution) หมายถึง ผู้ค้าบริการ ดำเนินการค้าประเวณีและรอลูกค้าภายในสถานที่ที่ถูกจัดไว้อย่างเป็นทางการไม่เฉพาะกิจ เช่น สถานบริการอาบ อบ นวด ซาวน่า ผับ บาร์ ล็อบบี้ของโรงแรม ร้านอาหาร ห้องกระจก สถานบันเทิง โซวี่เป็เปลือย ยานพาหนะที่ถูกดัดแปลงเป็นการเฉพาะกิจ และสถานค้าประเวณีต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ริม ถนน เป็นต้น โดยการบริหารจัดการรายได้และหาลูกค้าจะผ่านตัวแทนหรือเจ้าของสถานบริการผู้ซึ่งมี ส่วนได้ส่วนเสียในรายรับของผู้ค้าบริการ ทั้งนี้หญิงคู่ขา (escorts) คือหญิงที่ถูกค้าพึงพอใจและพา ออกไปร่วมกิจกรรมทางสังคมอื่น ๆ นอกจากการบริการทางเพศ เช่น ไปทานอาหารหรือร่วมงานเลี้ยง ต่าง ๆ เป็นต้น ก็ถูกจัดอยู่ในประเภทนี้ด้วย

4. สถานบริการการค้าประเวณี

พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2547 นิยามความหมายคำว่า “สถานบริการ” ว่าเป็นสถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการติดต่อหรือจัดหาบุคคลอื่นเพื่อกระทำการค้าประเวณีด้วย ทั้งนี้ด้วยอุปสงค์และอุปทานในด้านความต้องการทางเพศ ส่งผลให้เกิดสถานบริการที่มีรูปแบบหลากหลายและแตกต่างกันไปตามแต่ละภูมิภาคทั่วโลก อย่างไรก็ตามในที่นี่จะกล่าวถึงเฉพาะสถานบริการหรือแหล่งการค้าประเวณีในประเทศไทย ดังนี้

ประเทศไทยถือว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ขัดกับศีลธรรม และอัตลักษณ์ความเป็นไทย แต่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีกลับยิ่งเติบโตขึ้นในเมืองไทย ทั้งนี้ปัจจัยหนึ่งเนื่องจากความต้องการทางเพศ เป็นหนึ่งในความต้องการของมนุษย์ที่สำคัญมากที่สุดอันดับหนึ่งไม่ต่างจากความต้องการน้ำ อาหาร และการพักผ่อน (จิรภา เติงไตรรัตน์ และคณะ, 2543) ดังนั้นในปัจจุบันธุรกิจการค้าประเวณีหรือแหล่งค้าประเวณีในเมืองไทยจึงมีลักษณะการดำเนินธุรกิจหรือการให้บริการแตกต่างกันออกไปโดยแบ่งออกได้เป็น 7 แห่ง ดังนี้ (ผศ.ดร. มาตาลักษณ์ ออรุ่งโรจน์, 2549)

1. ซ่องปิด

ซ่องปิดเป็นธุรกิจการค้าประเวณีที่มีอยู่ทั่วประเทศและมีราคาถูก ผู้ใช้บริการส่วนมากจะเป็นผู้คนในท้องถิ่นหรือผู้ใช้แรงงานชนชั้นล่างทั้งที่เป็นคนไทยและชาวต่างชาติ ลักษณะของซ่องปิดจะถูกอำพรางสถานที่จากการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ด้วยวิธีต่าง ๆ อาทิ มีการสร้างที่หลบซ่อนไว้สำหรับโสเภณีโดยใช้ไม้กระดานปิดและมีภาพวาดปิดทับอีกชั้น และหากมีแขกมาใช้บริการเจ้าของซ่องจะเป็นผู้ไขกุญแจเพื่อพาตัวหญิงบริการออกมา มากไปกว่านั้นหญิงบริการในประเภทนี้จะไม่ได้รับเงินค่าจ้างแต่จะได้เป็นค่าที่พักและอาหาร เนื่องจากเงินค่าจ้างได้จ่ายเป็นค่าตัวให้แก่ผู้ที่พาหญิงบริการมาที่ซ่องแล้ว ซ่องปิดบางแห่งยังนิยมซื้อโดยวิธีการล่อลวงผู้เยาว์มาตั้งแต่อายุยังน้อยเพื่อรอให้ผู้เยาว์เติบโตและแสวงหาประโยชน์จากการเป็นสาวพรหมจรรย์ และอัตราค่าเปิดบริสุทธิ์จะอยู่ที่ 5,000 -8,000 บาท

2. ซ่องเปิด

ธุรกิจประเภทนี้จะอยู่ในรูปแบบของสถานที่ที่เป็นบ้าน หรือโรงแรมโดยมีการจัดห้องไว้รับ รองผู้ใช้บริการไว้ในสถานที่เดียวกันนี้ด้วย ผู้ขายบริการทางเพศในซ่องเปิดมีอิสระมากกว่าซ่องปิดกล่าว คือผู้ขายบริการในซ่องเปิดมีอิสระในการดำรงชีวิต แต่บางครั้งการออกนอกซ่องต้องมีคนควบคุมไปด้วย มีการแบ่งรายได้กับเจ้าของซ่องในอัตรา 6:4 และมีการกำหนดให้ผู้ขายบริการไปตรวจร่างกายอาทิตย์ละครั้ง แต่ซ่องเปิดบางแห่งอาจมีการหักเงินจำนวน 600 บาท ไว้เพื่อเป็นค่าตรวจร่างกายหญิงบริการดังกล่าว หญิงบริการในซ่องเปิดจะมีทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ในโรงแรมบางแห่งจะมีห้องพักสำหรับหญิงขายบริการไว้ให้นอนรวมกันหลายคนเพื่อรอรับแขก โดยอัตราค่าบริการ

ทั้งแบบชั่วคราวและค้างคืนมีตั้งแต่ 150-300 บาท แต่หากเป็นการเปิดบริษัทจะมีอัตราค่าบริการอยู่ที่ประมาณ 20,000 บาท

3. บ้านโทรศัพท์

บ้านโทรศัพท์เป็นธุรกิจการค้าประเพณีคล้ายช่องเปิดแต่จะแตกต่างกันตรงที่มีการเสนอขายบริการผ่านทางโทรศัพท์ แต่มีการจัดสถานที่ไว้ให้ผู้ค้าบริการพักผ่อนหลับนอนและมีการจัดห้องไว้เพื่อการร่วมประเพณีเช่นเดียวกับช่องเปิด โดยมีเจ้าของบ้านหรือเจ้าของช่องเป็นผู้กำหนดกฎซึ่งกฎของบ้านนี้จะเป็นอิสระมากกว่าช่องเปิดเพราะไม่มีการบังคับให้หญิงบริการรับแขกแต่ต้องการมีตรวจร่างกายทุกอาทิตย์ การตกลงซื้อขายจะเริ่มจากการให้ลูกค้ามาดูตัวหญิงบริการที่บ้านหรือให้หญิงบริการออกไปพบแขกข้างนอก โดยค่าตัวของหญิงบริการจะแตกต่างกันไปขึ้นกับรูปลักษณ์ของแต่ละบุคคล

4. สถานอาบอบนวด

สถานอาบอบนวดเป็นแหล่งค้าประเพณีที่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยลักษณะการให้บริการของหญิงบริการในสถานอาบอบนวดตามความหมายของพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2547 นั้น สามารถแบ่งออกไปเป็น 2 ประเภท คือ 4.1 หญิงบริการที่อยู่ในตู้กระจก และ 4.2 หญิงบริการที่อยู่นอกตู้กระจก หรือ Side Line

4.1 หญิงบริการที่อยู่ในตู้กระจกนั้นส่วนใหญ่จะมีรูปร่างหน้าตา และอายุไม่โดดเด่นถูกใจชายมากนัก แต่ค่าใช้บริการอยู่ในอัตราที่ไม่แพงและมีราคาที่หลากหลาย กล่าวคือ ราคาค่าบริการกำหนดตามลักษณะของหมายเลขหรือตัวอักษร เช่น หมายเลขทอง หรือตัวอักษร S หรือ M เป็นต้น ทั้งนี้ช่วงราคาโดยประมาณของสาวบริการประเภทนี้คือ 1,500 – 2,500 บาท ต่อการใช้บริการประมาณ 1.30 – 2.00 ชั่วโมง ด้วยอัตราค่าบริการดังกล่าวจึงยังทำให้สถานบริการเป็นที่นิยมแม้หญิงบริการส่วนมากจะมีรูปร่างหน้าตาและอายุแต่รายได้จำนวนนี้จะถูกนายหน้าหักไปประมาณร้อยละ 50 หญิงบริการประเภทนี้จะใส่เสื้อผ้าน้อยชิ้น เน้นการเปิดเผยเนื้อตัวเพื่อเชิญชวนหรือดึงดูดใจลูกค้าให้ใช้บริการ โดยจะมีพนักงานซึ่งเรียกว่า “คนเชียร์แขก” คอยบรรยายสรรพคุณและชักชวนให้ผู้มาใช้บริการเลือกหญิงคนใดคนหนึ่งในตู้กระจกไปปรนนิบัติ

4.2 หญิงบริการที่อยู่นอกตู้กระจก หรือ Side Line ส่วนใหญ่จะมีรูปร่างหน้าตาดี มีอายุน้อย บางคนยังเป็นนักศึกษา หรือเป็นหญิงที่มีงานประจำอยู่แล้วแต่มาทำงานบริการเพื่อหารายได้พิเศษด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่นนำเงินไปเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายประจำวัน หรือตอบสนองความต้องการด้านวัตถุนิยม เป็นต้น หญิงบริการประเภทนี้ไม่มีช่วงเวลาทำงานที่แน่นอนแต่ขึ้นอยู่กับกรณีหมายจากลูกค้าหรือที่ตกลงกับสถานบริการ อย่างไรก็ตามหญิงบริการก็ยังมีหมายเลขพนักงานเช่นเดียวกับหญิงบริการในตู้กระจก แต่สถานบริการบางแห่งอาจจะไม่มีป้ายแสดงหมายเลขหรือตัวอักษรกำกับ ส่วนค่าบริการของหญิงบริการประเภท Side Line จะแพงกว่าหญิงบริการในตู้กระจก คือ

ประมาณ 2,800 - 5,500 บาท ต่อการใช้บริการประมาณ 1.30 - 2.00 ชั่วโมง โดยค่าบริการดังกล่าวจะถูกสถานบริการหักไว้เป็นค่านายหน้าประมาณ 1,000 - 1,500 บาท

5. ร้านอาหาร โรงน้ำชา และบาร์ร่าว

สถานบันเทิงประเภทนี้มีการให้บริการค่าประเวณีในรูปแบบแอบแฝงมากับการบริการความบันเทิงด้านดนตรีมีการจัดโชว์โปเปลื้อย บริการอาหาร และเครื่องดื่ม จัดว่าเป็นสถานค่าประเวณีในลักษณะกึ่งเปิดเผย โรงน้ำชาบางแห่งจะมีสถานที่พักสำหรับบริการลูกค้าในขณะที่บางแห่งอนุญาตให้ลูกค้าพาหญิงบริการออกไปนอกร้านเพื่อการค่าประเวณีได้ อย่างไรก็ตามหญิงบริการโดยมากจะได้รับเงินเดือนจากการทำงานไม่มากหรือไม่ได้รับเลยเนื่องจากอาศัยรายได้จากทิปหรือการขายบริการทางเพศเป็นหลัก

6. บาร์อาโกโก้

แหล่งที่พบบาร์อาโกโก้มากคือบริเวณเขตพัฒนาพงษ์ กรุงเทพมหานคร และพัทยา จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้เนื่องมาจากการขยายตัวจากส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหลั่งไหลเข้ามาในเมืองไทยเป็นจำนวนมาก ลักษณะการให้บริการของบาร์จะเป็นการโชว์เต้นโปเปลื้อยและโชว์การร่วมเพศของหญิงบริการ นอกจากนี้หญิงบริการในบาร์ยังมีหน้าที่ผสมเหล้าให้กับแขกโดยหญิงบริการจะได้เปอร์เซ็นต์จากการจำหน่ายเครื่องดื่มด้วยและออกไปกับแขกเพื่อการค่าประเวณี ส่วนรายได้ของการค่าประเวณีเป็นของหญิงบริการที่ตกลงกับแขกเอง ทั้งนี้ในการทำงานหญิงบริการต้องพกถุงยางอนามัยและเข้ารับตรวจร่างกาย อัตราค่าแรงของหญิงบริการขึ้นกับลักษณะการแต่งกายขณะเต้นอาโกโก้ กล่าวคือยังมีเสื้อผ้าติดกายน้อยชิ้นค่าแรงจะยิ่งเพิ่มขึ้น เช่นหากใส่ชุดว่ายน้ำจะได้ค่าจ้าง 2,000 บาท แต่หากเปลือยทั้งหมดและแสดงโชว์โดยใช้อวัยวะเพศจะได้ค่าตอบแทนประมาณ 4,000 บาท อย่างไรก็ตามค่าแรงของหญิงบริการในบาร์ไม่มีความแน่นอนเนื่องจากขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของเจ้าของบาร์

7. บาร์เบียร์

บาร์เบียร์คือสถานที่จ้างผู้หญิงมาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับลูกค้าซึ่งหากลูกค้าพึงพอใจในหน้าตารูปลักษณ์ก็จะมีบริการตกลงขอซื้อบริการทางเพศต่อไป สถานบริการประเภทนี้ไม่มีการจัดห้องไว้สำหรับบริการลูกค้าดังนั้นหากการตกลงซื้อขายสำเร็จลูกค้าจะพาหญิงบริการออกไปบริการนอกร้าน โดยลูกค้าต้องจ่ายค่าตัวหญิงบริการให้กับเจ้าของบาร์ ส่วนค่าบริการของตัวหญิงบริการจะขึ้นอยู่กับบริการตกลงระหว่างลูกค้าและตัวผู้ให้บริการเองซึ่งอัตราค่าบริการประมาณ 500-1,000 บาท ทั้งนี้หญิงบริการในบาร์ถูกกำหนดให้ต้องเข้ารับการตรวจร่างกายทุกอาทิตย์ ส่วนพื้นที่บาร์เบียร์ที่พบมากจะอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว เช่น กรุงเทพฯ พัทยา และภูเก็ต เป็นต้น

อาจกล่าวในภาพรวมได้ว่า แหล่งการค้าประเวณีสามารถจำแนกออกเป็น 2 แหล่ง ตามลักษณะการบริหารจัดการรายได้ของผู้ค้าบริการคือ 1. แหล่งค้าประเวณีที่ผู้จัดหามีส่วนได้ส่วนเสียใน

รายได้ ประกอบด้วยร้านเสริมสวย สถานอาบอบนวด สถานที่ออกกำลังกาย สถานค้าประเวณีโดยตรง (Brothel) ร้านคาราโอเกะ ร้านอาหาร และโรงแรม 2. แหล่งค้าประเวณีที่ผู้ค้าประเวณีเป็นผู้มีสิทธิ ในรายได้เต็มคือ อินเทอร์เน็ต และการค้าประเวณีบริเวณข้างถนน ทั้งนี้กฎหมายของการจัดตั้งสถาน บริการหรือสถานบันเทิงนั้นเป็นไปแบบควบคุมมิใช่ปราบปรามให้สิ้นซาก อีกทั้งการไม่มีข้อกำหนด หรือกฎเกณฑ์ด้านการรับพนักงานไว้ในสถานเริงรมย์ แหล่งที่มาของพนักงาน หรือกระบวนการ ตรวจสอบหญิงที่ทำงานบริการไว้อย่างชัดเจน จึงส่งผลให้เกิดปัญหาขบวนการค้าบริการทางเพศที่ ส่วนมากมีผู้เสียหายเป็นผู้หญิงในช่วงอายุที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเกิดขึ้นของตลาดทาง เพศที่มีตัวกลางเป็นผู้จัดหาหญิงสาวสำหรับสนองความต้องการของลูกค้า จนสามารถนำมาสู่ขบวนการ ค้ามนุษย์ได้ในที่สุด

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐานข้ามชาติ

1. ความหมายของการย้ายถิ่นฐาน

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการย้ายถิ่นฐานไว้ดังนี้

สุภางค์ จันทวานิช และคณะ, (2539) กล่าวว่า การย้ายถิ่นข้ามประเทศ หมายถึง การเคลื่อนย้ายของประชากรจำนวนมากข้ามพรมแดนจากประเทศที่ตนเป็นพลเมืองหรือพำนักอยู่ไป ยังประเทศอื่นเพื่อดำรงชีวิตเป็นเวลายาวนานต่อเนื่อง เพื่อทำกิจกรรมที่ได้รับค่าตอบแทนโดยปกติ หลักการสากลจะกำหนดว่าการดำรงชีวิตในอีกที่หนึ่งเป็นเวลานาน 1 ปี นับเป็นการย้ายถิ่น

กุศล สุนทรธาดา, (2540) กล่าวว่า การย้ายถิ่น เป็นกระบวนการทางสังคมที่มีความ เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาในตัวของมันเอง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเข้าใจกระบวนการย้ายถิ่น ความเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจการเมืองและผสมผสานวัฒนธรรมของระบบโลก ซึ่งไม่มีการเคลื่อน ย้ายแรงงานชั่วคราวอย่างที่หลายคนคิด แต่มีพลังทางสังคมที่อาจนำไปสู่การตั้งถิ่นฐานอย่างถาวร และการเกิดชุมชนของเชื้อชาติใหม่ประเทศของผู้รับแรงงานเหล่านั้นได้ อาจนำไปสู่ปัญหาทาง เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองภายหลัง

สุภางค์ จันทวานิช, (2540) กล่าวว่า การย้ายถิ่น หมายถึง การเคลื่อนย้ายของ ประชากรจำนวนมากจากถิ่นพำนักของตนไปยังบริเวณอื่น ซึ่งมีระยะทางจากถิ่นพำนักเดิมพอสมควร โดยผู้ย้ายถิ่นมีความตั้งใจจะไปพำนักในถิ่นใหม่เป็นการชั่วคราวหรือถาวร การย้ายถิ่นอาจเป็นการย้าย ถิ่นข้ามชาติ (ระหว่างสังคมต่าง ๆ) หรือภายในประเทศ (ระหว่างภาคต่าง ๆ) ส่วนสาเหตุของการย้าย ถิ่นระหว่างประเทศนั้น สามารถจำแนกได้เป็นปัจจัยผลักดันและดึง ปัจจัยดึง คือ ขนาดและโครงสร้าง ของแรงงานในท้องถิ่น การปรับระบบการศึกษาภาคบังคับทำให้การเข้าสู่ตลาดแรงงานรุ่นหนุ่มสาว ต้องชะลอเวลาออกไป เกิดช่องว่างสำหรับแรงงานต่างชาติไร้ทักษะเข้ามาทำงานแทน ปัจจัยที่เป็นตัว ผลัก คือ การว่างงาน ความยากจน และความด้อยพัฒนาของประเทศที่ส่งออกแรงงาน ประเทศ

เหล่านี้จะมีการเจริญเติบโตของประชากรสูง การว่างงานสูงและรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่ำ การย้ายถิ่นไม่ช่วยให้เกิดการพัฒนาศรษฐกิจสำหรับภูมิภาคที่ยากจนแต่จะทำให้คงสภาพด้อยพัฒนา และยังคงพึ่งพาศูนย์กลางของลัทธิทุนนิยมในอุตสาหกรรมอยู่

ลัคนา วัฒนชะชีวะกุล, (2554) ได้กล่าวว่า การย้ายถิ่น (Migration) หมายถึง การเคลื่อนย้ายของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล จากที่อยู่อาศัยหนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยมีเจตนาที่จะอาศัยอยู่ในถิ่นที่อยู่ใหม่ในช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ยาวนานพอควร

2. การย้ายถิ่นฐานข้ามชาติ

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงการย้ายถิ่นฐานข้ามชาติ ดังต่อไปนี้

พัทฐกร ศาสนะสุพันธ์, (2554) ได้กล่าวถึงการย้ายถิ่นข้ามชาติที่มีความสัมพันธ์กับการค้ามนุษย์และประเวณีไว้ว่า กระบวนการย้ายถิ่นของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ข้ามชาติ เกิดจากผู้ย้ายถิ่นที่ตกเป็นเหยื่อตัดสินใจย้ายถิ่นข้ามชาติจากประเทศต้นทางซึ่งเป็นถิ่นที่อยู่เดิมเพื่อแสวงหาหรือเพิ่มโอกาสที่ดีกว่าในประเทศปลายทางซึ่งเป็นถิ่นที่อยู่ใหม่ แต่การย้ายถิ่นข้ามชาติไม่สามารถเกิดขึ้นได้โดยง่าย เนื่องจากข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจากนโยบายที่เข้มงวดเกี่ยวกับการย้ายถิ่นข้ามชาติของประเทศต้นทางและประเทศปลายทาง ผู้ย้ายถิ่นจึงต้องพึ่งพาผู้ที่จะเป็นผู้ช่วยเหลือหรือนายหน้าในกระบวนการย้ายถิ่นข้ามชาติ ซึ่งผู้ช่วยเหลือหรือนายหน้าดังกล่าวมีทั้งที่มุ่งหวังผลประโยชน์และไม่มุ่งหวังผลประโยชน์ผู้ที่มุ่งหวังผลประโยชน์จากผู้ย้ายถิ่น จะนำผู้ย้ายถิ่นบางส่วนให้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ข้ามชาติถูกนักค้ามนุษย์ข้ามชาติกระทำ ถูกควบคุมและถูกแสวงหาผลประโยชน์ในลักษณะหรือวิธีการต่าง ๆ

3. แนวคิดเรื่องการย้ายถิ่นข้ามชาติ

การย้ายถิ่นเกิดจากปัจจัยผลักดันในถิ่นต้นทาง เช่น ความยากจน การขาดแคลนที่ทำกิน การมีแรงงานเหลือเพื่อและปัจจัยดึงดูดในถิ่นปลายทาง เช่น ค่าจ้างที่สูงกว่าโอกาสทางเศรษฐกิจที่เหนือกว่า และเป็นแนวคิดพื้นฐานที่ใช้อธิบายการย้ายถิ่นแรงงานข้ามชาติหรือแรงงานต่างชาติของแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านในประเทศไทย กล่าวคือ

3.1.1 ปัจจัยผลักดันภายนอกประเทศ

1) ระบบการเมืองการปกครองของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ลาว เขมร และพม่า หลังจากได้รับเอกราชจากการเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศสและอังกฤษมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองเป็นแบบสังคมนิยมปกครองโดยรัฐบาลทหาร การผูกขาดทางอำนาจจำกัดสิทธิทำให้มีความขัดแย้งทางการเมืองภายในประเทศ เช่น ในพม่าก็ได้มีการแบ่งเป็น 3 ฝ่ายใหญ่ ๆ คือ ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายองซานซูจีและชนกลุ่มน้อยทำให้เกิดการประท้วงสู้รบและปราบปรามกันเกิดความไม่สงบ ประกอบกับการปกครองระบบเผด็จการทำให้ประชาชนในประเทศเกิดความไม่มั่นคงแสวงหาเสรีภาพและความเป็นอยู่ที่ดีกว่า

2) ภาวะเศรษฐกิจในประเทศเพื่อนบ้าน จากนโยบายการเปิดประเทศไปสู่ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ประกอบกับยังมีความไม่สงบจากการปราบปรามชนกลุ่มน้อยตามแนวชายแดนไทยในรัฐฉาน รัฐกระเหรี่ยงของพม่าและความขัดแย้งทางการเมืองในประเทศเพื่อนบ้านทำให้ประชาชนไม่มีที่ดินทำกิน รายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ ประชาชนว่างงานมีการเกณฑ์แรงงานไปสร้างถนนและรางรถไฟ การปราบปรามชนกลุ่มน้อย มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยเฉพาะกับชนกลุ่มน้อย ทำให้ถูกต่อต้านจากประเทศต่าง ๆ ทั้งในยุโรปและอเมริกาในรูปแบบของการยุติหรือชะลอความสัมพันธ์ทางการค้า ทำให้ไม่มีความเจริญก้าวหน้าในด้านการลงทุนทั้งภายในประเทศและการลงทุนจากต่างประเทศระบบเศรษฐกิจและเทคโนโลยีต่าง ๆ ไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควรจึงไม่ก่อเกิดการสร้างงานภายในประเทศตลอดจนสภาพความผันผวนทางเศรษฐกิจมีภาวะเงินเฟ้อค่าเงินตกต่ำประชาชนมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตจึงทำให้มีแรงงานหลั่งไหลมาทำงานในประเทศไทยซึ่งมีภาวะเศรษฐกิจดีกว่า

3) มาตรการควบคุมการออกนอกประเทศ รัฐบาลของประเทศเพื่อนบ้านไม่มีมาตรการและการควบคุมที่ชัดเจนเข้มงวดในการจัดระเบียบการออกนอกประเทศของประชาชน ในส่วนของประชาชนที่หลบหนีออกนอกประเทศก็ไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาลโดย เฉพาะชนกลุ่มน้อยเพราะพม่าถือว่าพวกนี้ทรยศต่อประเทศชาติ และถ่วงความเจริญก้าวหน้า

3.1.2 ปัจจัยดึงดูดภายในประเทศไทย

1) การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศไทย มีความเจริญอย่างรวดเร็วประสบความสำเร็จในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงถาวรวัตถุ ด้านการสื่อสารสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และเงินตรามวลรวม จากรายได้ประชาชาติที่เพิ่มขึ้นในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาและกำลังอยู่ในสถานการณ์ขับเคลื่อนไปสู่การเป็นอุตสาหกรรมที่ทดแทนการนำเข้ามาเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก เป็นผลให้เกิดการขยายตัวด้านเศรษฐกิจในอัตราเร่งที่สูงขึ้นติดต่อกันโดยรัฐบาลดำเนินการผ่อนปรนมาตรการทางการลงทุนและการเงินเพื่อส่งเสริมให้มีการเคลื่อนย้ายทุนได้อย่างเสรี ปัจจัยการขยายตัวทางเศรษฐกิจทำให้มีความต้องการแรงงานมากขึ้นในขณะที่อัตราการแข่งขันกับตลาดโลกมีสูงขึ้น การลดต้นทุนในการผลิตโดยใช้แรงงานราคาถูกจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่ดีที่สุดของผู้ประกอบการ

2) ภาวะขาดแคลนแรงงานอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างประชากรของไทยพบว่า อัตราการเพิ่มของประชากรของประเทศมีอัตราการลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางอายุของประชากรสัดส่วนประชากรวัยแรงงานมีการชะลอตัวลง ในขณะที่การผลิตในระบบเศรษฐกิจที่กำลังขยายตัวยังเน้นการผลิตแบบใช้แรงงานหนาแน่น

3) สภาพภูมิประเทศตามแนวชายแดนสะดวกต่อการเดินทางเข้ามาในประเทศไทย และมีพื้นที่ส่วนที่เป็นแผ่นดิน ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน คือ พม่า ลาว กัมพูชา และ มาเลเซียเป็นระยะทางยาวมากกว่า 6,300 กิโลเมตร

4) ความแตกต่างของอัตราค่าจ้างแรงงาน เป็นแรงดึงดูดที่สำคัญให้แรงงานต่างชาติ เข้ามาทำงานในประเทศไทย

5) ความนิยมของนายจ้างคนไทยในการจ้างแรงงานต่างชาติ เป็นแรงดึงดูดสำคัญที่ทำให้แรงงานต่างชาติหลังไหลเข้าสู่ประเทศไทยมากขึ้น สาเหตุที่นายจ้าง/ผู้ประกอบการคนไทยนิยมจ้างแรงงานเหล่านี้โดยเฉพาะแรงงานพม่าก็คือ แรงงานจากพม่ามีความขยัน อดทน ไม่เลือกงาน ไม่เกียจงาน ไม่ว่าจะป็นงานหนักแค่ไหนควบคุมได้ทำให้งานไม่หยุดชะงักและไม่ย้ายงานหรือเข้างาน ออกงานบ่อย ๆ เหมือนคนไทยง่ายต่อการบังคับบัญชา เพราะแรงงานส่วนใหญ่เป็นพวกลักลอบหลบหนีเข้าเมืองซึ่งมีความผิดในทางกฎหมายอยู่แล้ว

6) การได้รับคำชวนจากญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง เพื่อนบ้าน หรือผู้เคยอพยพหลบหนีเข้ามาในประเทศไทย ได้ชักชวนหรือบอกเล่าถึงโอกาสมีงานทำในประเทศไทยให้ทราบ ทำให้มีการอพยพออกจากท้องถิ่นเดิมมากขึ้น

7) มาตรการสกัดกั้นควบคุมคนเข้าเมืองของไทยยังไม่มีประสิทธิภาพโดยเฉพาะ การเข้าออกตามแนวชายแดนกระทำได้อย่างง่ายเพราะช่องทางเข้าออกตามแนวชายแดนมีเยอะมาก ทำให้เจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลไม่ทั่วถึง (จินทนา ห่านรุ่งชโรทร, 2542)

8) การผ่อนปรนของรัฐบาลไทยที่ผ่านมา ประเทศไทยไม่เคยมีการใช้นโยบายใช้กำลังเข้าสกัดกั้นหรือผลักดันผู้อพยพอย่างรุนแรงมีการผ่อนปรนมาทุกยุคทุกสมัย จนถึงมีนโยบายการผ่อนปรนการใช้แรงงานต่างชาติ ทำให้มีการหลังไหลของแรงงานต่างชาติเข้าสู่ประเทศไทยมากขึ้น นอกจากนั้นปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดจะเป็นสาเหตุให้มีการจ้างแรงงานต่างชาติแล้ว พรรณิกา บุรพาชีพ 2539. อ้างถึงใน (จินทนา ห่านรุ่งชโรทร, 2542) ยังได้เสนอว่ามี ” ปัจจัยเสริม ” ที่ช่วยสนับสนุนให้มีการจ้างแรงงานต่างชาติในประเทศไทยอีกด้วยโดยปัจจัยเสริมนั้นได้แก่

- 1) ความโอบอ้อมอารีของคนไทยทำให้คนไทยไม่ค่อยรู้สึกรังเกียจคนต่างชาติ
- 2) ลักษณะสีผิวและหน้าตาของแรงงานต่างชาติที่อพยพมาจากบางประเทศโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ลาว กัมพูชา ไม่ค่อยมีความแตกต่างจากคนไทยมากนักจึงสะดวกต่อการลักลอบเข้าเมืองและอาศัยอยู่ในประเทศไทย

3.1.3 ปัจจัยในเชิงระบบการย้ายถิ่น

ปัจจัยในเชิงระบบการย้ายถิ่นที่สำคัญๆ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนความสะดวกทางการคมนาคม ค่านิยม และเครือข่ายการย้ายถิ่นจากเครือข่ายญาติ หรือเพื่อนฝูงที่ย้ายมาก่อนเป็นปัจจัยเสริมทำให้มีการจ้างแรงงานต่างชาติมากขึ้น จะเห็นได้ว่าปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ได้เป็น

สาเหตุที่สำคัญทำให้มีการจ้างแรงงานต่างชาติ โดยปัจจัยเหล่านี้มีความหลากหลายอย่างมาก คณะผู้วิจัยจากชุดโครงการวิจัย เรื่องทางเลือนนโยบายการนำเข้าแรงงานข้ามชาติของประเทศไทย ได้สรุปถึงสาเหตุหลักๆ ของการย้ายถิ่นข้ามชาติ เพื่อเข้าใจในภาพรวมของการจ้างแรงงานต่างชาติว่าเกิดจากสาเหตุหลักๆ 7 ประการคือ (กฤตยา อาชวนิจกุลและคณะ, 2540)

- 1) ความแตกต่างของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
- 2) ความแตกต่างของโครงสร้างประชากร
- 3) ความขัดแย้งและปัญหาทางการเมือง
- 4) เงื่อนไขทางสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรที่มีความแตกต่างกันในแต่ละประเทศ
- 5) นโยบายของรัฐที่สนับสนุน หรือไม่สนับสนุนการย้ายถิ่นข้ามชาติ
- 6) ปัจจัยส่งเสริมการย้ายถิ่นที่สำคัญได้แก่ ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนและความสะดวกการคมนาคม เครื่องอำนวยความสะดวกที่เกิดขึ้นจากญาติและเพื่อนฝูงที่ย้ายไปก่อน
- 7) ขบวนการค้ามนุษย์ข้ามชาติซึ่งเป็นอาชญากรรมเคียงคู่ไปกับการค้ายาเสพติดข้ามชาติ

โดยจะเห็นได้ว่าปรากฏการณ์ค่าประเวณีของไทยเกิดควบคู่มากับการอพยพย้ายถิ่นของคนจากพื้นที่ห่างไกลเพื่อเข้าหาแหล่งรายได้ในเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการย้ายถิ่นของผู้หญิงในภาคอีสานนั้นเป็นไปเพื่อการค้าประเวณีโดยเฉพาะเริ่มจากแหล่งลูกค้าในฐานทัพของอเมริกัน ต่อมาก็มีเมืองพัทยาที่พัฒนาขึ้นมาจนกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นศูนย์กลางของความบันเทิงต่อจากพัฒนาพงษ์ในกรุงเทพฯ และแม้สงครามเวียดนามจะยุติลงในปี พ.ศ. 2519 อันเนื่องมาจากการประท้วงของนิสิตนักศึกษาส่งผลให้อเมริกันยอมถอนทัพออกจากประเทศ แต่อุตสาหกรรมทางเพศกลับไม่หยุดตามไปด้วย เพราะผู้หญิงไทยที่ทำอาชีพนี้ต่างก็เลือกที่จะอพยพย้ายถิ่นตามกลุ่มลูกค้าชาวต่างชาติพวกนี้ไปยังต่างแดน เลยกกลายเป็นการย้ายถิ่นเพื่อการค้าประเวณีของหญิงไทยในต่างแดนสมัยแรกๆ นั่นเอง เมื่อพิจารณาจากความหมายของการย้ายถิ่นดังที่ได้กล่าวข้างต้น การย้ายถิ่นข้ามชาติจะหมายถึงความถึงการเคลื่อนย้ายของประชากรจำนวนมากข้ามพรมแดนจากประเทศที่ตนเป็นพลเมืองหรือพำนักอยู่ไปยังประเทศอื่น เพื่อดำรงชีวิตเป็นเวลายาวนานต่อเนื่องเพื่อการทำกิจกรรมที่ได้รับค่าตอบแทน ซึ่งโดยหลักการสากลการย้ายถิ่นจะมีเงื่อนไขที่ผู้ย้ายถิ่นจะต้องดำรงชีวิตอยู่ในถิ่นที่ตนได้ย้ายเข้าไปเป็นระยะเวลาที่ไม่ต่ำกว่าหนึ่งปีจึงจะนับเป็นเวลาของการย้ายถิ่น (International Travel Regulation) การกำหนดเวลาเช่นนี้จะช่วยให้สามารถจำแนกผู้ย้ายถิ่นได้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปยังประเทศหนึ่งประเทศใดเพียงระยะเวลา 2-3 วันหรือนักธุรกิจที่ต้องเดินทางเข้าออกระหว่างถิ่นที่ต่างกัน จึงไม่ถึงได้ว่าเป็นผู้ย้ายถิ่นแต่มักเรียกกันว่าเป็นนักเดินทาง (Sojourner) การย้ายถิ่นอาจจำแนกได้ตามสาเหตุออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การย้ายถิ่นที่มีสาเหตุมาจากภัยธรรมชาติ (Natural Disaster)

2. การย้ายถิ่นที่มีสาเหตุมาจากการกระทำหรือจากน้ำมือของมนุษย์ (Manmade Disaster) ซึ่งยังสามารถจำแนกออกได้เป็นอีกสองแบบคือ

1. การย้ายถิ่นที่ผู้ย้ายถิ่นสมัครใจย้ายถิ่นเอง (Voluntary Migration)
2. การย้ายถิ่นที่ถูกบังคับให้ย้ายถิ่น (Forced Migration) ซึ่งได้แก่ การลี้ภัย หรือ การที่ทางรัฐบาลบังคับย้ายถิ่นเพื่อจัดทำโครงการบางอย่าง ดังในกรณีการบังคับประชาชนย้ายถิ่นของ รัฐบาลทหารพม่า เป็นต้น

ถึงแม้ว่าการย้ายถิ่นระหว่างประเทศในปัจจุบัน เป็นการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ มีลักษณะเป็นการย้ายถิ่นของประชากรจากประเทศด้อยพัฒนาที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำไปทำงานตาม สัญญาจ้างยังประเทศที่ให้ผลตอบแทนด้านค่าจ้างแรงงานสูงกว่า ซึ่งอาจจะเป็นการเคลื่อนย้ายของ ประชากรทุกระดับทักษะในการประกอบอาชีพ โดยไม่จำกัดอยู่เพียงแต่กลุ่มคนที่มีทักษะในการ ประกอบอาชีพสูง เช่น แพทย์ หรือวิศวกรดังจะพบเห็นได้จากการอพยพของแรงงานทั้งที่มีฝีมือและ ไม่มีฝีมือของไทยที่ไปทำงานยังประเทศในตะวันออกกลาง ญี่ปุ่น ไต้หวัน เกาหลีใต้ และบรูไน เป็นต้น

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

1. ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจคือพลังผลักดันให้คนมีพฤติกรรมยังกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม นั้นด้วย คนที่มีแรงจูงใจสูงจะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ คนมีแรงจูงใจ จะไม่แสดงพฤติกรรมหรือไม่ล้มเลิกการกระทำก่อนบรรลุเป้าหมาย ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจ iverse หลากหลายดังนี้

จันทรานี สงวนนาม, (2545 : 202) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจหมายถึงความต้องการ (Needs) แรงขับ (Drives) ซึ่งเกิดภายในตัวบุคคล ส่งเครื่องล่อหรือสิ่งจูงใจ (Incentives) เกิดจาก การจูงใจภายนอก

เนตรดาว มัชฌิมา, (2549 : 12) ได้ให้ความหมายว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลมีความ ต้องการกระตุ้นและทำให้เกิดการใช้พลังในตัวบุคคลกระทำกิจกรรมหรือมีความต้องการในการ ปฏิบัติงาน และทุ่มเทปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ไว้ หรือแรงจูงใจเป็นแรงผลักดันให้คนแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างตั้งใจ เต็มใจเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

Hodgetts (1999 : 57 ; อ้างถึงใน เนตรดาว มัชฌิมา, 2549 : 12) ได้ให้ความหมาย ของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจหมายถึง แรงที่ควบคุมพฤติกรรมของคนอื่น เกิดจากความต้องการ (Need) แรงกดดัน (Drivers) หรือความปรารถนา (Desires) ที่ผลักดันให้คนพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผล สำเร็จตามวัตถุประสงค์พฤติกรรมของคนถูกกำหนดและควบคุมโดยการจูงใจต่าง ๆ แรงจูงใจเหล่านี้

ยังมีลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละคนอีกด้วย การจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมกรรมการบริหาร คือความต้องการความรัก ความเอาใจใส่ความต้องการอำนาจและต้องการความสำเร็จ

สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ, (2550 : 84) กล่าวว่า จุดเน้นหรือหลักสำคัญของเรื่องจูงใจนั้นอยู่ที่ความสามารถในการตอบสนองความต้องการ หรือทำให้เกิดความพึงพอใจอันเรื่องมาจากความสามารถในการตอบสนองความต้องการดังกล่าว สิ่งใดก็ตามที่ทำให้เกิดความพึงพอใจขึ้นมาได้อาจถือว่าเป็นสิ่งล่อใจ (Incentive) ซึ่งจะกลายเป็นเป้าหมาย (Goal) ที่บุคคลแสวงหาในองค์กร สิ่งจูงใจหรือเป้าหมายนี้อาจเป็นสิ่งจูงใจหรือเป้าหมายหรือทางบวก (Positive) เช่นการยกย่องชมเชย การยอมรับ การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง การเพิ่มเงินเดือน หรืออาจเป็นสิ่งจูงใจหรือเป้าหมายทางนิเสธหรือทางลบ (Negative) เช่น การดูต่ำ ว่ากล่าวตักเตือนสำหรับการทำงานที่ไม่ดีหรือการลงโทษอื่น ๆ เป็นต้น สำหรับสิ่งจูงใจหรือเป้าหมายทางนิเสธนี้มักไม่เป็นที่ดึงดูดใจปฏิบัติงานจึงพยายามเลี่ยงโดยไม่สร้างพฤติกรรมใด ๆ ที่จะนำไปสู่เป้าหมายทางนิเสธนี้

Certo (2000 : 555, อ้างถึงใน (ประสงค์ ภาเรือง, 2551 :11) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นสิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลเกิดความคิดริเริ่มควบคุมรักษาพฤติกรรมและการกระทำ หรือเป็นสภาพภายในซึ่งเป็นสาเหตุให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายบางประการได้

ฉินวัตร ปะโคทัง, (2553 : 62) กล่าวว่า การจูงใจมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับความต้องการ (Needs) เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าคนเราทุกคนมีความต้องการ และความต้องการทำให้เกิดแรงขับ (Drive) แรงขับทำให้คนเรากระทำพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและเกิดความสบายใจพอใจในที่สุด เช่นความต้องการความสำเร็จทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จ จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจคือสิ่งกระตุ้นหรือสิ่งเร้าที่ทำให้คนมีพลังในการใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ และแสวงหาความรู้ใหม่ในการทำงานด้วยความเต็มใจและมีความสุขกับการทำงานเพื่อจะบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กร

2. องค์ประกอบของแรงจูงใจ

จากความหมายของแรงจูงใจที่กล่าวมาข้างมืองค์ประกอบที่ส่งผลให้เกิดเป็นแรงจูงใจได้ดังนี้

จันท์ ชุ่มเมืองปัก, (2546 : 35) แบ่งองค์ประกอบเป็น 2 ประการคือ

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคลเพราะคนแต่ละคนไม่เหมือนกัน (Individual Differences) มีความแตกต่างกันในสิ่งที่เป็นธรรมชาติเช่น กรรมพันธุ์ นิสัยอารมณ์ ความต้องการ ผิพรรณ สีขนนัยน์ตา เป็นต้น แต่ธรรมชาติที่เป็นองค์ ประกอบที่สำคัญของแรงจูงใจคือ

1.1 แรงขับ (Drive) เป็นความตึงเครียดทางร่างกายที่ทำให้เกิดกิจกรรมที่จะบรรเทาหรือลดความตึงเครียดนั้น ๆ เช่น ความหิวความกระหายความรู้สึกทางเพศ ความต้องการที่เป็นความ

ประสงค์อย่างรุนแรงจนกลายเป็นราคะ (Desire) เป็นต้น แรงขับเหล่านี้จะต้องก่อพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้แรงขับหายไปซึ่งแรงขับเหล่านี้มี 2 ประเภทด้วยกัน

1.1.1 แรงขับภายในร่างกาย (Primary Drive) หรือว่าแรงขับปฐมภูมิได้แก่แรงขับที่เกิดอยู่ภายในร่างกาย การเกิดแรงขับขึ้นภายในร่างกายแปลว่าร่างกายขาดสภาวะสมดุลจนทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ เช่น หิวกระหายความรู้สึกทางเพศหรือหิวหงา แรงจูงใจภายในร่างกายนี้แต่ละคนจะมีไม่เท่ากัน

1.1.2 แรงขับภายนอกในร่างกาย (Secondary Drive) หรือว่าแรงขับทุติยภูมิคือ แรงขับที่มาจากภายนอกในร่างกาย ได้แก่พวกแรงขับที่เกิดจากความต้องการด้านสติปัญญาด้านอารมณ์และสังคม อย่างเช่น อยากเป็นสมาชิกวุฒิสภา อยากเป็นกรรมการตุลาการ อยากเป็นกรรมการเลือกตั้ง ความต้องการเหล่านี้ล้วนมาจากภายนอกในร่างกายทั้งสิ้น และแต่ละบุคคลจะมีความสนใจความต้องการและแรงกระตุ้นที่มากน้อยต่างกันแรงขับประเภทนี้ก็มีได้ทั้งทางบวกและทางลบ

1.2 ความวิตกกังวล (Anxiety) ความวิตกกังวลเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เป็นเจตคติด้านอารมณ์และเป็นความรู้สึกของบุคคลที่วาดภาพไปถึงอนาคตที่ยังมาไม่ถึงที่เรียกว่า Sentiment Concerning the Future พอเกิดความวิตกกังวลก็จะเกิดความกลัวต่าง ๆ

2. สถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละสิ่งแวดล้อมเป็นองค์ประกอบที่ 2 ของแรงจูงใจ เนื่องจากองค์ประกอบที่ 2 เป็นเรื่องของสถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละสิ่งแวดล้อม เช่น บ้านที่ตั้งอยู่ริมถนนใหญ่มีคนขวักไขว่รถแล่นเสียงดัง นักศึกษาที่อยู่ในสภาพแวดล้อมนี้ก็คงจะไม่เกิดแรงจูงใจมากพอที่อ่านหรือท่องหนังสือได้นาน ๆ เป็นต้น

3. ประเภทของแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาได้แบ่งการจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการในการเรียนรู้ หรือแสวงหาบางอย่างด้วยตนเองโดยมิต้องให้บุคคลอื่นมาเกี่ยวข้อง เช่น นักเรียนสนใจเล่าเรียนด้วยความรู้สึกใฝ่ดีในตัวของเขาเอง ไม่ใช่เพราะถูกบิดามารดาบังคับหรือเพราะมีสิ่งล่อใจใด ๆ การจูงใจประเภทนี้ได้แก่

1.1 ความต้องการ (Need) เนื่องจากคนทุกคนมีความต้องการอยู่ในอันจะทำให้เกิดแรงขับ แรงขับนี้จะก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและความพอใจ

1.2 เจตคติ (Attitude) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่ดีที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งจะช่วยให้บุคคลทำในพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น เด็กนักเรียนรักคุณครูผู้สอน และพอใจวิธีการสอนทำให้เด็กมีความสนใจตั้งใจเรียนเป็นพิเศษ

1.3 ความสนใจพิเศษ (Special Interest) การที่เรามีความสนใจในเรื่องใดเป็นพิเศษก็จัดว่าเป็นแรงจูงใจให้เกิดความเอาใจใส่ในสิ่งนั้น ๆ มากกว่าปกติ

2. การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับแรงกระตุ้นมาจากภายนอกให้มองเห็นจุดหมายปลายทางและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงหรือการแสดงพฤติกรรมของบุคคลแรงจูงใจเหล่านี้ได้แก่

2.1 เป้าหมายหรือความคาดหวังของบุคคล คนที่มีเป้าหมายในการกระทำใด ๆ ย่อมกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจให้มีพฤติกรรมที่ดีและเหมาะสม เช่น พนักงานทดลองงานมีเป้าหมายที่จะได้รับการบรรจุเข้าทำงานจึงพยายามตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ

2.2 ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้า คนที่มีโอกาสทราบว่าตนจะได้รับความก้าวหน้าอย่างไรจากการกระทำนั้นย่อมจะเป็นแรงจูงใจให้ตั้งใจและเกิดพฤติกรรมขึ้น

2.3 บุคลิกภาพความประทับใจอันเกิดจากบุคลิกภาพจะก่อให้เกิดแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมขึ้นได้ เช่น ครู อาจารย์ ก็ต้องมีบุคลิกภาพทางวิชาที่น่าเชื่อถือ นักปกครอง ผู้จัดการจะต้องมีบุคลิกภาพของผู้นำที่ดีเป็นต้น

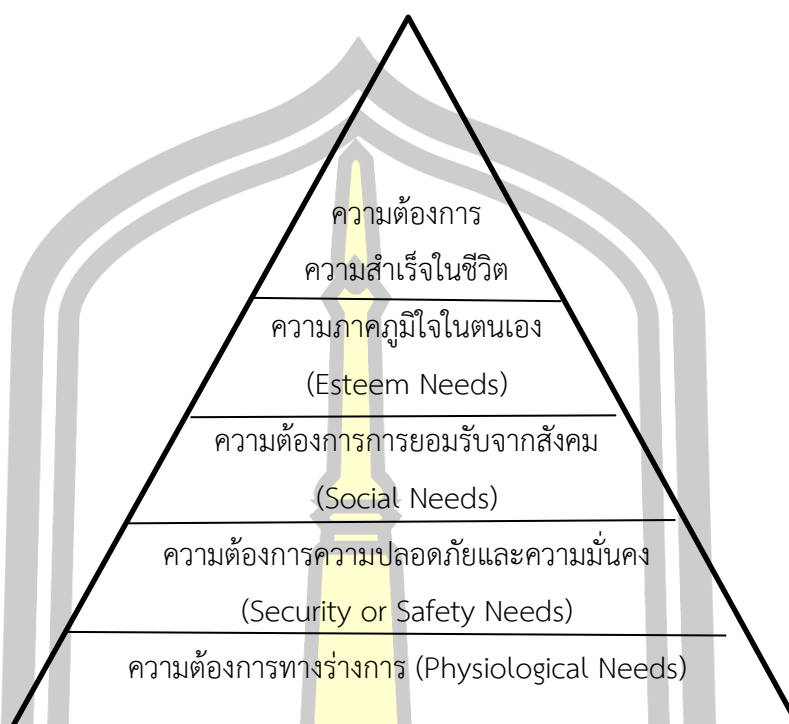
2.4 เครื่องล่อใจอื่น ๆ มีสิ่งล่อใจหลายอย่างที่ทำให้เกิดแรงกระตุ้นให้พฤติกรรมขึ้น เช่น การให้รางวัล (Rewards) อันเป็นเครื่องกระตุ้นให้อยากกระทำหรือการลงโทษ (Punishment) ซึ่งจะกระตุ้นมิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง นอกจากนี้การชมเชย การติเตียน การประกวด การแข่งขัน หรือการทดสอบก็จัดว่าเป็นเครื่องที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมได้ทั้งสิ้น

4. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการจูงใจ

ทฤษฎีนี้อธิบายถึงความต้องการหรือปรารถนาภายในของบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมหรือเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงกลไกความต้องการของพนักงานซึ่งได้แก่ สาเหตุที่พนักงานมีความต้องการ การที่แตกต่างกันในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ทฤษฎีที่เป็นที่รู้จักและยอมรับมีดังนี้

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of needs theory)

เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งกำหนดโดยนักจิตวิทยาชื่อมาสโลว์ (Abraham Maslow) เป็นทฤษฎีการจูงใจที่มีการกล่าวถึงอย่างแพร่หลาย มาสโลว์มองว่าความต้องการของมนุษย์มีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากระดับต่ำสุดไปยังระดับสูงสุด เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการอื่นในระดับที่สูงขึ้นต่อไปดังรูปภาพ 1

รูป 1: ลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์

มาสโลว์ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์และมีความเชื่อว่ามนุษย์มีความต้องการพฤติกรรมของมนุษย์จะเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านั้น มาสโลว์ได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

1. มนุษย์ย่อมมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีวันสิ้นสุด ในขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นจะเกิดขึ้น กระบวนการนี้เริ่มตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย
2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมนั้นอีกต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการสนองตอบจึงจะเป็นสิ่งจูงใจพฤติกรรมของคนนั้น
3. ความต้องการของมนุษย์จะเรียงกันเป็นลำดับชั้นตามความสำคัญ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วมนุษย์จะให้ความสนใจกับความต้องการระดับสูงขึ้น มาสโลว์ได้แบ่งลำดับชั้นความต้องการไว้ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค น้ำดื่ม การพักผ่อน เป็นต้น
2. ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Security or Safety Needs) เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายได้แล้วนั้น มนุษย์ก็จะเพิ่มความต้องการในระดับที่

สูงขึ้นต่อไป เช่น ความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการความมั่นคงจากหน้าที่การงาน

3. ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (ความต้องการทางสังคม) (Affiliation or acceptance needs) เป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมซึ่งเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น ความต้องการให้และได้รับซึ่งความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการการได้รับการยอมรับ การต้องการได้รับความชื่นชมจากผู้อื่น เป็นต้น

4. ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) หรือความภาคภูมิใจในตนเองเป็นความต้องการการได้รับการยกย่องนับถือและสถานะจากสังคม เช่น ความต้องการได้รับการเคารพนับถือ ความต้องการความรู้ความสามารถ เป็นต้น

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น ความต้องการที่จะทำทุกอย่างให้สำเร็จ ความต้องการทำทุกอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เป็นต้น

จากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ สามารถแบ่งความต้องการออกได้เป็น 2 ระดับ คือ

1. ความต้องการในระดับต่ำ (Lower order needs) ประกอบด้วยความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง และความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ

2. ความต้องการในระดับสูง (Higher order needs) ประกอบด้วยความต้องการการยกย่องและความต้องการความสำเร็จในชีวิต

ทฤษฎีการจูงใจ ERG ของ อันเดอร์เฟอร์ (Alderfer)

เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แต่ไม่คำนึงถึงขั้นความต้องการว่าความต้องการใดเกิดขึ้นก่อนหรือเกิดขึ้นหลัง และความต้องการหลายๆ อย่างอาจจะเกิดขึ้นพร้อมกันได้ ความต้องการตามทฤษฎี ERG จะมีน้อยกว่าความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ความต้องการเพื่อความอยู่รอด (Existence needs: E) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของทางร่างกายเพื่อให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น ความต้องการอาหารเครื่องดื่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เป็น เป็นความต้องการในระดับต่ำสุดและมีลักษณะเป็นรูปธรรมสูงสุด ประกอบด้วยความต้องการทางด้านร่างกายบวกด้วยความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคงตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารสามารถตอบสนองความต้องการในด้านนี้ได้ด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีสวัสดิการ

ที่ดีมีเงินโบนัสรวมถึงทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชารู้สึกมั่นคงปลอดภัยจากการทำงาน ได้รับความยุติธรรมมีการทำสัญญาว่าจ้างการทำงาน เป็นต้น

2. จากความต้องการมีสัมพันธภาพ (Relatedness needs: R) เป็นความต้องการที่จะให้และได้รับไม่ตรีจจากบุคคลรอบข้าง เป็นความต้องการที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมน้อยลง ประกอบด้วยความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (ความต้องการทางสังคม) ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรในองค์การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลภายนอกด้วย เช่น การจัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

3. ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth needs: G) เป็นความต้องการในระดับสูงของบุคคลซึ่งมีความเป็นรูปธรรมต่ำสุด ประกอบด้วยความต้องการการได้รับการยกย่องบวกด้วยความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้พนักงานพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้าด้วยการพิจารณาเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งหรือมอบหมายให้รับผิดชอบต่องานกว้างขึ้น โดยมีหน้าที่การงานสูงขึ้นอันเป็นโอกาสที่พนักงานจะก้าวไปสู่ความสำเร็จ

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคคลีแลนด

ทฤษฎีนี้เน้นอธิบายการจูงใจของบุคคลที่กระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จในแง่ของการทำงานหมายถึงความต้องการที่จะทำงานให้ดีที่สุด และทำให้สำเร็จผลตามที่ตั้งใจไว้เมื่อตนทำอะไรสำเร็จได้ก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้ทำงานอื่นสำเร็จต่อไป หากองค์การใดที่มีพนักงานที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จำนวนมากก็จะเจริญรุ่งเรืองและเติบโตเร็ว

ในช่วงปี ค.ศ. 1940 นักจิตวิทยาชื่อ David I. McClelland ได้ทำการทดลองโดยใช้แบบทดสอบการรับรู้ของบุคคล (Thematic Apperception Test : TAT) เพื่อวัดความต้องการของมนุษย์โดยแบบทดสอบ TAT เป็นเทคนิคการนำเสนอภาพต่าง ๆ แล้วให้บุคคลเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเห็น จากการศึกษาวิจัยของแมคคลีแลนดได้สรุปคุณลักษณะของคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความต้องการ 3 ประการที่ได้จากแบบทดสอบ TAT ซึ่งเขาเชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญในการที่เข้าถึงพฤติกรรมของบุคคลได้ ดังนี้

1. ความต้องการความสำเร็จ (Need for achievement: nAch) เป็นความต้องการที่ทำงานต่าง ๆ ให้เต็มที่และดีที่สุดเพื่อความสำเร็จจากการวิจัย McClelland พบว่า บุคคลที่ต้องการความสำเร็จ (nAch) สูง จะมีลักษณะชอบแข่งขัน ชอบงานที่ท้าทายและต้องการได้รับข้อมูลป้อนกลับเพื่อประเมินผลงานของตนเองมีความชำนาญในการวางแผน มีความรับผิดชอบสูงและกล้าที่จะเผชิญกับความล้มเหลว

2. ความต้องการความผูกพัน (Need for affiliation: nAff) เป็นความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น บุคคลที่ต้องการความผูกพันสูงจะชอบสถานการณ์การร่วมมือมากกว่าสถานการณ์แข่งขัน โดยจะพยายามสร้างและรักษาความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

3. ความต้องการอำนาจ (Need for power: Power) เป็นความต้องการอำนาจเพื่อมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น บุคคลที่มีความต้องการอำนาจสูงจะแสวงหาวิธีทางเพื่อให้ตนมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับหรือยกย่อง ต้องการความเป็นผู้นำ ต้องการงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น และจะกังวลเรื่องอำนาจมากกว่าการทำงานให้มีประสิทธิภาพ จากการศึกษาพบว่าพนักงานที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักต้องการจะทำงานในลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

1. งานที่เปิดโอกาสให้เขารับผิดชอบเฉพาะส่วนของเขา และเขามีอิสระที่จะตัดสินใจและแก้ปัญหา

2. ต้องการงานที่มีระดับยากง่ายพอดี ไม่ง่ายหรือยากจนเกินไปกว่าความสามารถของเขา

3. ต้องการงานที่มีความแน่นอนและต่อเนื่องซึ่งสร้างผลงานได้และทำให้เขามีความก้าวหน้าในการทำงานเพื่อจะพิสูจน์ตนเองถึงความสามารถของเขาได้

นอกจากงานในลักษณะดังกล่าวแล้ว แมคคลีแลนด์ได้พบว่าปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพคือสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับงานที่เขาทำด้วย

ทฤษฎีกระบวนการ (Process theories)

โดยทั่วไปทฤษฎีเนื้อหาจะเน้นที่ลักษณะของสิ่งจูงใจ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะค้นหาวิธีการปรับปรุงการจูงใจโดยเกี่ยวข้องกับการกระตุ้นความต้องการ แต่ไม่ได้ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการด้านความคิด (Thought processes) ซึ่งบุคคลเลือกปฏิบัติต่อบุคคลอื่นในที่ทำงาน ทฤษฎีกระบวนการ (Process theories) จะมุ่งที่กระบวนการด้านความคิด ซึ่งมีผลกระทบต่อตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกในการปฏิบัติงานของบุคคล ซึ่งมีหลายทฤษฎีในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะทฤษฎีความเสมอภาคหรือทฤษฎีความเท่าเทียมกัน (Equity theory) และทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory)

ทฤษฎีความคาดหวังของวรูม (Vroom)

ทฤษฎีความคาดหวังถูกนำเสนอโดยวรูม ได้เสนอรูปแบบของความคาดหวังในการทำงานซึ่งได้รับความยินยอมอย่างมากในการอธิบายกระบวนการจูงใจของมนุษย์ในการทำงาน โดยวรูมมีความเห็นว่า การที่จูงใจให้พนักงานทำงานเพิ่มขึ้นนั้นจะต้องเข้าใจกระบวนการทางความคิดของการรับรู้ของบุคคลก่อน โดยปกติเมื่อคนจะทำงานเพิ่มขึ้นจากระดับปกติเขาจะคิดว่าเขาจะได้อะไรจากการทำงานนั้น หรือการคาดคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อเขาได้แสดงพฤติกรรมบางอย่างในกรณีของ

การทำงาน พนักงานจะเพิ่มความพยายามมากขึ้นเมื่อเขาคิดว่าการทำงานนั้นนำไปสู่ผลลัพธ์บางประการที่เขามีความพึงพอใจ เช่น เมื่อทำงานหนักขึ้นผลการปฏิบัติงานของเขาอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น ทำให้เขาได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งและได้ค่าจ้างเพิ่มขึ้น ค่าจ้างกับตำแหน่งเป็นของการทำงาน และเป็นรางวัลที่เขาต้องการเพราะทำให้เขารู้สึกได้รับการยกย่องจากผู้อื่นมากขึ้น แต่ถ้าเขาคิดว่าแม้เขาจะทำงานหนักเท่าไรก็ตามหัวหน้าของเขาก็ไม่เคยสนใจหรือยกย่องเขา จึงเป็นไปได้ที่เขาจะได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งเขาก็ไม่เห็นความจำเป็นจะต้องทำงานขึ้น ความรุนแรงของพฤติกรรมที่จะทำงานขึ้นอยู่กับความคาดหวังที่กระทำตามความคาดหวังนั้น รวมถึงความตั้งใจของผลลัพธ์ที่จะได้รับซึ่งจะมีเรื่องของความตั้งใจ การเชื่อมโยงรางวัลกับผลงานและการเชื่อมโยงระหว่างผลกับความพยายาม โดยทฤษฎีนี้จะเน้นเรื่องของการจ่ายและการให้รางวัลตอบแทน เน้นในเรื่องพฤติกรรมที่คาดหวังเอาไว้ต่อเรื่องผลงาน ผลรางวัลและผลลัพธ์ของความพึงพอใจต่อเป้าหมายและจะเป็นตัวกำหนดระดับของความพยายามของพนักงาน วรูมได้เสนอรูปแบบของความคาดหวังในการทำงาน เรียกว่า VIE Theory ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในการอธิบายกระบวนการจูงใจของมนุษย์ในการทำงาน

V=Valance หมายถึง ระดับความรุนแรงของความต้องการของบุคคลในเป้าหมายรางวัล คือ คุณค่าหรือความสำคัญของรางวัลที่บุคคลให้กับรางวัลนั้น

I=Instrumentality ความเป็นเครื่องมือของผลลัพธ์ (Outcomes) หรือรางวัลระดับที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์หรือรางวัลอีกอย่างหนึ่ง คือเป็นการรับรู้ในความสัมพันธ์ของผลลัพธ์ที่ได้ (เชื่อมโยงรางวัลกับผลงาน)

E=Expectancy ได้แก่ ความคาดหวังถึงความเป็นไปได้ของการได้ซึ่งผลลัพธ์ หรือรางวัลที่ต้องการเมื่อแสดงพฤติกรรมบางอย่าง (การเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพยายาม)

ตามหลักทฤษฎีความคาดหวังจะแย้งว่า ผู้บริหารจะต้องพยายามเข้าไปแทรกแซงในสถานการณ์การทำงาน เพื่อให้บุคคลเกิดความหวังในการทำงานคุณลักษณะที่ใช้เป็นเครื่องมือและคุณค่าจากผลลัพธ์สูงสุด ซึ่งจะสนับสนุนต่อวัตถุประสงค์ขององค์การได้ด้วยโดย

- 1.สร้างความคาดหวังโดยมีแรงดึงดูด ซึ่งผู้บริหารจะต้องคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถให้การอบรมพวกเขา ให้การสนับสนุนพวกเขาด้วยทรัพยากรที่จำเป็น และระบุเป้าหมายการทำงานที่ชัดเจน

- 2.ให้เกิดความเชื่อมโยงรางวัลกับผลงาน โดยผู้บริหารควรกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างผลการปฏิบัติงานกับรางวัลให้ชัดเจน และเน้นย้ำในความสัมพันธ์เหล่านี้โดยการให้รางวัลเมื่อบุคคลสามารถบรรลุผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน

- 3.ให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพยายาม ซึ่งเป็นคุณค่าจากผลลัพธ์ที่ได้ ผู้บริหารควรทราบถึงความต้องการของแต่ละบุคคล และพยายามปรับแก้ให้รางวัลเพื่อให้สอดคล้อง

กับความต้องการของพนักงาน เพื่อเขาจะได้รู้สึกถึงคุณค่าของผลลัพธ์ที่เขาได้รับจากความพยายามของเขา

สรุปได้ว่าการจูงใจเป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าโดยจงใจให้กระทำเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์บางอย่าง ซึ่งจะเห็นได้จากพฤติกรรมที่จะเกิดจากการจูงใจเป็นพฤติกรรมที่มีใหม่เป็นเพียงการตอบสนองต่อสิ่งเร้าแบบปกติเท่านั้นยกตัวอย่าง เช่น ลักษณะของการตอบสนองสิ่งเร้าปกติ คือ การขานรับเมื่อได้ยินเสียงเรียก แต่การตอบสนองสิ่งเร้าจัดว่าเป็นพฤติกรรมจากการจูงใจ เช่น พนักงานตั้งใจทำงานเพื่อความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

งานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

มาตาเฮรู (Mataheru, 1985, p. 235) อ้างถึงใน (พัชภรณ์ ภาณุตานนท์, 2546 : 23) ได้วิจัยเกี่ยวกับการศึกษาแรงจูงใจในการทำงานของอาจารย์ในอินโดนีเซีย ผลการวิจัยปรากฏว่าแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความพอใจมากที่สุด ได้แก่ ความสำเร็จของงานส่วนแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความไม่พอใจ ได้แก่ สถานะอาชีพโอกาสก้าวหน้าและเงินเดือน ส่วนตัวแปรด้านชีวสังคม ได้แก่ เพศ อายุ ระยะเวลาในการทำงานไม่มีผลต่อแรงจูงใจในการทำงาน พบว่าตัวแปรด้านสังคมไม่มีผลทางนัยสำคัญต่อแรงจูงใจทั้งจากปัจจัยกระตุ้นและปัจจัยค้ำจุน ส่วนปัจจัยด้านความสำเร็จของงานเป็นปัจจัยจูงใจที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจมากที่สุด

ธีรยุทธ์ รุ่งเรือง (2545)อ้างถึงใน (ภาณุพงศ์ ชุ่มชื่น, 2549 : 39) ได้ศึกษากระบวนการขายบริการในรูปแบบนางทางโทรศัพท์ ผลการศึกษาทำให้ทราบว่าอายุของอาชีพนี้เริ่มต่ำลงเรื่อย ๆ และในปัจจุบันพบว่าอายุน้อยไม่มากและกำลังอยู่ในวัยเรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจนถึงระดับมหาวิทยาลัย พบว่าเด็กที่ขายบริการทางเพศส่วนใหญ่มีสาเหตุจูงใจมาจาก 1. ครอบครัวยากจน 2. ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย 3. ขาดความรักความอบอุ่น 4. ทำตามเพื่อน 5. อยากลองและพบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับทางบ้านจึงตัดสินใจแยกมาอยู่ที่หอพัก แต่เมื่อเกิดปัญหาเรื่องการเงินจึงตัดสินใจหันมาทำอาชีพขายบริการเพื่อหาเงินเป็นค่าเล่าเรียน เมื่อมีเงินเด็กเหล่านี้ก็จะนำไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เช่น การแต่งตัว การเที่ยวจึงทำให้ต้องมาประกอบอาชีพนี้ตามเดิมอีก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุวรีย์ ณ ระนอง, (2526:2) ศึกษาพบว่า ปัจจัยหนึ่งที่ดึงดูดให้หญิงเข้าเข้ามาประกอบอาชีพค้าประเวณี คือ ความสมัครใจโดยคิดว่าเป็นอาชีพที่สุขสบายทำรายได้และคาดหวังที่จะได้รับความสุขจากการร่วมเพศและในทำนองเดียวกัน

อัญชลี พิณจรัลธรรม,(2544:7) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการค้าประเวณี : กรณีศึกษา นักศึกษาหญิงในกรุงเทพมหานคร ได้พบว่ามีสาเหตุหลายประการขึ้นอยู่กับตัวบุคคลและนักศึกษาแต่

ละคนมักจะมีสาเหตุหลายอย่างประกอบกัน โดยมีการยอมรับการขายบริการทางเพศจากเพื่อนหรือคนสนิทและการเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อนเป็นปัจจัยเสริมที่สำคัญ และช่วยให้การตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการขายบริการทางเพศง่ายขึ้นสาเหตุส่วนใหญ่ที่พบ คือ ปัญหาครอบครัวทั้งในแง่ฐานะการเงิน สภาพความอบอุ่น ความพึงพอใจของนักศึกษาเอง และผลต่อเนื่องจากการติดยาเสพติดการเล่นพนันและติดหนี้

อดิศักดิ์ รัชนิภรณ์, (2553 : 58 - 64) ศึกษาสภาพชีวิตของผู้หญิงขายบริการ พบว่าส่วนใหญ่ผู้ หญิงขายบริการทางเพศมีพื้นฐานของครอบครัวค่อนข้างยากจนส่วนใหญ่เข้ามาทำอาชีพขายบริการเนื่องจากความต้องการทางด้านเงินทองและความเป็นอยู่ที่ดี

ทวีชัย ระเบียบ, (2555 : 139 - 147) ได้ศึกษาเรื่องกระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ: ศึกษากรณีหญิงต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษาพบว่าหญิงผู้ประกอบอาชีพค้าประเวณีมีภูมิหลังด้านสภาพครอบครัวที่ยากจน บิดาและมารดาแยกทางกันหรือมีเรื่องทะเลาะวิวาทอยู่เป็นประจำ สถานะทางครอบครัวอยู่ระดับล่างมีหนี้สินมากแรงจูงใจหลักในการค้าประเวณีคือ หาเงินจำนวนมากมาใช้สอยส่วนตัวชำระหนี้สินและใช้จ่ายในครอบครัว ช่องทางในการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยคือสะพานมิตรภาพไทย-ลาว หนองคาย และมุกดาหาร ช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้หนังสือผ่านแดนชั่วคราว หนังสือเดินทางของนักท่องเที่ยวและใช้วิธีลักลอบผ่านแดนเข้ามาแบบผิดกฎหมายโดยวิธีนั่งเรือข้ามฝาก ในด้านวิถีชีวิตกลุ่มหญิงโสเภณีต่างด้าวจะเช่าห้องเช่าอยู่ข้างนอก เริ่มทำงานตั้งแต่เวลา 20.00-02.00 น. รายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 25,000 บาทต่อเดือน โดยเก็บไว้เป็นเงินออมและใช้สอยส่วนตัวและส่งให้ทางบ้านเพื่อช่วยเหลือครอบครัว ใช้เวลากับการพักผ่อนอยู่ในห้องพักและเดินเลือกซื้อของใช้ เสื้อผ้า ตามตลาดนัดหรือห้างสรรพสินค้า มีการดูแลสุขภาพอยู่เสมอรับประทานอาหารที่ดีมีประโยชน์ พักผ่อน ออกกำลังกายและตรวจสุขภาพทุก ๆ 2-3 เดือน การวางแผนในอนาคตของผู้ค้าประเวณีกลุ่มหญิงโสเภณีต่างด้าวโดยส่วนใหญ่ต้องการอยากจะทำงานขายบริการทางเพศต่อจนกว่าตนเองจะเริ่มทำงานไม่ไหวหรือจนกว่าทางร้านจะเลิกจ้าง หากต้องเลิกอาชีพแล้วก็จะอยากกลับไปอยู่ที่ประเทศลาวและจะนำเงินทุนที่ได้จากการทำงานขายบริการมาใช้เปิดร้านเสริมสวย รานขายของชำและร้านขายอาหารที่ประเทศลาว รองลงมาจะนำเงินทุนเก็บไว้มาปล่อยกู้ หญิงบางส่วนที่ต้องการอยากจะทำแต่งงานกับผู้ชายไทยและตั้งถิ่นฐานใช้ชีวิตในประเทศไทย เพราะค่านิยมของหญิงต่างด้าวที่ได้แต่งงานกับชายไทยแล้วจะได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีสุขสบายมากขึ้น

ธีรยุทธ์ รุ่งเรือง, (2545 : 39) ได้ศึกษากระบวนการขายบริการในรูปแบบนางทางโทรศัพท์ ผลการศึกษาจึงทำให้ทราบว่าอายุของอาชีพนี้เริ่มต่ำลงเรื่อย ๆ และปัจจุบันพบว่าเอเอต์อายุไม่มากและกำลังอยู่ในวัยเรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจนถึงระดับมหาวิทยาลัย พบว่าเด็กที่ขายบริการทางเพศส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจาก 1. ครอบครัวยากจน 2. ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย 3. ขาดความรักความอบอุ่น 4. ทำตามเพื่อน 5. อยากลองและพบว่ามีปัญหาที่บ้านแล้วตัดสินใจแยก

มาอยู่หอพัก แต่เมื่อเกิดปัญหาเรื่องการเงินจึงตัดสินใจหันมาทำอาชีพขายบริการเพื่อหาเงินเป็นค่าเล่าเรียน เมื่อมีเงินเด็กเหล่านี้ก็จะนำไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เช่น การแต่งตัว การเที่ยวจึงทำให้ต้องมาประกอบอาชีพนี้ตามเดิม

โทมัส (Thomas,1923) อ้างถึงใน (จงจิตต์ โสภณคณาภรณ์, 2540) พบว่าหญิงโสเภณีจะมาจากครอบครัวที่ขาดความรัก ความอบอุ่น ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ราบรื่น ไม่มีความสุขในชีวิตสมรส ปัญหาเศรษฐกิจ สาเหตุทางสังคม เช่น ถูกล่อลวง ถูกบังคับ พ่อแม่หรือสามียินยอมให้เป็นโสเภณีตามค่านิยม

สมาคมรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, (2558 :1-5) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการค้าประเวณีหญิงจากประเทศในแถบอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุของการเข้ามาค้าบริการทางเพศในประเทศไทยโดยมากพบว่าสาเหตุหลักที่ผลักดันให้หญิงจากประเทศในแถบอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงเดินทางเข้ามาประเทศไทยเพื่อประกอบอาชีพค้าบริการทางเพศ คือ ความยากจน ความต้องการแสวงหาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของครอบครัวให้ดีขึ้น ลักษณะการเข้าสู่การค้าประเวณีเมื่อจำแนกตามวิธีการเข้าสู่ขบวนการค้าประเวณีแบ่งได้ 2 ด้าน กรณีสมัครใจพบว่าวิธีที่หญิงต่างด้าวเข้าสู่ขบวนการค้าประเวณีในประเทศไทยมากที่สุด คือ การปฏิบัติตามคำชักชวนของบุคคลใกล้ชิดที่ทำงานบริการทางเพศในประเทศไทยอยู่ก่อนแล้ว การทำงานในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการค้าประเวณี คือ เริ่มต้นจากการประกอบอาชีพเป็นบริการในร้านอาหารและเติกนั่งโต๊ะในสถานบันเทิงรูปแบบต่าง ๆ และผันตัวเข้าสู่ขบวนการค้าประเวณีในท้ายสุด กรณีมีผู้จัดหาพบว่าผู้จัดหาหรือนายหน้าจะใช้วิธีเข้าหาผู้ปกครองของหญิงกลุ่มเป้าหมายโดยมากพบว่านายหน้าจะให้ความสนใจหญิงที่บริสุทธิ์ที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี โดยจะเสนอรายได้สูง ๆ เป็นสิ่งล่อใจเพื่อให้ผู้ปกครองโน้มน้าวบุตรสาวไปทำงานค้าบริการทางเพศ ทั้งนี้นายหน้าจะอำนวยความสะดวกด้านพาหนะการเดินทาง การทำเอกสารการเข้าเมือง (วีซ่า) อีกทั้งยังพบว่าหญิงชาวต่างชาติจำนวนมากเข้ามาทำงานค้าบริการทางเพศในประเทศไทยโดยการปลอมแปลงเอกสารและปกปิดอายุที่แท้จริง ลักษณะการค้าประเวณีของหญิงจากประเทศในแถบอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงในประเทศไทยจำแนกตามการบริหารจัดการรายได้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในขบวนการค้าประเวณีได้ 2 ประเภท ได้แก่ การค้าประเวณีแบบอิสระ คือ ผู้ค้าประเวณีเป็นทั้งผู้ให้บริการและผู้จัดการธุรกิจค้าประเวณี ทั้งนี้พบว่าผู้ค้าบริการทางเพศมีการตกลงราคาซื้อขายบริการทางเพศกับลูกค้าโดยตรง และรายได้ทั้งหมดจากการขายบริการผู้ค้าบริการจะเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว การค้าประเวณีแบบมีสังกัดเป็นลักษณะที่พบมากในประเทศไทย โดยจะมีหญิงบริการดำเนินการค้าบริการทางเพศผ่านตัวแทนที่มีสถานะเป็นทั้งเจ้าของสถานบริการและผู้จัดหา ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับรายได้จากการค้าบริการทางเพศของหญิงบริการ อีกทั้งมีการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวลูกค้าให้มาซื้อบริการโดย “เด็กเชียร์แขก” ส่วนการให้บริการ การเสนอขาย รวมถึงการตกลงราคากับลูกค้าจะกระทำในเคหะสถาน ซึ่งสามารถ

จำแนกเป็น 2 รูปแบบ คือ สถานค้าประเวณีแบบเปิดเผย คือ สถานบริการอาบอบนวด และช่อง สถานค้าประเวณีที่แอบแฝง คือ ร้านคาราโอเกะ ร้านบิลเลียดหรือสนุกเกอร์ ร้านนวดแผนโบราณ ผับ บาร์ และการบริการไซด์ไลน์ (Side Line) โดยการขายบริการในร้านคาราโอเกะเป็นรูปแบบที่พบเห็นมากในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและเขตพื้นที่ติดต่อ รายได้จากการค้าบริการทางเพศในอุตสาหกรรม การค้าประเวณีในประเทศไทย อัตรารายได้จากการขายพรมจรรย์ อยู่ระหว่าง 30,000 – 200,000 บาท อัตรารายได้การขายบริการต่อครั้งจะจำแนกตามระยะเวลาของการให้บริการได้แก่ ชั่วโมงอยู่ ระหว่าง 500 - 2,000 บาท ค้างคืนอยู่ระหว่าง 3,000 – 5,000 บาท ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 25,000 – 100,000 บาท อายุของหญิงจากประเทศในแถบอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงที่เข้ามาค้าบริการทางเพศใน ประเทศไทยพบว่าช่วงอายุอยู่ระหว่าง 12 – 30 ปี โดยกลุ่มหญิงสัญชาติลาวถือเป็นกลุ่มที่เข้าสู่วงจร ของการค้าประเวณีที่อายุน้อยที่สุด คือ 12 ปี ภูมิหลังของหญิงจากประเทศในแถบอนุภูมิภาคุ่ม แม่น้ำโขง ครอบครัวประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นภูมิหลังที่พบในหญิงบริการชาวต่างชาติมากที่สุด

ณัฐวัฒน์ เอี่ยมสำอางค์, (2548 : 39) ได้ศึกษาการขายบริการทางเพศแบบแอบแฝงใน สถานบริการประเภทอาบอบนวด พบว่า ผู้หญิงที่เข้ามาทำงานส่วนใหญ่มาจากครอบครัวเกษตรกรที่ ยากจน การศึกษาต่ำ ผิดหวังในชีวิตสมรส มีภาระที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู เช่น บุตร พ่อแม่ มีความ จำเป็นในเรื่องเศรษฐกิจมั่นคง ยังคงเป็นปัจจัยที่สำคัญให้ขายบริการทางเพศ ประกอบกับมีการ ชักชวนโดยพบว่าหญิงอาชีพพิเศษก่อนเข้าวงการได้นั้นก็เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากเพื่อนบ้าน

ทิวากร บุญเจริญ, (2548 : 69-70) ได้ศึกษาถึงหญิงบาร์เปียร์ในเขตเมืองพัทยาพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้หญิงต้องมาประกอบอาชีพนี้ คือ ความด้อยการศึกษา การประสบปัญหาทาง เศรษฐกิจ การล้มเหลวในกาเลี้ยงดูครอบครัว ปัญหาปากท้องคือปัญหาหลักที่ทำให้ผู้หญิงตัดสินใจเข้า ทำงานอาชีพหญิงบาร์เปียร์

จิรัฏฐ์ โรจน์บวรวิทยา, (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการภาครัฐกับปัญหาการ ค้าประเวณีแฝงในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ผลการศึกษา พบว่า 1. ปัจจัยเบื้องต้นของการเข้าสู่การ เริ่มต้นประกอบอาชีพคือ สถานะของครอบครัว การไม่มีรายได้ภาระหนี้สิน การไม่มีอาชีพ ค่าใช้จ่าย ในการศึกษาและความต้องการทางวัตถุ ครอบครัวแตกแยกและใช้ช่องทางในการประกอบการค้าผ่าน ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่และระบบอินเทอร์เน็ตนายหน้าหรือตัวแทน การติดต่อโดยตรง ติดต่อผ่าน เจ้าของสถานประกอบการและติดต่อผ่านเพื่อน 2. การจัดการภาครัฐพบว่า สามารถป้องกันได้ ในระดับหนึ่งเนื่องจากขาดกำลังที่เพียงพอและหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ สถานบริการแบบแอบแฝง เพิ่มมากขึ้นยากต่อการตรวจสอบ ขาดความเอาใจใส่และความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ สามารถดำเนินการทางกฎหมายได้อย่างจริงจังเพราะเป็นการสมยอมกันทั้งสองฝ่าย 3. การศึกษา แนวทางการพัฒนาการจัดการปัญหาการค้าประเวณีแอบแฝงอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการทำงาน แบบบูรณาการร่วมกันแก้ไขทุกภาคส่วน และรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาการค้าประเวณี

แบบแผนที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว เน้นความโปร่งใสของตำรวจเป็นหลักยึดตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และควรกำหนดเป็นนโยบายสำคัญของจังหวัดรวมถึงปลูกฝังเยาวชนให้เห็นความสำคัญของปัญหา และรณรงค์ให้ประชาชนเข้าใจถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกันแก้ไข ประชาสัมพันธ์ผู้ประกอบการสถานอบายมุขต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องสืบสวนหาข่าวและกวาดค้นจับกุมให้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด และมีการประสานความร่วมมือจากภาคประชาชนในการแก้ไขปัญหา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ผู้หญิงที่เข้ามาค้าบริการทางเพศส่วนใหญ่ มีสถานะทางครอบครัวที่อยากจน ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจต้องหางานไปเลี้ยงดูครอบครัว เพื่อให้ตนเองและคนในครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความเท่าเทียมกับบุคคลอื่นในสังคม และต้องการยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของคนในครอบครัวให้ดีขึ้น ขาดโอกาสทางการศึกษาจึงทำให้หลายคนไม่สามารถหางานที่ดีมีความมั่นคงในชีวิตได้และการมีชีวิตสมรสที่ล้มเหลว สาเหตุเหล่านี้เป็นสาเหตุส่วนใหญ่ที่ทำให้ผู้หญิงหลายคนตัดสินใจที่จะก้าวเข้าสู่อาชีพการขายบริการทางเพศ เพื่อความอยู่รอดของตนเองและคนในครอบครัว จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาคำ ประเวณีหญิงข้ามชาติในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการค้า ประเวณีของหญิงข้ามชาติในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหารต่อไป

ข้อมูลจังหวัดมุกดาหาร

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้งและอาณาเขต จังหวัดมุกดาหาร ตั้งอยู่ที่ทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดนตั้งอยู่เส้นรุ้งที่ 16 – 17 องศา เหนือ และเส้นแวงที่ 104 – 105 องศาตะวันออก มีพื้นที่ทั้งหมด 4,407 ตร.กม. หรือ 2,712,400 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครระยะทาง 642 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอนาแก อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม และอำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร อำเภอลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ และอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ทิศตะวันออก ติดต่อกับแขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเขาวง อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และอำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด ลักษณะภูมิประเทศ ทางทิศเหนือและทิศใต้ของจังหวัดเป็นที่ราบสูง ทางทิศตะวันตกมีเทือกเขาภูพาน มีลักษณะเป็นป่าไม้ บางแห่งเป็นป่าทึบ ส่วนทิศตะวันออกเป็นที่ราบสลับป่าไม้และมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความยาวประมาณ 72 กม. มีพื้นที่ราบ ร้อยละ 20 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มีพื้นที่ป่าไม้ประมาณ 953,300 ไร่

คิดเป็นร้อยละ 35.15 ของพื้นที่จังหวัด ลักษณะภูมิอากาศ สภาพภูมิอากาศจังหวัดมุกดาหาร แบ่งออกได้ 3 ฤดูกาล ดังนี้ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ - กลางเดือนพฤษภาคม จะมีมวลอากาศเย็นหรือบริเวณความกดอากาศสูงแผ่ลงมาปะทะกับมวลอากาศร้อน ซึ่งจะทำให้บริเวณดังกล่าวเกิดพายุฝนฟ้าคะนองลมกระโชกแรงเกิดขึ้นได้ หรือเรียกอีกอย่างว่าพายุฤดูร้อน ซึ่งจะสร้างความเสียหายเกิดขึ้นในบริเวณที่พายุเคลื่อนผ่านอยู่ในบริเวณแคบ ๆ ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม - กลางเดือนตุลาคมจะเกิดฝนทิ้งช่วงประมาณปลายเดือนมิถุนายน - ต้นเดือนกรกฎาคม ปริมาณฝนที่ได้เกิดจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเอาความชื้นเข้ามา และ 2 ปริมาณฝนที่เกิดจากร่องฝนหรือร่องความกดอากาศต่ำพัดผ่านในแนวตะวันออก-ตก ทำให้เกิดพายุฝนฟ้าคะนองเป็นบริเวณกว้าง ส่วนที่ปริมาณฝนมากที่สุดก็จะได้เห็นได้จากพายุหมุนเขตร้อนจากทะเลจีนตอนใต้เคลื่อนเข้ามาปีหนึ่งประมาณ 2-3 ลูก จะเกิดฝนตกเป็นบริเวณกว้าง ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม - กลางเดือนกุมภาพันธ์ จะมีมวลอากาศเย็นหรือบริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนแผ่ลงมาปกคลุมบริเวณดังกล่าวทำให้อากาศหนาวเย็นและแห้งโดยทั่วไป

ประชากร

จังหวัดมุกดาหารแบ่งเขตการปกครอง เป็น 7 อำเภอ 53 ตำบล 447 หมู่บ้าน ประกอบด้วยอำเภอเมืองมุกดาหาร, อำเภอนิคมน้ำอ้อย, อำเภอดอนตาล, อำเภอดงหลวง, อำเภอคำชะอี, อำเภอวานใหญ่และอำเภอหนองสูง จำนวนประชากรแยกอายุ จังหวัดมุกดาหาร เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560

ลักษณะข้อมูล	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
แยกตามเพศ	175,649	175,133	350,782
แยกตามลักษณะสถานะของบุคคล			
ผู้ที่มีสัญชาติไทยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน	172,635	172,325	344,960
ผู้ที่ไม่ได้สัญชาติและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน	596	663	1,259
ผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านกลาง (ทะเบียนซึ่งผู้อำนวยการกลางกำหนดให้จัดทำขึ้นสำหรับลงรายการบุคคลที่ไม่อาจมีชื่อในทะเบียนบ้าน)	2,164	2,029	4,193
ผู้ที่อยู่ระหว่างการย้าย (ผู้ที่ย้ายออกแต่ยังไม่ย้ายเข้า)	254	116	370

ตาราง 1 ที่มา : กรมการปกครองจังหวัดมุกดาหาร

เศรษฐกิจ

รายงานภาวะเศรษฐกิจการคลังจังหวัดมุกดาหาร ประจำเดือนเมษายน 2560 เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจการคลังจังหวัดมุกดาหาร บ่งชี้ว่าเศรษฐกิจจังหวัดมุกดาหารมีสัญญาณขยายตัวเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ตามการขยายตัวของเครื่องชี้ด้านอุปสงค์และอุปทานภายในจังหวัด โดยเฉพาะการค้าชายแดน การลงทุนภาคเอกชน ภาคบริการและการท่องเที่ยวสำหรับภาคเกษตรกรรม และภาคอุตสาหกรรมชะลอตัว ในขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐและการบริโภคภาคเอกชนหดตัว สำหรับเสถียรภาพเศรษฐกิจจังหวัด อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปรับตัวเพิ่มขึ้นตามราคาน้ำมันขายปลีกภายในประเทศ ส่วนการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่ภาคธุรกิจ

เศรษฐกิจด้านอุปทาน (การผลิต) พบว่า ภาพรวมมีสัญญาณขยายตัวที่ร้อยละ 30.97 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวจากเดือนก่อนหน้าที่ชะลอตัวร้อยละ 23.17 สะท้อนจากภาคการบริการและการท่องเที่ยวขยายตัว โดยดัชนีผลผลิตภาคการบริการและการท่องเที่ยว (SI) ขยายตัวที่ร้อยละ 0.80 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวจากเดือนก่อนหน้าที่หดตัวร้อยละ -0.83 จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่ผ่านเข้าออกด่านตรวจคนเข้าเมืองเพิ่มขึ้นเนื่องจากจังหวัดมุกดาหารได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น งานแข่งขันกีฬาเรือพายชิงชนะเลิศ จังหวัดมุกดาหาร งานมุกดาหารเทรดแฟร์ & Business Matching และงานเทศกาลสงกรานต์วิถีพุทธ 4 แผ่นดิน อินโดจีน สำหรับภาคเกษตรกรรมชะลอตัว โดยดัชนีผลผลิตภาคเกษตรกรรม(API) ชะลอตัวร้อยละ 109.58 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นผลมาจากการลดลงของปริมาณโคเนื้อ สุกร และการชะลอตัวของผลผลิตอ้อยโรงงาน ซึ่งลดลงตามความต้องการของผู้บริโภค ส่วนการผลิตภาคอุตสาหกรรมชะลอตัว โดยดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม (IPI) ชะลอตัวที่ร้อยละ 2.80 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน พิจารณาจากการชะลอตัวของปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรม จำนวนทุนจดทะเบียนโรงงานและจำนวนโรงงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต

เครื่องชี้เศรษฐกิจด้านอุปทาน (Supply Side) (สัดส่วนต่อ GPP)	ปี 2559	ปี 2560				
		Q1	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	YTD
ดัชนีผลผลิตภาคเกษตรกรรม (%YoY) (โครงสร้างสัดส่วน 29.68%)	151.02	161.70	158.28	74.61	109.58	157.78
ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม (%YoY) (โครงสร้างสัดส่วน 12.69%)	6.34	3.33	3.81	2.46	2.80	3.64
ดัชนีผลผลิตภาคการบริการ (%YoY) (โครงสร้างสัดส่วน 57.63%)	-7.50	10.47	22.95	-0.83	0.80	7.92

ตาราง 2 ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เศรษฐกิจด้านอุปสงค์ (การใช้จ่าย) พบว่า มีสัญญาณขยายตัวที่ร้อยละ 43.18 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนเป็นผลมาจากการค้าขายแดนขยายตัว โดยดัชนีการค้าขายแดน (X-MIndex) ขยายตัวร้อยละ 69.99 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเป็นการขยายตัวของมูลค่าการส่งออก เนื่องจากผู้ประกอบการสนใจใช้บริการด้านศุลกากรมุกดาหาร เพราะความสะดวกและลดต้นทุน โดยสินค้าส่งออกที่มีมูลค่าสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ (1) หน่วยประมวลผลหรือหน่วยเก็บข้อมูล (2) อุปกรณ์สำรองไฟ และ (3) ทรานซิสเตอร์และอุปกรณ์กึ่งตัวนำที่คล้ายกันตามลำดับ สำหรับสินค้านำเข้าที่มีมูลค่าสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ (1) ทองแดงบริสุทธิ์ (2) หน่วยประมวลผล หรือหน่วยเก็บข้อมูล และ (3) ส่วนประกอบของกล่องตามลำดับ สำหรับการลงทุนภาคเอกชนขยายตัว โดยดัชนีการลงทุนภาคเอกชน (Ip Index) ขยายตัวร้อยละ 4.96 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน พิจารณาจากการจดทะเบียนใหม่รถยนต์เพื่อการพาณิชย์และสินเชื่อเพื่อการลงทุนเพิ่มขึ้น ในขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐหดตัว โดยดัชนีการใช้จ่ายภาครัฐ (G Index) หดตัวร้อยละ -27.09 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน และหดตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้าที่ร้อยละ -1.78 เป็นผลมาจากการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนลดลง เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลที่ให้มีการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงก่อนหน้า ประกอบกับรายจ่ายประจำหดตัวจากการได้รับจัดสรรงบประมาณลดลงจากปีก่อน ส่งผลให้ตัวเลขการเบิกจ่ายรายจ่ายงบลงทุนและงบประจำลดลงร้อยละ -50.24 และร้อยละ -8.25 ตามลำดับ ส่วนการบริโภคภาคเอกชนหดตัวโดยดัชนีการบริโภคภาคเอกชน (Cp Index) หดตัว ร้อยละ -0.25 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน พิจารณาจากการจดทะเบียนใหม่รถจักรยานยนต์และการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มลดลง

เครื่องชี้เศรษฐกิจด้านการใช้จ่าย (Demand Side)	ปี 2559	ปี2560				
		Q1	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	YTD
ดัชนีการบริโภคภาคเอกชน (%YoY)	-5.80	1.15	3.37	-1.73	-0.25	0.81
ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน (%YoY)	0.72	6.45	8.29	7.33	4.96	5.45
ดัชนีการใช้จ่ายภาครัฐ (%YoY)	20.82	-14.56	-5.65	-1.78	-27.09	-17.26
ดัชนีการค้าขายแดน (%YoY)	65.42	102.77	103	128.19	69.99	94.77

ตาราง 3 ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ด้านรายได้เกษตรกรในจังหวัดมุกดาหาร พบว่าในเดือนเมษายน 2560 ดัชนีรายได้เกษตรกรชะลอตัว ที่ร้อยละ 95.84 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นผลมาจากดัชนีผลผลิตภาคเกษตรกรรมชะลอตัว ร้อยละ 109.58 ประกอบกับดัชนีราคาผลผลิตภาคเกษตรกรรมหดตัวร้อยละ -6.56 ส่งผลให้รายได้เกษตรกรชะลอตัว ตามไปด้วย

ด้านการเงินพบว่า สินเชื่อรวมขยายตัวสูงกว่าเงินฝากรวม ซึ่งปริมาณสินเชื่อรวมขยายตัวที่ร้อยละ 4.62 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน แต่ชะลอตัวจากเดือนก่อนหน้าที่ร้อยละ 5.41 ซึ่งการขยายตัวส่วนใหญ่ เป็นสินเชื่อภาคธุรกิจขนาดใหญ่และสินเชื่อรายย่อย โดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย สินเชื่อเอสเอ็มอี และสินเชื่อเพื่อการส่งออก สำหรับปริมาณเงินฝากรวมชะลอตัวที่ร้อยละ 2.91 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน และชะลอตัวจากเดือนก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 9.60 จากการที่ประชาชนรอจังหวะพิจารณาทางเลือกในการออมที่ให้ผลตอบแทนที่จูงใจ ถึงแม้ว่าธนาคารจะมีโปรโมชั่นออกผลิตภัณฑ์เงินฝากประจำพิเศษ รวมถึงพันธบัตรรัฐบาลและหุ้นกู้เอกชนอื่น ๆ ก็ตาม

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ (Stability) พบว่า อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของจังหวัดมุกดาหารขยายตัวร้อยละ 0.30 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ซึ่งมาจากการปรับตัวของดัชนีราคาสินค้าหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ หมวดพาหนะ การขนส่ง การสื่อสาร และน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งราคาขายปลีก ภายในจังหวัดมีการปรับตัวสูงขึ้นตามราคาน้ำมันภายในประเทศและตลาดโลกอย่างต่อเนื่องสำหรับการจ้างงาน ในเดือนเมษายน 2560 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.52 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน และเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้าที่ร้อยละ 3.47 จากการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรกรรมสู่ภาคธุรกิจ

เครื่องชี้เสถียรภาพเศรษฐกิจ	ปี 2559	ปี 2560				
		Q1	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	YTD
อัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate) (%YoY)	1.24	1.61	1.81	1.00	0.30	1.28
การจ้างงาน (Employment) (%YoY)	-0.79	1.87	1.87	3.37	3.52	2.28

ตาราง 4 ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ด้านการคลัง พบว่า ในเดือนเมษายน 2560 ผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรวมมีจำนวน 259.03 ล้านบาท ลดลงร้อยละ -28.10 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนเป็นผลมาจากการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนลดลง เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลที่ให้มีการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงก่อนหน้า ประกอบกับรายจ่ายประจำหดตัว จากการได้รับจัดสรรงบประมาณลดลงจากปีก่อน ทั้งนี้การเบิกจ่ายรายจ่ายงบประมาณประจำจำนวน 174.32 ล้านบาท โดยหน่วยงานที่มีการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำสูงสุด 3 อันดับแรก คือ (1) ที่ทำการปกครองจังหวัดมุกดาหาร (2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร และ (3) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหาร สำหรับการเบิกจ่ายรายจ่ายงบลงทุน จำนวน 84.72 ล้านบาท โดยหน่วยงานที่มีการเบิกจ่ายรายจ่ายงบลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก คือ (1) โครงการชลประทานมุกดาหาร (2) แขวงทางหลวงชนบทมุกดาหาร และ (3) สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดมุกดาหาร สำหรับผลการจัดเก็บรายได้จัดเก็บได้

ทั้งสิ้น 214.59 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.76 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่มุกดาหาร สามารถจัดเก็บภาษีเบ็ดเตล็ดได้เพิ่มขึ้น ด้านศุลกากรมุกดาหาร สามารถจัดเก็บอากรขาเข้าได้เพิ่มขึ้น และสำนักงานธนารักษ์พื้นที่มุกดาหาร สามารถจัดเก็บค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์และค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ดได้เพิ่มขึ้น สำหรับดุลงบประมาณ ในเดือนเมษายน 2560 ขาดดุลงบประมาณจำนวน -44.45 ล้านบาท พิจารณาจากผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณสูงกว่ารายได้นำส่งคลัง ซึ่งเป็นไปตามนโยบายการตั้งงบประมาณแบบขาดดุลเพื่อรักษาเสถียรภาพและขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้ขยายตัว อย่างต่อเนื่อง

เครื่องชี้ภาคการคลัง	ปีงบประมาณ (FY) พ.ศ. 2559	ปีงบประมาณ (FY) พ.ศ.2560					
		Q1/FY60	Q2/FY60	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	YTD (FY)
รายได้จัดเก็บ (ล้านบาท)	2,288.40	691.75	665.66	159.83	264.42	214.59	1,572.00
(%YoY)	23.14	47.11	46.25	27.37	44.71	0.76	38.09
ความแตกต่างเทียบกับประมาณการ (ล้านบาท)	565.25	269.11	270.08	53.10	107.40	56.5	910.80
ร้อยละความแตกต่างเทียบกับประมาณการ (%)	32.80	63.67	68.27	49.75	68.40	35.80	137.75
รายได้นำส่งคลัง (ล้านบาท)	2,288.40	691.75	665.66	159.83	264.42	214.59	1,572.00
(%YoY)	23.14	47.11	46.25	27.37	44.71	0.76	38.09
รายจ่ายรวม (ล้านบาท)	5,030.26	1,429.76	1,117.74	361.21	463.36	259.03	2,806.54
(%YoY)	15.26	42.88	-15.13	-5.59	-1.58	-28.10	4.80

ดุลเงินงบประมาณ (ล้านบาท)	- 2,741.86	-738.01	-452.08	-201.38	- 198.94	-44.45	- 1,234.54
------------------------------	---------------	---------	---------	---------	-------------	--------	---------------

ตาราง 5 หมายเหตุ : ประมาณการรายได้มีเฉพาะหน่วยงาน สรรพากรพื้นที่มุกดาหาร สรรพสามิตพื้นที่มุกดาหารและด่านศุลกากรมุกดาหาร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เงื่อนไขการค้าประเพณีหญิงข้าม

ชาติอำเภอเมือง จังหวัด

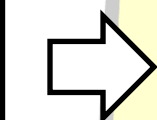
มุกดาหาร

1. การเข้าสู่อาชีพ
2. แรงผลักดัน
 - ครอบครัว
 - เศรษฐกิจ/รายได้
 - สังคม/สิ่งแวดล้อม

กระบวนการการค้าประเพณีหญิงข้ามชาติอำเภอ

เมือง จังหวัดมุกดาหาร

1. การเคลื่อนย้ายถิ่น
 - เส้นทางการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย
 - การเข้าสู่ประเทศไทยอย่างถูกกฎหมาย
2. เครือข่ายเชื่อมโยงของการค้าประเพณี
 - ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
 - กระบวนการซื้อบริการกับหญิงประเพณี

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รูป 2: กรอบแนวคิดการค้าประเพณีหญิงข้ามชาติ ในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร เป็น การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. รูปแบบและแผนผังการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
5. การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบและแผนผังการวิจัย

การศึกษาเรื่องการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality Research) ซึ่งวิธีการเก็บข้อมูลประกอบด้วย การวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) และการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิควิจัย คือ การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ซึ่งได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มหญิงค้าบริการจำนวน 13 คน ที่แอบแฝงทำอาชีพเป็นหมอนวดในสถานบริการนวดแผนโบราณ สวนอาหาร ร้านคาราโอเกะ และสถานเริงรมย์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมโดยทั้งสิ้น 10 เดือน โดยเริ่มทำกิจกรรม ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2560 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2561 ลงพื้นที่ครั้งที่ 2 วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2563

การกำหนดผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างใกล้ชิดและตรงตามวัตถุประสงค์ ผู้ให้ข้อมูลหลักที่นำมาศึกษาเป็นหญิงขายบริการในสถานบริการนวดแผนโบราณ สวนอาหาร ร้านคาราโอเกะและสถานเริงรมย์ โดยทำอาชีพนี้จำนวน 13 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ ในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยการสัมภาษณ์ดังกล่าวมีเนื้อหาที่ศึกษาถึงเงื่อนไขการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ 2 ด้าน ได้แก่ 1) การเข้าสู่อาชีพ 2) แรงผลักดัน และศึกษากระบวนการการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ 2 ด้าน ได้แก่ 1) การเคลื่อนย้ายถิ่น 2) เครือข่ายเชื่อมโยงของการค้าประเวณี

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยจะดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก เมื่อหญิงขายบริการให้ความร่วมมือผู้วิจัยจะสอบถามตามคำถามที่ได้เตรียมไว้ หากมีข้อมูลใดไม่สมบูรณ์จะสัมภาษณ์เพิ่มเติม โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างใกล้ชิดด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของหญิงขายบริการทางเพศมาวิเคราะห์และดำเนินการวิจัยต่อไป ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ มีดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการสัมภาษณ์
3. สร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อนำมาวิเคราะห์

การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร (Documentary research) ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของการศึกษาโดยการอ่านหนังสือ ตำรา บทความและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเก็บข้อมูลภาคสนามต่อไป
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิควิจัย คือ สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยผู้วิจัยเข้าสู่สนามวิจัยในฐานะเด็กเชียร์แขกในสถานบริการนวดแผนโบราณ สวนอาหาร ร้านคาราโอเกะและสถานเริงรมย์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร เป็นระยะเวลา 4 เดือน
3. การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) กระทำด้วยการสร้างความสนิทสนมคุ้นเคยกับบุคคลที่ถูกสัมภาษณ์เป็นเวลาพอสมควรก่อนการสัมภาษณ์ ผ่านการเก็บข้อมูลอย่างมีส่วนร่วม สร้างความเชื่อมั่นไว้วางใจให้เกิดกับผู้ถูกสัมภาษณ์ เช่น การไม่เปิดเผยชื่อจริงให้ผู้ใดทราบการ

ตะล่อมกลุ่มเวลาเพื่อให้พูดอย่างละเอียดและลึกในประเด็นที่ต้องการ ไม่ใช่ชื่อจริงในรายงานการวิจัยโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) การสัมภาษณ์ดังกล่าวมีเนื้อหาที่ศึกษาถึงเงื่อนไขการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ 2 ด้าน ได้แก่ 1) การเข้าสู่อาชีพ 2) แรงผลักดัน และศึกษากระบวนการการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ 2 ด้าน ได้แก่ 1) การเคลื่อนย้ายถิ่น 2) เครือข่ายเชื่อมโยงของการค้าประเวณี

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงเงื่อนไขการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติและศึกษากระบวนการการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำเอาเอกสารการวิจัยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก และการสัมภาษณ์โดยผู้ให้ข้อมูลหลักมาเปรียบเทียบและนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนาเพื่อให้เห็นถึงการก้าวเข้ามาสู่อาชีพ แรงผลักดัน การเคลื่อนย้ายถิ่นและเครือข่ายเชื่อมโยงของการค้าประเวณี แล้วนำข้อมูลที่ได้สรุปผลการศึกษาโดยอธิบายแบบวิจัยเชิงคุณภาพ และวิเคราะห์ถึงการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ตามวัตถุประสงค์ต่อไป

บทที่ 4

เงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการผลักดันให้เกิดการค้าประเวณีและกระบวนการค้าประเวณีของหญิงข้ามชาติ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1. เพื่อศึกษาเงื่อนไขการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร 2. เพื่อศึกษากระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร 3. เพื่อเสนอแนะข้อเสนอนโยบายต่อหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการค้าประเวณีของหญิงข้ามชาติ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก การวิเคราะห์เอกสารทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการได้สัมผัสพูดคุยกับหญิงค้าประเวณี สามารถนำเสนอรายละเอียดของข้อมูลได้ดังนี้

1. เงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่อาชีพค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ

1.1 การเข้าสู่อาชีพ

เงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพของกลุ่มหญิงค้าประเวณีมีสาเหตุที่แตกต่างกัน เช่น ปัญหาจากความยากจน หรือมีความต้องการทำตามเพื่อน ปัจจัยด้านการสร้างค่านิยมในสังคม ทำตัวให้เข้ากับสังคมยุคใหม่หรือด้วยเหตุผลอื่นใดก็ตามทั้งหมดล้วนมาจากความต้องการเงินหรือมีรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่สบายไม่ขัดสน ครอบครัวมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงสอดคล้องกับสัมภาษณ์ของกลุ่มหญิงค้าประเวณีดังนี้ นิว อายุ 27 ปี สูง 158 หน้า 50 สัดส่วน 36 28 36 สาวผิวขาวตัวเล็กเป็นคนชอบพูดชอบคุย เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น “ต้องดูแลครอบครัวและอยากให้ครอบครัวสุขสบาย เพราะพ่อแม่แก่มาแล้วไม่ยอมให้ทำงานหนักและอยากให้น้องสาวได้เรียนสูง ๆ จบมามีงานที่ตีมีเงินเดือนสูงเลี้ยงดูตัวเองได้ในสภาพหน้าจึงเลือกที่จะมาทำงานนี้” (นิว, สัมภาษณ์, 27 ตุลาคม 2560)

ต้นข้าว อายุ 29 ปี สูง 160 หน้า 47 สาวตาโตผิวขาวต้งโต้งเธอมีหน้าตาสวยและดูเซ็กซี่ ต้นข้าวเรียนจบชั้นประถมศึกษา “ที่เลือกทำอาชีพนี้เพราะการศึกษาของดิฉันต่ำ ไปสมัครทำงานมาแล้วหลายทีก็ไม่ค่อยประสบผลสำเร็จเท่าไร ได้เงินค่าจ้างต่ำ รายได้ไม่ค่อยพอกับรายจ่ายภายในบ้าน ฉะนั้นอยากให้ทุกคนในครอบครัวอยู่อย่างสบายอยากมีเงินเยอะๆ อยากมีรถ มีบ้าน อยากมีเงินซื้อของใช้ต่าง ๆ ตามที่ต้องการและคิดว่าอาชีพนี้ทำให้มีรายได้เยอะกว่าอาชีพอื่น ๆ ” (ต้นข้าว, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2560)

แพรวา อายุ 20 ปี สูง 164 หน้า 55 สาวสวยน่ารักเป็นคนง่าย ๆ อารมณ์ดี แพรวาเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย “ที่ตัดสินใจเลือกทำอาชีพนี้เพราะอยากเงินให้ครอบครัวมีกินมีใช้ อยากได้อะไรก็สามารถซื้อได้อย่างที่ต้องการ” (แพรวา, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2560)

ฝ้าย อายุ 22 ปี สูง 169 หน้า 58 มีลักษณะแบนแก้มทั้งสองข้าง อาหารโปรดของเธอคือเผือก เป็นอาหารที่เธอกินได้ทุกวันไม่มีเบื่อ ฝ้ายเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย “เห็นพี่ๆ ที่รู้จักกันเข้ามาทำงานอาชีพนี้แล้วมีรายได้ดีสามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้ เราอยากมีเงินที่จะเลี้ยงดูครอบครัวบ้าง จึงตัดสินใจที่จะทำอาชีพนี้” (ฝ้าย, สัมภาษณ์, 10 พฤศจิกายน 2560)

สาเหตุอีกอย่างหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเข้าสู่อาชีพค้าประเพณีคือครอบครัว เนื่องจากบิดามารดาอายุมากขึ้นกลุ่มหญิงค้าประเพณีจึงทำหน้าที่เป็นเสาหลักให้กับครอบครัว แต่คุณวุฒิทางการศึกษาที่มีนั้นไม่ค่อยสูงจึงทำให้รายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่มี บางครั้งจึงต้องหยิบยืมเงินจากครอบครัว กู้ยืมเงินจากนายทุนหรือกู้ยืมเงินจากนายจ้าง เพราะเหตุนี้รายรับบางเดือนจึงไม่เพียงพอเพราะต้องแบ่งใช้หนี้บางส่วน บางครั้งก็ต้องหางานทำนอกเวลาเพิ่มเพื่อให้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย จึงตัดสินใจหาอาชีพเสริมเพื่อให้มีรายรับเพิ่ม เช่น ลูกจ้างขายของตามตลาดนัด เด็กเสิร์ฟ ทำงานพาร์ทไทม์ เป็นต้น เหตุผลที่ต้องทำงานหนักเพื่อหาเงินมาปลดหนี้ และเก็บไว้ใช้ในยามจำเป็นและฉุกเฉิน การเลี้ยงดูพ่อแม่และลูก จึงสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของกลุ่มหญิงค้าประเพณีดังนี้ นา อายุ 26 ปี สูง 162 หน้า 52 เธอเป็นคนผิวขาวเหลือง เป็นคนเงียบๆ ไม่ค่อยคุยแต่จะยิ้มให้กับทุกคนไม่ว่าคนนั้นจะเป็นคนที่รู้จักหรือไม่รู้จักก็ตาม เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เธอต้องการนำเงินมาใช้หนี้ให้ครอบครัว และต้องการให้ครอบครัวอยู่อย่างสบายไม่ต้องลำบากอีก จึงเลือกตัดสินใจเข้ามาทำงานนี้” (นา, สัมภาษณ์, 21 ตุลาคม 2560)

โบว์ อายุ 30 ปี สูง 167 หน้า 50 สาวหุ่นเอ็กซ์ หน้าคม ผิวเข้มไว้ผมยาวเป็นสาวง่าย ๆ ไม่เรื่องมากใครชวนทำอะไรก็ทำอะไรเธอไม่เคยขัดถึงไหนถึงกัน โบว์เรียนจบชั้นประถมศึกษา ที่เลือกมาทำอาชีพนี้เพราะเราเป็นเสาหลักของที่บ้านต้องดูแลแม่ น้องและลูก เคยทำงานมาหลายอาชีพนะแต่รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย เห็นคนอื่นเขามาทำแล้วมีรายได้เยอะเราจึงตัดสินใจทำอาชีพนี้” (โบว์, สัมภาษณ์, 28 ตุลาคม 2560)

มุก อายุ 27 ปี สูง 158 หน้า 54 สาวตัวเล็กเป็นคนผิวสองสี คิ้วเข้มดั้งโคงปากกระชับ มุกเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ตัดสินใจมาทำอาชีพนี้เพราะอยากมีเงินสร้างบ้านใหม่ให้พ่อแม่ อยากมีรถขับ อยากส่งน้องเรียนสูงๆ และไม่อยากให้พ่อแม่ทำงานหนักเพราะพ่อกับแม่ท่านเริ่มแก่ตัวลงทุกวัน” (มุก, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2560)

จะเห็นได้ว่าที่ผู้หญิงตัดสินใจเข้าสู่อาชีพค้าประเพณี ไม่ได้มีแค่ความต้องการให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม หรือต้องการเงินเพื่อไปใช้ปลดหนี้และเลี้ยงดูพ่อแม่และลูก แต่ก็มีผู้หญิง

บางกลุ่มที่เข้าสู่อาชีพค้าประเวณีจากการชักชวนของคนรู้จัก เช่น เพื่อที่ทำงานค้าประเวณีเป็นคนชักชวนหรือรุ่นพี่ที่ทำงานค้าประเวณีเป็นคนชักชวน เพียงเพราะเขาชักชวนว่าทำแล้วมีรายได้เยอะ งานสบาย ไม่ต้องตากแดด ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้ หวาน อายุ 23 ปี สูง 165 หน้า 65 สาวอวบผิวขาวดูเป็นคนนิ่งๆแต่จริง ๆ เธอเป็นเจ้าของแม่สายฮา ฮาแบบกวนๆนำหวานเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย “เหตุผลที่เข้ามาทำงานนี้เพราะคำชักชวนของเพื่อนสนิท เธอบอกว่า “มาทำอาชีพนี้แล้วครอบครัวอยู่อย่างสบาย มีบ้าน มีรถ และทำให้ฐานะทางบ้านดีขึ้นกว่าเดิมแน่นอน” นี่จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้เราเลยอยากมาทำอาชีพนี้บ้างจะได้มีเงินส่งให้พ่อแม่และลูก” (หวาน,สัมภาษณ์,22 ตุลาคม 2560)

แยม อายุ 28 ปี สูง 158 หน้า 42 สาวหุ่นเล็กแต่ออกอิมส์สัดส่วนของเธอ 38 26 36 แยมเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ตัดสินใจทำอาชีพนี้เพราะคำชวนจากรุ่นพี่ และต้องการนำเงินไปเลี้ยงดูคนในครอบครัว ไม่อยากให้พ่อแม่ต้องทำงานหนัก อยากให้ท่านอยู่อย่างสบายเพราะท่านเริ่มแก่ตัวแล้ว (แยม,สัมภาษณ์,21 ตุลาคม 2560)

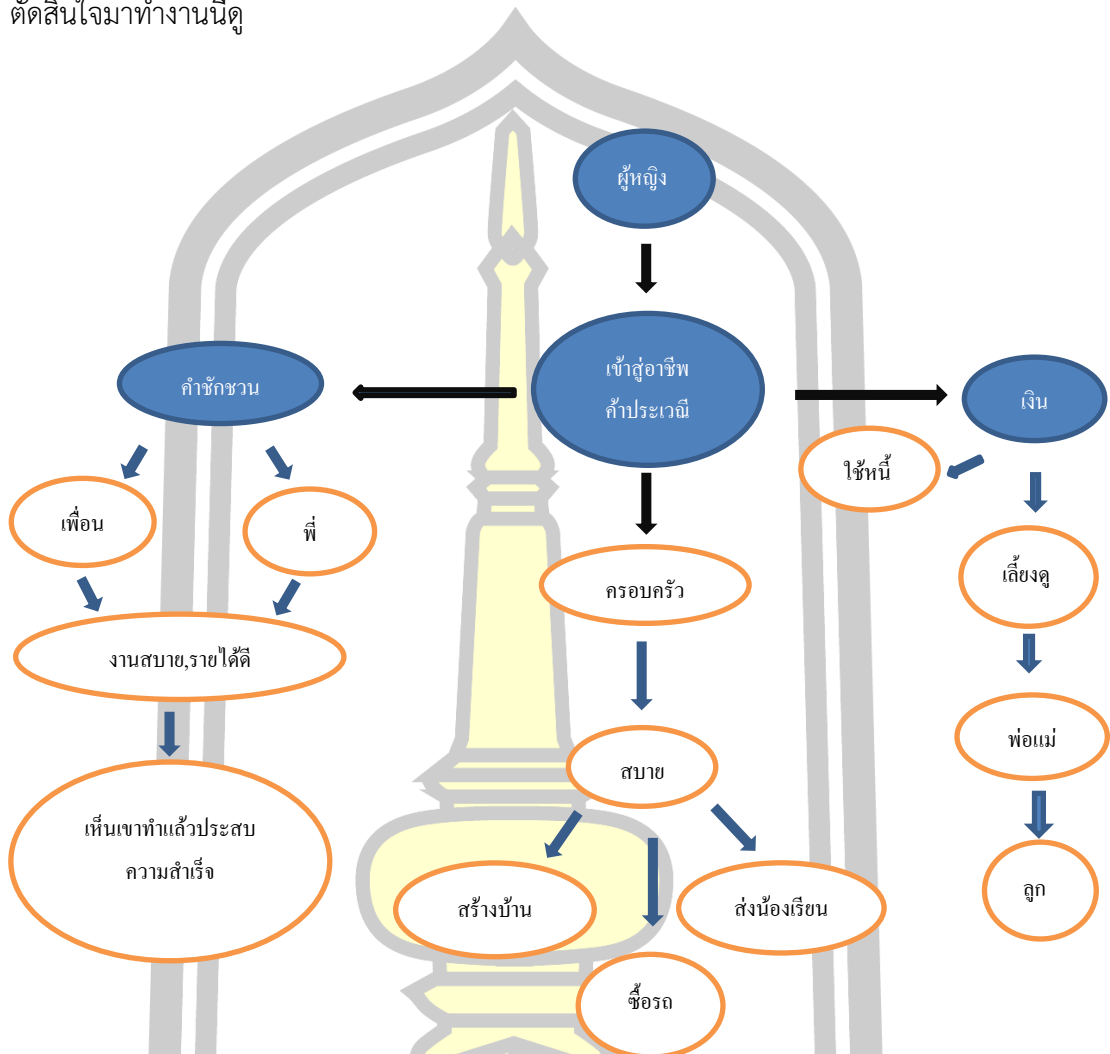
แป้งหอม อายุ 19 ปี สูง 165 หน้า 49 เป็นสาวผิวสองสีหน้ารูปไข่ตัดฟันสัดส่วนของเธอ 38 27 38 แป้งหอมเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อยากมีเงินใช้อยากมีรายได้ไว้ซื้อของตามใจชอบ มาตามชวนของรุ่นพี่ที่เรียนด้วยกัน ที่ตัดสินใจเข้ามาทำงานนี้เพราะต้องการส่งเสียเงินให้ครอบครัว และใช้หนี้ให้กับพ่อแม่ และตัวเองจะได้มีเงินเก็บเพื่อไว้ใช้ในอนาคต (แป้งหอม, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2560)

หมีว อายุ 25 ปี สูง 162 หน้า 50 สาวผมสั้นผิวขาว นิสัยกวนๆ ขี้เล่นเป็นสาวขาลุย เข้ากับคนอื่นได้ง่าย หมีวเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมื่อทำอาชีพอื่นแล้วเงินเดือนไม่พอใช้จ่ายเลยจึงมีรุ่นพี่ที่ทำงานเก่าชวนลองมาทำอาชีพนี้ดู อาชีพนี้ทำให้มีเงินเก็บ มีเงินซื้อของให้พ่อแม่และตัวเอง มีเงินส่งให้พ่อแม่ใช้ทุก ๆ เดือน มีเงินซื้อที่ให้พ่อแม่ออกรถให้พ่อแม่ใช้ พุดง่ายๆ มาทำอาชีพนี้แล้วทำให้ครอบครัวอยู่สุขสบายขึ้น ไม่ขัดสนด้านการเงิน” (หมีว,สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2560)

เปียร์ อายุ 20 ปี สูง 166 หน้า 53 สัดส่วนของเธอคือ 38 27 38 เธอเป็นคนผิวขาว ตัดฟันเธอชอบทานผลไม้ เปียร์เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เราหย่ากับสามีมีภาระค่าใช้จ่ายต่อเดือนเยอะ ทำงานอื่น ๆ มาหลายงานแต่เงินเดือนบางเดือนไม่พอใช้จนพอได้รู้จักกับรุ่นพี่ที่โรงเรียนเก่าชวนมาทำงานนี้เพราะแกอยากให้เรา มีรายได้เหมือนแกเพราะแกทำแล้วมีเงินมีทองใช้ เลยตัดสินใจมาทำอาชีพนี้ (เปียร์,สัมภาษณ์,6 พฤศจิกายน 2560)

ไบเฟิร์น อายุ 22 ปี สูง 160 หน้า 55 สาวผิวขาวหุ่นอวบ ผมยาว เธอเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เธอเลือกเข้ามาทำอาชีพขายบริการเพราะคำชักชวนจากคนรู้จัก เพราะเขาเห็นว่าเธอมีรายได้แต่ละเดือนไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายชักหน้าไม่ถึงหลังและไบเฟิร์นเคยขอยืมเงินกับ

เขาบ่อย ๆ เขาแนะนำเธอว่า “งานที่เขาทำอยู่รายได้ดี มีเงินใช้ไม่ขาดมือแน่นอน” เธอเลยลองตัดสินใจมาทำงานนี้ดู

รูป 3 : เงื่อนไขสำคัญในการเข้าสู่อาชีพค่าประเพณี

จากผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเงื่อนไขที่สำคัญในการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพค่าประเพณี คือ 1. ความต้องการให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม 2. ต้องการเงินเพื่อไปใช้ปดหนี้และเลี้ยงดูพ่อแม่และลูก 3. เข้าสู่อาชีพค่าประเพณีจากการชักชวนของคนรู้จัก จากเงื่อนไขผู้หญิงต้องเข้าสู่อาชีพค่าประเพณีเพื่อใช้รับผิดชอบตนเองและภาระครอบครัว บางคนบทบาทตามสถานภาพเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เคยพึ่งพาสามีต้องเปลี่ยนมาพึ่งพาตนเอง จึงเป็นแรงผลักดันให้ผู้หญิงต้องการหางานทำโดยไม่คำนึงถึงหลักของศีลธรรม จริยธรรมและความรู้สึกผิดชอบชั่วดี

1.2 เงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการผลักดันให้เกิดการค้าประเวณีข้ามชาติ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

แรงผลักดันที่เข้าสู่อาชีพการค้าประเวณีเกิดได้จากหลายปัจจัย เพราะเป็นปัจจัยของแต่ละบุคคลนั้นไม่เหมือนกัน เช่น การมีปัญหาคครอบครัวหย่าร้าง ครอบครัวมีปัญหาการใช้ความรุนแรงและครอบครัวมีหนี้สิน ต้องเป็นเสาหลักให้กับครอบครัว รายจ่ายกับรายได้ไม่สอดคล้องกัน ซึ่งแต่ละบุคคลที่ไม่ที่แตกต่างกันออกไป แบ่งออกเป็นหัวข้อหลัก ๆ ได้ดังนี้

1.2.1 ครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญต่อผู้หญิง เนื่องจากผู้หญิงถูกอบรมสั่งสอนให้เป็นผู้รับผิดชอบต่อครอบครัว จึงทำให้ผู้หญิงมีความผูกพันกับครอบครัว ฉะนั้นแล้วครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อกลุ่มหญิงค้าประเวณีเป็นอย่างยิ่ง จากการศึกษาพบว่า เงื่อนไขทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการค้าประเวณี มีลักษณะสภาวะทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันดังนี้

(1) ปัญหาความยากจน ภูมิหลังทางครอบครัวส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร ทำนา ทำไร่ รายได้หลัก ๆ ที่มาจุนเจือครอบครัวโดยทั่วไปมาจากพ่อ แม่ รับจ้างทำนา ทำไร่ ตัดไม้ แต่ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายเพราะรับค่าจ้างทำงานเป็นรายวัน บางครอบครัวมีสภาวะหนี้สินที่เกิดจากการทำนา หรือสภาวะหนี้สินจากการนำที่นาไปจำนองกับนาทุน เช่นเช่าที่นาทำนา ลงทุนทำนาทำอะไรแล้วผลผลิตไม่คุ้มกับที่ลงทุนจึงก่อให้เกิดหนี้สิน ดังนั้นกลุ่มหญิงค้าประเวณีจึงตัดสินใจออกมาหางานทำ เพื่อให้ครอบครัวมีสภาวะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นดังเช่นตัวอย่างต่อไปนี้

“สภาพสังคมของบ้านเราก็เหมือนกับบ้านตามชนบททั่ว ๆ ไป แต่บ้านเรามีหนี้สินจากการทำเกษตร ที่นาติดจำนองกับนายทุนรวมหนี้เกือบ ๆ ห้าแสนบาทเลยนะ ถ้ายังทำงานอยู่ที่นี่คงไม่มีเงินใช้หนี้หรอกเพราะเงินเดือนก็แค่พอใช้จ่ายในแต่ละเดือนเท่านั้นเอง แต่ไม่พอมือเก็บให้ใช้หนี้ได้เลย” (แป้งหอม,สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2560)

“เราเป็นคนบ้านนอกถ้าถามถึงสภาพสังคม ตามสภาพสังคมบ้านเรามีความเป็นอยู่แบบเรียบง่ายแต่ก็มีติดดินติดกันบ้างตามปกติของปากคนอ่ะนะ ส่วนใหญ่จะทำนาเป็นอาชีพหลักในส่วนของครอบครัวเราก็เป็นครอบครัวเกษตรกรมีแค่พอมือพอกิน และมีหนี้สินจากการส่งน้องเรียนเพราะพ่อเอาที่นาไปจำนองกับนาทุน” (นิว,สัมภาษณ์,27 ตุลาคม 2560)

“เราเกิดในสภาพครอบครัวที่มีความเป็นอยู่ค่อนข้างยากจน พ่อแม่ต้องออกรับจ้างทำงานก่อสร้าง ถ้าวันไหนที่ว่างจากงานก่อสร้างพ่อกับแม่ก็จะไปรับจ้างตัดต้นไม้ให้กับพวกนายทุน ช่วงฤดูทำนาพ่อกับแม่ก็ไปรับจ้างทำนาขอแลกเปลี่ยนจากค่าจ้างเป็นข้าวแทนแต่ข้าวที่ได้มาไม่เพียงพอตลอดทั้งปีหรอก เหตุผลที่พ่อแม่ต้องทำงานหนักขนาดนี้เพราะบ้านเราไม่มีที่ทำกินจึงต้องทำงานหาเงินเพื่อซื้อข้าวกิน” (แบม,สัมภาษณ์,21 ตุลาคม 2560)

“ความเป็นอยู่ของครอบครัวเรากลัวว่าค่อนข้างลำบากมาก เพราะตั้งแต่จำความได้แม่เป็นคนเลี้ยงดูเรามาโดยตลอด แม่ปลูกผัก ทำนา เผ่าถ่านขาย รับจ้างทำงานทุกอย่างที่ได้เงิน แม่ยอมเหนื่อยเพื่อทำงานหาเงินมาเลี้ยงดูครอบครัว ตั้งแต่เล็กจนโตเราไม่เคยคิดอีกฉาคนบ้านใกล้เรือนเคียงเลยนะ ที่เขามีบ้านหลังใหญ่กว่าบ้านเรา มีรถให้ขับ มีรถจักรยานให้ปั่น แต่เรานึกสงสารแม่เรามากที่ต้องลำบากหาเงินเพื่อเลี้ยงดูพวกเรา” (โบว์, สัมภาษณ์, 28 ตุลาคม 2560)

“สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวเรารู้ได้ว่าพ่อแม่มีพอกินไม่ลำบากอะไร ที่บ้านมีที่นา สิบไร่ที่สวนอีกเจ็ดไร่ทำนาทำไร่ก็พอได้กำไรนิดๆหน่อยๆ แต่บ้านเราเริ่มมาลำบากตอนที่แม่เริ่มป่วยไปหาหมอที่โน้นไม่ดีขึ้นเลยหมดเงินตั้งเยอะ พ่อเราเลยตัดสินใจพาแม่มาหาหมอที่ฝั่งไทยโดยเอาที่นาจำนวนหนึ่งกับที่สวนไปจำนองกับนายทุน ตอนนั้นเราส่งสารพ่อที่ต้องทำงานหาเงินใช้หนี้ไหนจะส่งเรากับน้องเรียนอีก” (หวาน, สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2560)

“เมื่อก่อนครอบครัวเรามีแม่เป็นเสาหลักพอกับแม่แยกทางกันตั้งแต่ตั้งแต่เรายังเด็ก แม่เราต้องรับจ้างทำงานเพื่อหาเงินมาเลี้ยงดูลูกๆ แม่ทำงานไม่เคยมีวันหยุดพอถึงหน้านาแม่จะเช่าที่นาแล้วให้ลูก ๆ ช่วยกันดำนา เดียวนี้แม่แก่ชราเราไม่อยากให้แม่ต้องทำงาน ไม่อยากให้ท่านต้องลำบากเหมือนเมื่อก่อนอยากให้ท่านพักผ่อนอยู่บ้าน” (นา, สัมภาษณ์, 21 ตุลาคม 2560)

(2) ปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว เป็นปัญหาความกดดันที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว ซึ่งมีปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ที่เป็นสาเหตุของความขัดแย้งภายในครอบครัว และสร้างความกดดันให้กับกลุ่มหญิงค้าประเวณี เช่น 1. ปัญหาครอบครัวแตกแยก จากการศึกษาพบว่ากลุ่มหญิงค้าประเวณีที่ผ่านการมีครอบครัวหรือแต่งงานแล้ว ส่วนใหญ่จะผ่านการมีบุตรมาและเมื่อเลิกกับสามีจึงทำให้ขาดเสาหลัก จึงเป็นเหตุให้ผู้หญิงกลายเป็นเสาหลักและต้องดิ้นรนเพื่อทำงานหาเงินเพื่อมาจุนเจือครอบครัวและเลี้ยงดูบุตร เช่น “ด้วยสภาพสังคมของครอบครัวเราตอนนี้เราเป็นเสาหลักเพียงคนเดียวให้กับครอบครัว เราแยกทางกับพ่อของลูกเรามีพ่อแม่พี่น้องและลูกที่ต้องดูแล แต่ละเดือนค่าใช้จ่ายเยอะ ด้วยสภาพเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่โน่นถูกเงินเดือนในแต่ละเดือนพอใช้แค่เดือนชนเดือน แต่ไม่สามารถเก็บเงินซื้อรถ ซื้อที่นาหรือสร้างบ้านหลังใหม่ให้พ่อแม่ได้” (ต้นข้าว, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2560)

“เราแต่งงานมีลูกแล้ว แต่เราต้องเลิกกับสามีเพียงเพราะเขาเจอคนใหม่ในที่ทำงานเดียวกันเขาเลยเป็นคนขอเลิกเรา ตั้งแต่เลิกกับสามีเขาไม่เคยส่งเสียค่าเลี้ยงดูช่วยเราเลย ไม่ได้ติดต่อไม่มาหาลูก เราก็กไม่ไปไวยวยเขาเพราะเขาเลิกแล้ว ส่วนเราก็เลือกที่จะทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด ทำงานหาเงินส่งเสียเลี้ยงดูลูก” (แพรวา, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2560)

2. ปัญหาจากความไม่มั่นคงภายในครอบครัว ได้แก่ พ่อเป็นคนขี้เมา ชอบอาละวาด ชอบบ่นชอบตำ ถูกทำร้ายร่างกาย ผู้นำครอบครัวกลายเป็นคนไม่มีเหตุผลขาดความมั่นคงทางอารมณ์และขาดความเอาใจใส่ต่อครอบครัว เช่น “สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวเราก็พอกินแหละ

แต่เสียอย่างเดียวคือพ่อชอบตีแม่เหล้า จะมีงานหรือไม่มีงานก็ชวนกันตั้งวงตีแม่เหล้า เวลาพ่อเมามากก็มักจะชอบบ่นชอบตำเรากับแม่ตลอด ไม่ว่าเรากับแม่จะพูดอะไรก็ผิดทุกอย่าง ไม่มีวันไหนเลยนะที่พ่อไม่บ่นหรือตำเราเกี่ยวกับเรื่องแบบนี้มากเจอแต่เหตุการณ์เดิม ๆ ตอนนั้นทั้งกดดันและเครียดว่าจะทำยังไงให้พ่อเลิกเหล้าได้” (หมีว,สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2560)

“เมื่อก่อนฐานะทางครอบครัวเราถือว่าปานกลางอยู่ได้ไม่มีหนี้สินอะไร แต่หลังจากพ่อเสียแม่มีสามีใหม่เขาเป็นคนชอบตีแม่เหล้า เล่นการพนัน ถ้าวันไหนที่เขาเล่นเสียจะมารถเสียใส่คนที่บ้านหนักสุดคือเรากับน้องถูกทำร้ายร่างกาย เราโชคดีอย่างนะที่แม่เราเลือกเรากับน้องแล้วเลิกกับพ่อเลี้ยง ตอนนี่เราเป็นเสาหลักของที่บ้านต้องดูแลแม่ น้องและลูก” (ฝ้าย,สัมภาษณ์,10 พฤศจิกายน 2560)

“เราเลิกกับสามี เนื่องจากสามีเราชอบทุบตีและทะเลาะกันบ่อยครั้ง สามีเป็นคนอารมณ์ร้อนไม่มีเหตุผลคิดว่าตัวเองถูกเสมอ ชอบเชื่อแต่ฟังคำคนอื่นพอเราจะพูดอะไรบอกว่าเราชอบแก้ตัว และมีอีกเรื่องนะเราทำงานเงินเดือนออกเราแบ่งให้พ่อกับแม่คนละหนึ่งพันบาท สามีเราทิ้งบ่นทั้งตำเราสารพัดนี่คือสภาพทางสังคมของครอบครัวเรา” (เบียร์,สัมภาษณ์,6 พฤศจิกายน 2560)

1.2.2 เศรษฐกิจ/รายได้

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเป็นการเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ความเจริญทางด้านวัตถุ และสาธารณูปโภคต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของทุกคนล้วนมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการดำเนินระบบเศรษฐกิจ เช่น การทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพ การผลิตสินค้าต่าง ๆ การบริการต่าง ๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการทางด้านเศรษฐกิจ รูปแบบทางสังคมไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือหมู่คณะ ต่างมีความต้องการในสินค้าและบริการ ยิ่งสังคมเจริญมากขึ้นยิ่งทำให้เกิดการขยายของความต้องการ เช่นความต้องการทางด้านร่างกาย ความต้องการทางด้านจิตใจ เพื่อตอบสนองปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตเพื่อตอบโต้กับสภาวะในปัจจุบัน

ในปัจจุบันเศรษฐกิจทั่วโลกไม่ค่อยดี การส่งออกต่าง ๆ ตัวเลขค่อนข้างลดลงอย่างเห็นได้ชัด และยังส่งผลต่อเศรษฐกิจในประเทศเติบโตช้า จนทำให้ผู้ประกอบการร้านค้า ห้างร้านต่าง ๆ ทำการปิดกิจการ มีการลดจำนวนพนักงานจึงทำให้เกิดการว่างงานมากขึ้น ลูกจ้างที่ถูกยกเลิกจ้างงานก็ต้องแบกรับภาระหนี้สินเพิ่มมากขึ้นทั้งหนี้ส่วนตัวและหนี้ครอบครัว เพื่อปากท้องของครอบครัวจึงทำให้ผู้หญิงจึงต้องรับหางานใหม่ทำ รายได้ดีเพื่อไม่ให้มีผลกระทบกับครอบครัว จากการศึกษากลุ่มหญิงค้าประเวณี พบว่าเศรษฐกิจและรายได้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ตัดสินใจเข้าสู่การค้าประเวณีจากบทสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

รายได้เดิมก่อนเข้ามาทำอาชีพค้าประเวณีของนาง คือ 8,000 บาท เลิกเข้าสู่อาชีพค้าประเวณีได้ 5 ปี มีรายได้ 1,300 – 1,500 บาทต่อรอบบริการ แต่ตนเองจะได้ประมาณ 1,000

บาท เพราะจะถูกหักค่าหัว 300 บาทต่อครั้ง เดือนหนึ่งจะมีรายได้ประมาณ 25,000 – 35,000 บาท ต่อเดือน ถือว่าพออยู่ได้สัปดาห์หนึ่งก็เฉลี่ยประมาณ 12,000 บาท แล้วแต่งงานถ้ามีคนมาเที่ยวเยอะก็จะได้เยอะตามรอบที่ทำ เดือนหนึ่งจะทำอยู่ 3 อาทิตย์เพราะจะมีรอบเดือนมาก็เลยต้องพัก ส่วนค่าใช้จ่ายต่อเดือนจะอยู่ที่ 20,000 บาท จ่ายค่าห้อง 2,500 บาท ส่งให้พ่อแม่ 10,000 บาท ส่วนเงินที่เหลือจากส่งให้ที่บ้านจะเก็บไว้ใช้ส่วนตัวประมาณ 7,500 บาท แต่บางเดือนก็ใช้ไม่ถึงขนาดนั้นหรอก เพราะอยากมีเงินฝากเข้าบัญชีทุก ๆ เดือน (นา, สัมภาษณ์, 21 ตุลาคม 2560)

รายได้เดิมก่อนเข้ามาทำอาชีพค้าประเวณีของแบบ คือ 9,300 บาท ระยะเวลาในการทำงานค้าประเวณี 7-8 ปี รายได้ไม่ค่อยแน่นอนขึ้นอยู่กับแขกเพราะบางวันก็ไม่มีลูกค้าเลย จะมีแขกมากในช่วงสิ้นเดือนหรือวันหยุดเดือนๆหนึ่งรายได้จะอยู่ที่ 25,000 บาทขึ้นไป ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนประมาณ 12,000 บาท ต้องจ่ายค่าห้อง ซื้อเสื้อผ้าและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เงินที่เหลือจากที่หักค่าใช้จ่ายส่วนตัวแล้วจะส่งกลับไปให้ที่บ้านทั้งหมด (แบบ, สัมภาษณ์, 21 ตุลาคม 2560)

รายได้เดิมของหวานก่อนเข้ามาทำอาชีพค้าประเวณี 7,000 บาท ระยะเวลาในการทำงานค้าประเวณี 4 ปี เมื่อก่อนรายได้ต่อเดือน 50,000 - 60,000 บาท ทุกวันนี้รายได้ต่อวันเฉลี่ยแล้วจะอยู่ที่ 1,000 - 4,000 บาท รายได้ต่อเดือนประมาณ 25,000-35,000 บาท เพราะว่าเศรษฐกิจช่วงนี้ไม่ค่อยดี คนเลยไม่ค่อยเที่ยวกัน ไม่ค่อยจับจ่ายซื้อของใช้เงินแบบกระวังตัว การเมืองมีผลต่อเศรษฐกิจของไทยมากทำให้คนเที่ยวบริการลดน้อยลงมาก ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน 12,000 บาท ส่งให้พ่อแม่เดือนละ 7,000 - 10,000 บาท ค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 19,000 - 22,000 บาท (หวาน, สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2560)

รายได้เดิมของนิวก่อนเข้ามาทำอาชีพค้าประเวณี 8,000 บาท ระยะเวลาในการทำงานค้าประเวณี 7 ปี รายได้ต่อเดือนไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับจำนวนแขก บางวันมีแขกมากบางวันได้แขกแค่คนเดียว รายได้ต่อครั้งๆ ละ 1,300 บาท จะถูกหักค่าหัว 300 บาท แต่ถ้าค้างคืนรายได้จะอยู่ที่ 3,000-3,500 บาท จะถูกหักค่าหัว 500 บาท เฉลี่ยรายได้ต่อเดือนจะอยู่ที่ประมาณ 25,000-32,000 บาท ค่าใช้ต่อเดือนประมาณ 23,000 บาท (นิว, สัมภาษณ์, 27 ตุลาคม 2560)

รายได้เดิมของโบว์ก่อนเข้ามาทำอาชีพค้าประเวณี คือ 9,000 บาท ระยะเวลาในการทำงานค้าประเวณี 8-9 ปี รายได้ต่อวันก็แล้วแต่แขก ถ้าวันไหนมีกรู๊ปทัวร์มาเที่ยวที่จังหวัดเยอะ ก็จะมีรายได้ต่อวันประมาณ 2,000 - 4,000 บาท/ต่อคืน หรืออาจเยอะกว่านั้นก็ได้ ขึ้นอยู่กับความขยันของเรา สภาพร่างกายของเราด้วย แต่บางวันก็เงียบไม่มีลูกค้าเลย เพราะเพื่อนร่วมอาชีพบางคนคนสวยกว่า เด็กกว่า และบางครั้งก็มีเด็กมาใหม่บ้าง ที่อยู่ได้ทุกวันนี้ก็เพราะมีแขกประจำบ้าง รายได้ต่อเดือนก็ประมาณ 25,000 - 30,000 บาทขึ้นไป ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเดือนละ 10,000 บาท ฝากเข้าบัญชีเดือนละ 3,000 บาท ส่งให้ที่บ้านเดือนละ 10,000 บาท หรืออาจมากกว่านี้ขึ้นอยู่กับรายได้ (โบว์, สัมภาษณ์, 28 ตุลาคม 2560)

รายได้เดิมก่อนเข้ามาทำอาชีพค้าประเวณี ของไบเฟิร์น คือ 8,000 บาท ระยะเวลาในการทำงานค้าประเวณี 1 ปี แรก ๆ มาเป็นเด็กนักร้องมีรายได้ต่อวันประมาณ 400 - 500 บาทต่อคืน พอมาทำงานในวันแรกก็ทำได้ 4,000 บาท หักจากทางร้านแล้ว รายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 30,000 - 38,000 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนประมาณ 14,000 บาท จ่ายค่าเช่าห้อง ค่าเสื้อผ้า ค่าเสริมสวย ค่าผ่อนรถมอเตอร์ไซด์ ผักเข้าบัญชีเดือน 4,000 บาท ผักให้แม่พ่อเดือนละ 10,000 บาท หรือมากกว่านั้นขึ้นอยู่กับรายได้ในแต่ละเดือน รวมรายจ่ายต่อเดือนประมาณ 28,000 บาท (ไบเฟิร์น, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2560)

รายได้เดิมของต้นข้าวก่อนเข้ามาทำอาชีพค้าประเวณี คือ 10,000 บาท ระยะเวลาในการทำงานค้าประเวณี 8 ปี รายได้ต่อวันในช่วงนี้อยู่ที่ 1,000- 2,000 บาท/ต่อคืน เพราะเราอายุเยอะเลยรับงานน้อย อีกทั้งมีลูกด้วยเลยหาเวลาไปอยู่ดูแลลูก แยกที่ใช้บริการส่วนมากก็จะเป็นที่มีอายุมากหน่อย ที่อยู่ได้ทุกวันนี้ก็เพราะมีแขกประจำแวะเวียนมาใช้บริการ รายได้ต่อเดือนจึงไม่แน่นอน เฉลี่ย 25,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเดือนละ 11,000 บาท เก็บเข้าบัญชีเดือนละ 3,000 บาท เงินส่วนที่เหลือจะส่งให้ที่บ้านทั้งหมด (ต้นข้าว, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2560)

รายได้เดิมก่อนเข้ามาทำอาชีพค้าประเวณีของแป้งหอม คือ 8,700 บาท ระยะเวลาในการทำงานค้าประเวณี 1 ปี รายได้ต่อวันก็อยู่ประมาณ 3,000-6,000 บาทต่อคืน เพราะเราเป็นเด็กใหม่และยังเด็ก เลยมีแขกมาใช้บริการมากหน่อยช่วงนี้จะมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 40,000 บาทต่อเดือนถือว่าเยอะนะ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและส่งเงินให้ที่บ้านประมาณเดือนละ 20,000 - 23,000 บาท (แป้งหอม, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2560)

รายได้เดิมของมุกก่อนเข้ามาทำอาชีพค้าประเวณี คือ 9,500 บาท ระยะเวลาในการทำงานค้าประเวณี 7 ปี รายได้ต่อวันจะอยู่ที่ 2,000-4,000 บาทต่อคืน รายได้แค่นี้ก็พออยู่ได้ เพราะน้องหน้าตาไม่ค่อยสวย แต่น้องก็ได้ลูกค้าเพราะ น้องเป็นกันเอง เอาใจเก่งบริการดี ทำให้น้องมีลูกค้าประจำ และลูกค้าจารจรทั่วไปแวะเวียนมาซื้อบริการ รายได้ต่อเดือนก็ประมาณคร่าวๆ 25,000 - 35,000 บาทต่อเดือน นี่คิ รายได้ที่หักจากทางร้าน ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนประมาณ 14,000 บาท ต้องผ่อนรถมอเตอร์ไซด์ จ่ายค่าห้อง ค่าเสื้อผ้าและค่ากินอยู่ในแต่ละวัน จะส่งให้ที่บ้านเดือนละ 7,000 - 10,000 บาท รวมค่าใช้จ่ายประมาณ 21,000 - 24,000 บาท (มุก, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2560)

รายได้เดิมก่อนเข้ามาทำอาชีพค้าประเวณีของหมีว คือ 8,500 บาท ระยะเวลาในการทำงานค้าประเวณี 5-6 ปี มีรายได้ต่อวันวันละ 2,000-3,000 บาทต่อคืน เพราะว่าช่วงนี้เศรษฐกิจไม่ค่อยดี ทำให้ลูกค้าช่วงนี้ลดลงมาก แต่ก่อนเมื่อ 5 - 6 ปีที่แล้วเป็นช่วงที่ว่าอาชีพนี้ทำเงินได้มากจริง ๆ เฉลี่ย 5,000 - 6,000 บาทต่อคืนหรือมากกว่านี้ที่เคยได้มาแล้ว ขึ้นอยู่กับหนูว่าขยันมากไหมร่างกายเหนื่อยไหมต่อเดือนก็เกือบแสนก็มี ทำให้หนูขำมึงมาทำอาชีพนี้เพราะว่ามีรายได้มาก อาชีพนี้ทำให้

หนูลืมตาอ้าปากได้ทำให้ครอบครัวอยู่สุขสบาย มีบ้านใหม่ มีรถ มีที่นา หนูเลยเลือกที่จะทำอาชีพนี้แล้วคนในหมู่บ้านที่เห็นหนูมี เขาก็อยากมาทำงานด้วยเพื่อจะทำให้ครอบครัวอยู่สุขสบายบ้าง เพราะเหตุนี้ทำให้มีเด็กหญิงข้ามฝั่งมาทำอาชีพนี้เรื่อย ๆ ไม่มีวันหมด ถึงแม้ว่าจะเสี่ยงจากการโดนจับก็ตาม เพราะกฎหมายที่ไทยเข้มงวดมากในเรื่องนี้ รายได้เฉลี่ยคร่าวๆ เดือนละ 30,000 บาทขึ้นไป ค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 22,000 บาท ส่งให้พ่อแม่ จ่ายค่าเช่าห้อง จ่ายค่ากินอยู่ในแต่ละวัน ค่าซื้อเสื้อผ้า ค่าเสริมสวยบ้าง (หมีว,สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2560)

เปียร์เธอไรรายได้เดิมก่อนเข้ามาทำอาชีพค้าประเวณี 8,000 บาท ระยะเวลาในการทำงานค้าประเวณี 1 ปีครึ่ง มาทำวันแรกก็ได้เงิน 2,000 บาท รายได้นี้หักค่าน้ำจากทางร้านแล้วทางร้านจะได้ 300 บาท ทำไปอาทิตย์หนึ่งก็มีรายได้ต่ออาทิตย์ประมาณ 12,000 - 15,000 บาท ก็เป็นเงินที่มากพอพอที่จะได้ส่งเสียครอบครัว รายได้ต่อเดือนประมาณ 35,000 - 40,000 บาทถือว่าดีเลยสำหรับเรา จะทำแค่ 6 เดือนแล้วจะข้ามฝั่งไปเยี่ยมแม่และลูกสักสองอาทิตย์แล้วก็จะข้ามมาทำใหม่จะทำไปเรื่อย ๆ จนกว่าร่างกายจะไม่ไหว เพราะได้เลือกเดินทางนี้แล้ว ค่าใช้จ่ายส่วนตัวประมาณ 11,000 บาท ส่งให้ที่บ้านเดือนละ 10,000 บาท ผักเข้าบัญชีของตัวเองเดือนละ 3,000 -5,000 บาท รวมค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 24,000 -26,000 บาท (เปียร์,สัมภาษณ์,6 พฤศจิกายน 2560)

รายได้เดิมก่อนเข้ามาทำอาชีพค้าประเวณี 7,000 บาท ระยะเวลาในการทำงานค้าประเวณี 2 ปี ที่แรกก็ทำงานเป็นแม่บ้านโรงแรม สักพักก็เบื่อเปลี่ยนงานไปเป็นเด็กเสิร์ฟร้านอาหาร แต่เหนื่อยมากเลยเปลี่ยนไปเป็นเด็กนั่งตั่งคาราโอเกะ รู้สึกชอบเพราะไม่เหนื่อยแถมได้ตั่งได้กินกับแขกด้วย แรกๆก็ได้วันละ 400 - 500 บาท ทำไปสักพักมีคนเลยแนะนำให้ขายบริการด้วยจะได้มีเงินเพิ่มขึ้น ก็เลยอยากรองดู ราคาตัวจะอยู่ที่ 1,300 บาท ทางร้านหักค่าน้ำ 300 บาท ส่วนค่าโรงแรมให้แขกจ่าย ถ้าแขกขอค้างคืนก็จะคิดราคาที่ 3,000 - 3,500 บาทต่อคืน ทางร้านจะหัก 500บาท แต่ถ้านอกเหนือเวลางานทางร้านไม่คิด เวลาทำงานก็จะเริ่มหนึ่งทุ่มไปจนถึงตีสองตีสาม ถ้าเลยเวลานี้ทางร้านจะไม่คิดหักค่าตัวค่ะ ทำใหม่ๆก็ได้อยู่ 15,000 - 20,000 บาทต่อสัปดาห์ ต่อเดือนก็จะได้ 30,000 -40,000 บาทต่อเดือน ถือว่าเป็นอาชีพที่ได้เงินมาก เลยยึดอาชีพนี้เป็นอาชีพหลักไปแล้ว ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนประมาณ 15,000 บาท จ่ายค่าเช่าห้อง ค่ารถมอเตอร์ไซค์ ค่าเสื้อผ้า ค่าเสริมสวย ค่ากินอยู่ในแต่ละวันจะส่งให้ที่บ้านเดือนละ 8,000 - 10,000 บาท ค่าใช้จ่ายต่อเดือนก็จะประมาณ 23,000 - 25,000 บาท ถ้าเดือนไหนทำงานได้เงินเยอะก็จะส่งให้ที่บ้านเพิ่มขึ้นและเก็บไว้ใช้ส่วนตัวในยามจำเป็นด้วย (แพรวา,สัมภาษณ์,8 พฤศจิกายน 2560)

รายได้เดิมก่อนเข้ามาทำอาชีพค้าประเวณี 9,000 บาท ระยะเวลาในการทำงานค้าประเวณี 3 ปี ที่มาทำเพราะที่บ้านยากจนมีพี่น้องสามคน เราเป็นลูกเป็นคนโต เห็นพ่อแม่ลำบากเลยอยากหางานทำเพื่อนำเงินมาช่วยเหลือครอบครัว เคยทำหลายอย่าง เคยเป็นแม่บ้าน รับจ้างล้างรถ เด็กเสิร์ฟ รับจ้างทั่วไป ทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เงิน ที่ได้มาทำงานนี้ก็เพราะมีพี่ที่หมู่บ้านเขาชักชวนให้

มาทำ ที่แรกก็ฟังดูเฉยๆไม่เคยคิดที่จะทำ พอเห็นพี่แกทำแค่หกเดือนกลับมาซื้อที่ดินที่น่าให้ครอบครัว มีเงินต่อเติมบ้านได้ พอได้เจอกันกับแก แกก็ชวนไปทำอีก ฉันคิดหนักอยู่หลายวัน และก็ตัดสินใจมา ทำคิดว่าทำเพื่อครอบครัว รายได้เฉลี่ย 3,000 บาทต่อคืน ถือว่าเยอะมาก พี่ที่ชวนมาทำแกบอกแต่ ก่อนได้เยอะกว่านี้อีกเท่าตัว แต่ฉันคิดว่าแค่นี้ก็ถือว่าเยอะแล้ว เดือนหนึ่งประมาณ 35,000 - 40,000 บาท ตอนนีที่บ้านก็อยู่ดีมีสุขมีเงินซื้อที่นา ที่สวน มีวัว มีควายเพิ่ม ได้ทำบ้านใหม่ด้วย ฉันเลยเลือกที่จะทำงานนี้ ถึงแม้จะต้องเสี่ยงหลายอย่างก็ตาม ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 12,000 บาท ฝากเข้าบัญชีเดือนละ 5,000 บาท เงินส่วนที่เหลือจะส่งให้ทางบ้านทั้งหมด (ฝ่าย, สัมภาษณ์, 10 พฤศจิกายน 2560)

1.2.3 สังคมและสิ่งแวดล้อม

ภาวะความกดดันจากสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบข้าง คงปฏิเสธไม่ได้ว่านี่เป็นอีกหนึ่ง ปัจจัยที่ทำให้เกิดภาวะความกดดันต่อกลุ่มหญิงค้าประเวณี ซึ่งปัญหาภาวะความกดดันจากสังคมและ สิ่งแวดล้อมที่เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่ซ่อนอยู่ในวิถีชีวิตของเรา เช่น การถูกนิทว่ากล่าว การถูก ชมชื่น ดังตัวอย่างต่อไปนี้ สภาพสังคมตามแถบบ้านเรานะชอบจับกลุ่มนินทาเรื่องของคนอื่น ตอนเรา เรียนจบใหม่ ๆ นะเราก็ไปสมัครงานทั้งไว้ตั้งหลายที่แต่ไม่มีที่ไหนเรียกเลย เราเลยช่วยแม่ทำนาหาของ ปามาขายบ้างบางครั้งระหว่างรอเขาเรียกทำงานพอเราทำแบบนี้โดนคนที่หมู่บ้านว่า “เรียนจบมาไม่ รู้จักหางานทำ ไม่รู้จักหาเงินให้พ่อแม่ใช้ พ่อแม่เลี้ยงมาจนโตแหละยังไม่รู้จักทำงานหาเงินใช้เองอีก” นี้ เป็นเพียงคำบ่นคำว่าเพียงส่วนเดียวยังมีอีกเยอะที่เราโดนจากคนรอบข้าง คนที่เขาพูดเขาคงไม่คิด อะไรแต่เราคนได้ยินเก็บคำพูดเขามาคิดทุกคำตอนนั้นเจ็บใจตัวเองนะที่สมัครงานที่ไหนเขาไม่เรียก ทำงานเลย” (มุก, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2560)

“สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของสังคมในชุมชนเรา ชอบนินทา กลัวบ้านอื่นได้ดีกว่า เราถูกนินทาถูกคนอื่นต่อว่าและทำให้ครอบครัวต้องอับอายไปด้วย เหตุเพราะผู้ชายเพียงคนอีกคบกกัน อยู่ดี ๆ ใครจะไปรู้ว่าวันหนึ่งตัวเองกลายเป็นมือที่สามถูกเมียเขามาตำหนิที่บ้านว่าเป็น “คนไม่มี อยางอายุชอบแย่งสามีชาวบ้าน เป็นผู้หญิงที่หน้าด้านหน้าไม่อาย” ซึ่งตอนนั้นเราไม่เคยรู้มาก่อนว่าเขา มีครอบครัวแล้วเพราะถามแล้วเขาก็ตอบว่าเขายังไม่มี เขาเป็นคนเมืองอื่นมาทำงานที่บ้านเรา ตอนนั้น สายตาคนรอบ ๆ มองเราแบบรังเกียจออกไปไหนมาไหนไม่มีคนอยากพูดด้วยเลย” (ใบเฟิร์น, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2560)

2. กระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

2.1 การย้ายถิ่น

การเคลื่อนย้ายถิ่นเป็นการเคลื่อนย้าย จากภูมิลำเนาเดิมไปสู่ถิ่นฐานใหม่ เพื่อไปตั้ง รกรากประกอบอาชีพหรือทำธุรกิจให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม เช่นการย้ายจากชนบทเข้าสู่เมือง

หรือการข้ามพรมแดนจากเมืองสู่เมืองที่เจริญกว่า ซึ่งตะเข็บตามเขตชายแดนของประเทศไทยก็เป็นเมืองหน้าด่านที่ทำให้คนลาวข้ามมาทำงานที่ฝั่งไทยกันเป็นส่วนมาก เพราะคนไทยและคนลาวมีภาษาพูดที่ใกล้เคียงกัน มีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้นจึงให้กลุ่มหญิงจากประเทศลาวย้ายถิ่นฐานข้ามพรมแดนมาประกอบอาชีพต่าง ๆ ในประเทศไทย กลุ่มหญิงจะเลือกเข้ามารับจ้างทำงานตามหัวเมืองรอยต่อของประเทศและตามหัวเมืองใหญ่ ๆ เช่น จังหวัดตามตะเข็บชายแดนของภาคอีสาน อาทิ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดนครพนม จังหวัดสกลนคร จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองคาย จังหวัดเลย จังหวัดหัวเมืองใหญ่หรือเมืองที่เจริญ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉราชลาชนาวิน (2562) ได้ศึกษาเรื่องเส้นทางการค้ามนุษย์ข้ามชาติ : กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ในพื้นที่เสี่ยงระหว่างประเทศ จากการศึกษาพบว่าการอพยพย้ายถิ่นจากประเทศต้นทางมักเกิดขึ้นในประเทศกำลังพัฒนาและประสบปัญหาความยากจน การอพยพย้ายถิ่นเพื่อไปค้าแรงงานเป็นการอพยพเพื่อแสวงหาทางเลือกที่ดีกว่า เพื่อแสวงหาโอกาสในการเลี้ยงชีพ ซึ่งแรงงานโดยส่วนใหญ่จะอพยพไปทำมาหากินยังประเทศเพื่อนบ้านที่มีโอกาสและทางเลือกในการดำรงชีวิตที่ดีกว่า ได้แก่ การอพยพย้ายถิ่นของกลุ่มคนต่างชาติเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร นนทบุรี สมุทรสาคร ชลบุรี การเข้าสู่ประเทศไทยนั้นส่วนใหญ่จะเลือกเข้ามาแบบถูกกฎหมายมากกว่าเพราะถ้าไม่ถูกกฎหมายจะต้องใช้ชีวิตแบบหลบซ่อน และถ้าโดนจับมาก็จะโดนกักตัวและถูกส่งกลับประเทศ ซึ่งไม่คุ้มกับกับการที่เข้ามาไม่ถูกกฎหมาย ดังนั้นแล้วกลุ่มแม่หญิงจึงเลือกที่จะเข้ามาทำงานแบบถูกกฎหมายโดยใช้หนังสือเดินทางหรือทำวีซ่า และจากการสัมภาษณ์กลุ่มหญิงค้าประเวณีเลือกใช้เส้นทางในการเข้าสู่ประเทศไทย 2 เส้นทาง คือ 1. การเดินทางด้วยรถบัสหรือรถตู้จากเมืองปากเซมาลงที่ บ.ข.ส จังหวัดอุบลราชธานี แล้วต่อรถจากจังหวัดอุบลราชธานีมายังจังหวัดมุกดาหาร มุกดาหาร 2.เดินทางจากเมืองปากเซมายังแขวงสะหวันนะเขต แล้วนั่งรถบัสโดยสารระหว่างประเทศหรือนั่งเรือข้ามฟากมายังจังหวัดมุกดาหาร

2.1.2 เส้นทางการเดินทางเข้าประเทศไทย

จากการศึกษาพบว่า เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างใช้เส้นทางจากเมืองต้นทางที่แตกต่าง 2 เส้นทาง คือ 1. การเดินทางด้วยรถบัสหรือรถตู้จากเมืองปากเซมาลงที่ บ.ข.ส จังหวัดอุบลราชธานี แล้วต่อรถจากจังหวัดอุบลราชธานีมายังจังหวัดมุกดาหาร 2. เดินทางจากเมืองปากเซมายังแขวงสะหวันนะเขต แล้วนั่งรถบัสโดยสารระหว่างประเทศหรือนั่งเรือข้ามฟากมายังจังหวัดมุกดาหารโดยได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ดังนี้

แบบกับต้นข้าว เธอบอกกับผู้สัมภาษณ์ว่า “นั่งรถจากเมืองปากเซมาลงที่สะหวันนะเขตจากแขวงสะหวันนะเขตต้องนั่งเรือข้ามฟากมายังจังหวัดมุกดาหาร กว่าจะมาถึงใช้เวลาเดินทางนานมากและตอนนั่งเรือข้ามฟากเนี่ยโคตรกลัวเรือล่มเลย”

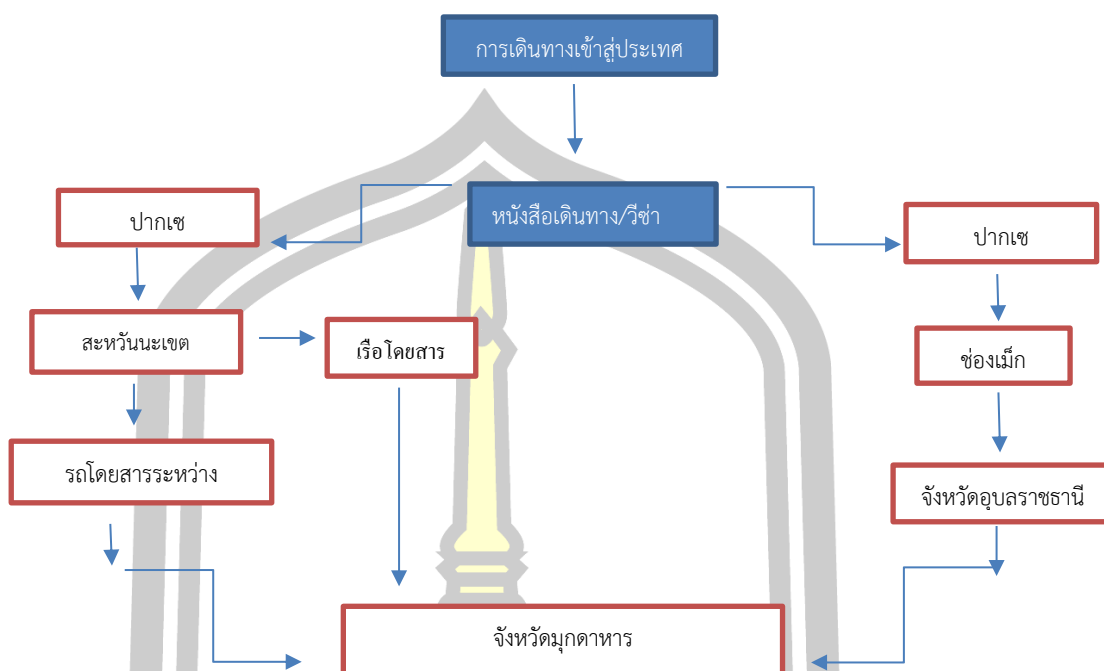
ส่วนนิวเธอได้บอกกับผู้สัมภาษณ์ว่า “ตอนมาจากสะพานนะเขตไม่ได้นั่งเรือข้ามฟาก เพราะนายหน้าพานั่งรถบัสดูโดยสารระหว่างประเทศมาลงที่ท่ารถ” มุกเธอได้บอกกับผู้สัมภาษณ์ว่า “นายหน้าพานั่งรถบัสดูโดยสารระหว่างประเทศ โดยผ่านด่านช่องเม็กมายังจังหวัดอุบลราชธานีแล้ว ค่อยต่อรถสายมายังจังหวัดมุกดาหารอีกที”

ส่วนนา, เบียร์, หมิว, แพรว, ใบเฟิร์น, ฝ้าย, แป้งหอม, โบว์พวกเธอได้บอกกับผู้สัมภาษณ์ว่า “เดินทางจากปากเซมายังจังหวัดอุบลราชธานี แล้วนั่งรถตู้จากจากจังหวัดอุบลราชธานี มายังจังหวัดมุกดาหาร ซึ่งใช้เวลาหนึ่งรถรวมแล้วหกชั่วโมงถึงจะได้” หวานเธอได้บอกกับผู้สัมภาษณ์ว่า “ไม่ว่าจะเดินมาเส้นไหนก็ใช้เวลาไม่ต่างกันมาก นอนตื่นแล้วตื่นอีกก็ยังไม่ถึง เดินทางมาครั้งแรกเป็นเรื่องแปลกใหม่ของชีวิตจริง ๆ แหะหั้งตื่นตื่นที่ได้นั่งรถนั่งเรือข้ามประเทศ ” (สัมภาษณ์,2563)

2.1.2 การเข้าสู่ประเทศไทย

จากการศึกษาพบว่า การเคลื่อนย้ายถิ่นฐานเข้าสู่ประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างถูกต้องตามกฎหมายทุกคนตั้งข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ดังนี้ แอม,แป้งหอม,โบว์,นิว,เบียร์,ต้นข้าว, ฝ้าย, แป้งหอม,แพรว,หวาน พวกเธอบอกกับผู้สัมภาษณ์ว่า พวกเธอเข้ามาแบบถูกกฎหมายโดยใช้หนังสือผ่านแดนชั่วคราว หรือใช้หนังสือเดินทางเข้าประเทศในนามของนักท่องเที่ยว และเข้ามาประเทศไทยแบบไม่ผ่านนายหน้า ถึงจะมีค่าใช้จ่ายเยอะหน่อยแต่ก็ไม่ต้องมาอยู่แบบหวาดระแวง ไม่ต้องหลบๆ ซ่อนๆ เพราะกลัวโดนตำรวจจับ ส่วนหมิว,นา,มุกพวกเธอบอกกับผู้สัมภาษณ์ว่า นายหน้าจัดการให้ทุกอย่าง ตั้งแต่เดินเรื่องเอกสารทำพาสปอร์ต วันไปทำพาสปอร์ตนายหน้าเป็นคนจัดการ เสื้อ ผ้า หน้าผม ตรงตามระเบียบทุกประการร่วมถึงการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย พวกเราเลือกจะเข้าแบบถูกกฎหมายเพราะอย่างน้อยก็ไม่เสี่ยงโดนจับ”

พญูน ปณุ ทิโต ชีเว

รูป 4 : เส้นทางการการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย

จะเห็นได้ว่ากลุ่มหญิงค้าประเวณีส่วนใหญ่เข้ามาทำงานแบบถูกกฎหมายมากกว่า เพราะมองว่าการเข้ามาแบบถูกกฎหมายนั้นปลอดภัยมากกว่าไม่ต้องหลบ ๆ ซ่อนจากตำรวจและไม่ต้องเสี่ยงถูกตำรวจจับ ถึงแม้ว่าการเดินทางเข้ามาทำงานแบบถูกกฎหมายต้องใช้เวลาในการดำเนินเรื่องเป็นเวลานานก็ตามแต่ทุกคนก็เลือกที่จะทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย

2.2 เครือข่ายการเชื่อมโยงของกระบวนการค้าประเวณี

2.2.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

เครือข่ายการเชื่อมโยงการค้าประเวณี ก็จะมีระดับเครือข่ายที่แตกแยกสาขาออกไปทำกันเป็นกระบวนการเล็กไปจนถึงระดับใหญ่ ๆ หรือระดับชาติ ก็จะแบ่งแยกกันตั้งแต่แบบเล็กคือ มีคนในหมู่บ้านตั้งตัวเป็นคนจัดหาเด็กสาวคนที่สนใจไปทำงานกับร้านอาหาร ร้านคาราโอเกะ ร้านนวด เด็กเสิร์ฟ ก็จะบอกเด็กว่ามีสวัสดิการณด้านที่พักให้ มีอาหารให้กินฟรีหนึ่งถึงสองมื้อ รายได้ค่าหัวก็จะอยู่ที่ 200 – 300 บาท/วัน ผู้หญิงกลุ่มนี้จะไม่ค่อยคิดหน้าตาเท่าไรเพราะไม่ได้ขายบริการทางเพศ ส่วนเด็กที่รูปร่างหน้าตาดีทางคนจัดหา ก็จะคิดไว้และมีที่พักให้เหมือนกัน แต่ก็ก็จะถามความสมัครใจของเด็กว่าอยากขายบริการทางเพศไหม โดยมีข้อเสนอให้ว่ามีรายได้ที่มากกว่า จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ถ้าคนไหนสนใจว่าตกลงจะขายบริการทางผู้จัดหา ก็จะติดต่อกับนายหน้าที่ฝั่งไทยว่ามีเด็กใหม่ ๆ มาเสนอขายบริการ นายหน้าฝั่งไทยก็จะไปติดต่อกับเจ้าของร้านว่าต้องการเด็กใหม่จากลาวเข้ามาทำงาน

ที่ร้านใหม่ ถ้ามีเจ้าของร้านฝั่งไทยสนใจก็จะติดต่อผ่านนายหน้าได้เลยว่าต้องการเด็กกี่คน รูปร่างแบบ ไหน สูง ขาว ผิวเข้ม ทางนายหน้าก็จะแจ้งว่าครั้งนี้มีมากี่คนลักษณะแบบไหน ถ้าตกลงกันได้ก็จะจ่ายเงินโดยเฉลี่ยต่อคน เจ้าของร้านต้องจ่ายให้นายหน้าตามที่ตกลงกันไว้ ซึ่งนายหน้าก็จะไปแบ่งกับคนจัดหาอีกทีบางครั้งก็จะแบ่งกัน 50 : 50 หรือ 60 : 40 ตามที่ตกลงกันไว้ เมื่อเจ้าของร้านรับเด็กมาก็จะสอนขั้นตอนการทำงานว่าต้องทำอะไรบ้าง บริการแขกอย่างไร และพาไปแนะนำตัวกับรุ่นพี่ที่ทำงานรุ่นพี่ก็จะสอนขั้นตอนการทำงานต่าง ๆ ให้กับเด็กใหม่

ระดับเครือข่ายที่ใหญ่ขึ้น เจ้าของร้านที่รับเด็กมากก็จะส่งเด็กที่หน้าตาดีไปให้ร้านใหญ่ ๆ ที่มีระดับหรูหราขึ้นหน่อย ร้านพวกนี้จะนำเด็กใหม่ไว้คอยต้อนรับแขกที่กระเป๋านัก เช่น นักธุรกิจ ผู้รับเหมา ผู้มียศตำแหน่งใหญ่ ๆ รวมถึงนักการเมืองระดับใหญ่ ระดับท้องถิ่น หรือบุคคลที่มีกำลังทรัพย์เพียงพอ เจ้าของร้านก็จะเสนอเด็ก ๆ ให้ เฉลี่ยค่าหัวอยู่ที่หัวละห้าถึงหกพันบาทต่อคน นับว่าเป็นรายได้ที่ดี กรณีนี้เจ้าของร้านจะยืมตัวเด็กไว้ ถ้าถึงเวลาจะหมดอายุก็จะเอาให้ไปต่อวิชา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการนี้ก็คือ นายหน้า ผู้จัดหา เจ้าของร้านและตำรวจในพื้นที่นั้น ๆ เพราะการทำอาชีพนี้ผู้ที่เป็นเจ้าของร้านจะต้องจ่ายส่วยให้กับตำรวจในพื้นที่นั้น ๆ เพราะไม่อย่างก็มีเรื่องด้วย

จากการศึกษาพบว่า เครือข่ายการเชื่อมโยงการค้าประเวณีของกลุ่มตัวอย่างมีผู้มีส่วนได้เสียดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้ “ตอนนมาทำงานที่ประเทศไทยครั้งแรก นาเสียค่านายหน้า 9,000 บาท โดยมีนายจ้างเป็นคนออกค่านายหน้าให้ก่อน เวลาทำงานก็จะถูกหักจากเงินเดือนจะถูกยึดพาสปอร์ตไว้จนกว่าจะจ่ายค่านายหน้าที่นายจ้างเป็นคนออกให้ก่อนคนครบถึงจะได้คืน” (นา, 2563) “ ตอนเรามาไม่แพงขนาดนี้นะ ตอนนั้น 7,500 บาท รวมทุกอย่างทั้งค่าเดินทาง ค่าทำพาสปอร์ต แต่ของเราไม่ได้ให้นายจ้างออกค่านายหน้าให้ แม่เราเป็นคนไปยืมเงินจากญาติเพื่อมาจ่ายค่านายหน้าให้เรา เวลาเงินเดือนออกเราก็ส่งเงินให้แม่ใช้และแบ่งไปใช้หนี้ที่ยืมญาติ ๆ ด้วย” (มุก, 2563) “ ของเราเสียค่านายหน้า 8,000 บาท ตอนนั้นที่บ้านพอมีเงินอยู่บ้างแต่ไม่มากเท่าไรเราเลยขอจ่ายค่านายหน้าเองครึ่งหนึ่งคือ 4,00 บาท ส่วนอีกครึ่งหนึ่งขอให้นายหน้าเก็บที่นายจ้างก่อน ซึ่งตอนนั้นนายหน้าและนายจ้างก็ตกลงทำตามที่เราขอ และเราขอให้นายจ้างหักเงินเดือนเราเดือนละ 2,000 บาท เพราะเราต้องแบ่งเงินส่งให้ที่บ้านด้วย” (หมี, 2563)

การย้ายถิ่นข้ามชาติเกิดจากปัจจัยผลักดันในถิ่นต้นทางที่สำคัญคือ ความยากจน ภาวะความขาดแคลน ค่านิยม การย้ายถิ่นตามเครือข่าย หรือเพื่อนฝูงที่ย้ายมาก่อน แต่การย้ายถิ่นข้ามชาติไม่สามารถเกิดขึ้นได้ง่าย เนื่องจากข้อจำกัดที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการย้ายถิ่นข้ามชาติของประเทศต้นทางและประเทศปลายทาง ผู้ย้ายถิ่นจึงต้องพึ่งพาผู้ที่เป็นผู้ช่วยเหลืออันได้แก่ญาติหรือเพื่อนที่ย้ายมาก่อน ผู้ย้ายถิ่นข้ามชาติบางกลุ่มอาจจะพึ่งพานายหน้าในกระบวนการย้ายถิ่นข้ามชาติ ซึ่งผู้ที่ช่วยเหลือหรือนายหน้ามีทั้งผู้มุ่งหวังผลประโยชน์และไม่มุ่งหวังผลประโยชน์ ผู้ที่มุ่งหวังผลประโยชน์จากผู้ย้าย

ถิ่นจะนำผู้ย้ายถิ่นบางส่วนให้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ หรืออาจถูกควบคุมและถูกแสวงหาผลประโยชน์ในลักษณะหรือวิธีการต่าง ๆ ได้

2.2.2 กระบวนการซื้อบริการทางเพศกับหญิงประเวณี

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากระบวนการค้าประเวณีมีช่วงเวลาในการทำงานในแต่ละวันที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับหญิงขายบริการว่าจะรับงานข้างนอกโดยไม่ผ่านร้าน หรือจะเข้ามาทำงานในร้านขึ้นอยู่กับตัวบุคคล เช่น จะเริ่มตั้งแต่หนึ่งทุ่ม (19.00 น.) ถึงตีสอง (02.00 น.) หรือบางวันนั่งลูกค้าที่เลิกจากผับจนถึงตีสามตีสี่ (03.00 – 04.00 น.) ดังข้อมูลที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

เวลาเริ่มงานไม่แน่นอนบางวันมาหนึ่งทุ่ม บางวันมาสามทุ่มแต่เวลาเลิกงานคือตีสอง รายได้ 1,300 – 1,500 บาทต่อรอบบริการ แต่ตนเองจะได้ประมาณ 1,000 บาท เพราะจะถูกหักค่าหัว 400 บาทต่อครั้งและจ่ายให้กับคนเชียร์แขกให้ แต่ถ้าค้างคืนราคาค่าตัวจะอยู่ที่ 3,500 – 4,500 บาท ถ้าวางพอยู่ได้สัปดาห์หนึ่งก็เฉลี่ยประมาณ 12,000 บาท แล้วแต่งงานถ้ามีคนมาเที่ยวเยอะก็จะได้เยอะตามรอบที่ทำ เดือนหนึ่งจะทำอยู่ 3 อาทิตย์เพราะจะมีรอบเดือนมาก็เลยต้องพัก (นา, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2560)

เวลาเริ่มงานขึ้นอยู่กับที่เราเวลาเลิกงานประมาณตีสอง มีบางวันนั่งรอลูกค้าที่เลิกจากผับถึงตีสามตีสี่บ้าง แต่ถ้าวันไหนออกไปกับแขกก็เข้า รายได้ต่อครั้งๆ ละ 1,300 – 1,500 บาท จะถูกหักค่าหัว 400 บาท แต่ถ้าค้างคืนรายได้จะอยู่ที่ 3,500 บาท จะถูกหักค่าหัว 500 บาท เฉลี่ยแล้วรับแขกวันละ 2 – 3 คน (นิว, สัมภาษณ์, 27 ตุลาคม 2560)

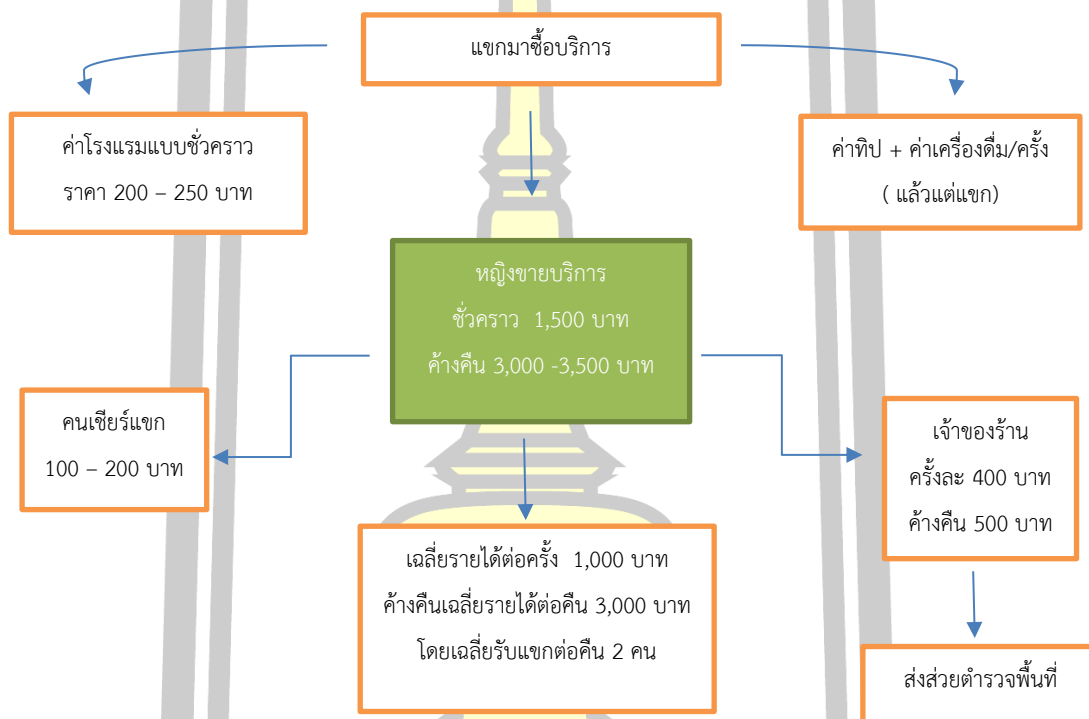
เวลาเข้าทำงานไม่แน่นอน เพราะวันไหนไม่มีธุระอะไรก็จะเข้าทำงานเวลาหนึ่งทุ่ม แต่ถ้าวันไหนมีธุระก็จะเข้าทำงานไม่ให้เห็นสามทุ่ม รายได้ต่อวันในช่วงนี้อยู่ที่ 1,000- 2,000 บาท/ต่อคืนยังไม่รวมกับค่าทิปที่แขกให้ โดยเฉลี่ยจะได้แขกวันละสองคนซึ่งแขกที่ใช้บริการส่วนมากก็จะเป็นที่มีอายุมากหน่อย ที่อยู่ได้ทุกวันนี้ก็เพราะมีแขกประจำแวะเวียนมาใช้บริการ(ต้นข้าว, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2560)

ราคาค่าตัวของหนูอยู่ที่ 1,300 – 1,500 บาทต่อรอบ หักค่าน้ำให้ทางร้าน 400 บาท ส่วนค่าโรงแรมให้แขกจ่าย ถ้าแขกขอค้างคืนก็จะคิดราคาที่ 3,000 - 3,500 บาทต่อคืน ทางร้านจะหัก 500 บาท แต่ถ้านอกเหนือเวลาทางร้านไม่คิด เวลาทำงานก็จะเริ่มหนึ่งทุ่มไปจนถึงตีสองตีสาม ถ้าเลยเวลานี้ทางร้านจะไม่คิดหักค่าตัวคะ (แพรวา, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2560)

ส่วนมากจะมาที่ร้านตอนทุ่มหนึ่ง เวลาเลิกงานคือตีสองมีรายได้ต่อวันวันละ 2,000- 3,000 บาทต่อคืน โดยแต่ละรอบบริการจะต้องจ่ายค่าร้านและค่าเชียร์แขก จะแบ่งออกเป็นค่าร้าน 400 บาท ค่าเชียร์แขก 100 บาท รวมแล้วต่อรอบจะถูกหัก 500 บาท ช่วงนี้เศรษฐกิจไม่ค่อยดีทำให้

ลูกค้าช่วงนี้ลดลงมาก แต่ก่อนเมื่อ 5 – 6 ปีที่แล้วเป็นช่วงที่ว่าอาชีพนี้ทำเงินได้มากจริง ๆ เฉลี่ย 5,000 - 6,000 บาทต่อคืนหรือมากกว่านี้ก็เคยได้มาแล้ว (แบบ,สัมภาษณ์,21 ตุลาคม 2560)

แต่ละวันกว่าจะแต่งตัวออกมาทำงานได้ก็ประมาณสอมทุม รวยได้ต่อวันก็แล้วแต่แขก ถ้าวันไหนมีกรู๊ปทัวร์มาเที่ยวที่จังหวัดเยอะ ก็จะมีรายได้ต่อวันประมาณ 2,000 - 4,000 บาท/ต่อคืน แต่บางวันก็เจียบไม่มีลูกค้าเลย แต่เฉลี่ยแล้วได้แขกวันละ 1- 2 คน ที่อยู่ได้ทุกวันนี้ก็เพราะมีแขกประจำบ้าง (หวาน,สัมภาษณ์,22 ตุลาคม 2560)

รูป 5 : การซื้อขายการค้าประเวณี

จะเห็นได้ว่าขั้นตอนการทำงานค้าประเวณีแต่ละรอบนั้นได้เงินครึ่งละเท่าใด หักค่าใช้จ่ายเท่าไรเหลือเก็บเท่าไร โดนหักค่าอะไรบ้าง หญิงขายบริการจะมีค่าบริการต่อรอบคือ 1,500 บาท ถ้าแขกมาซื้อบริการหรือสนใจหญิงขายบริการคนไหนก็แจ้กับเด็กเชียร์แขกได้ เพราะเด็กเชียร์แขกแต่ละร้านจะรู้ข้อมูลทุกอย่างของหญิงขายบริการ เช่น ชื่อ อายุ เป็นเด็กใหม่หรือว่าเด็กเก่า มีนิสัยเป็นอย่างไร เด็กเชียร์แขกจะถามว่าลูกค้าชอบแบบไหน สูงต่ำ ผิวขาว ผิวเข้ม เอาใจเก่งหรือว่าเป็นตลกเฮฮา ลูกค้าสามารถบอกเด็กเชียร์แขกได้เลย พอตกลงเลือกได้ว่าจะเอาคนไหน คนเชียร์แขกก็จะเรียกเด็กมาให้ดูตัว ถ้าแขกพอใจก็ตกลงกันเสร็จ ก็พาเด็กไปที่โรงแรมชั่วคราวได้เลย

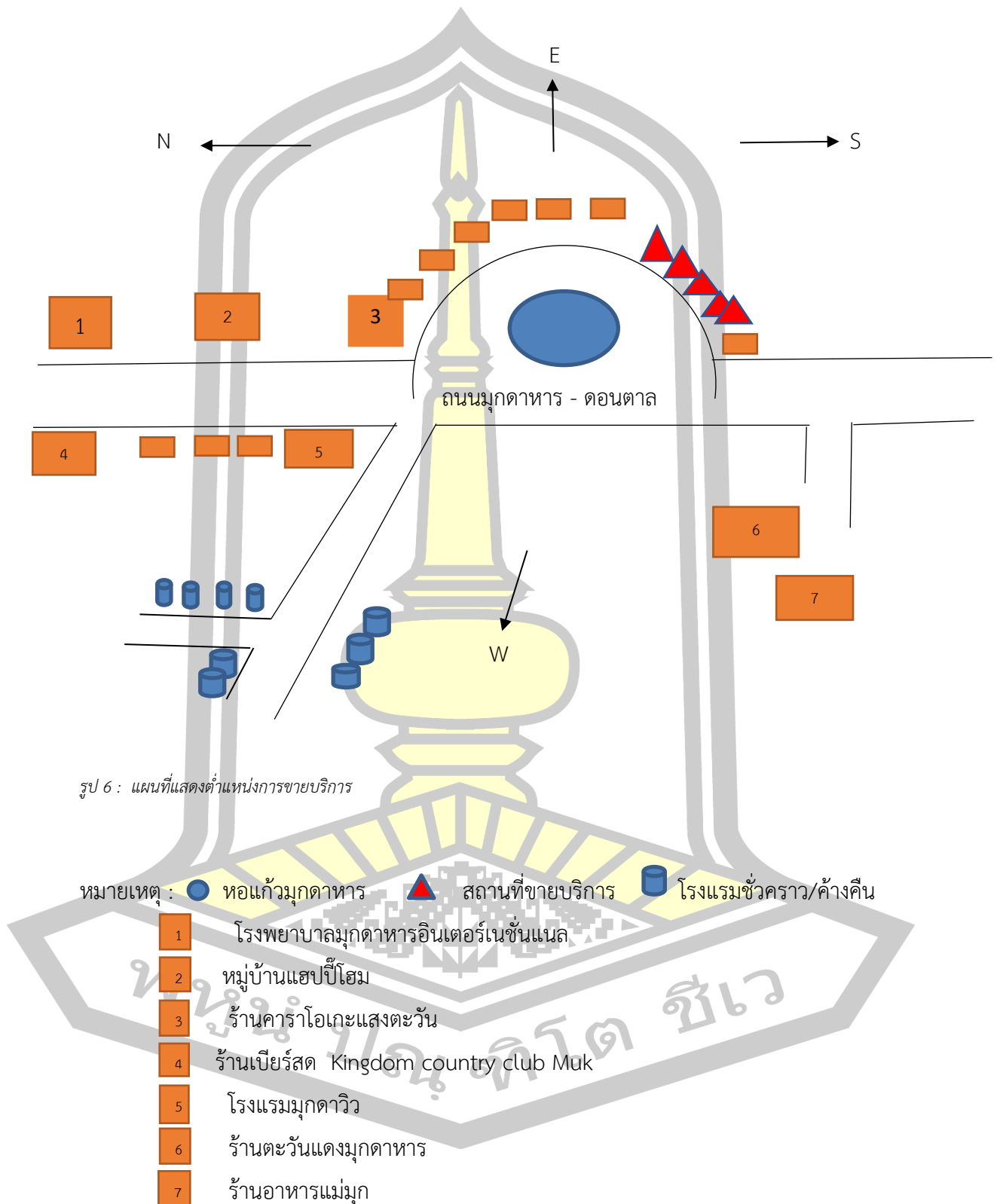
โรงแรมชั่วคราวจะอยู่ไม่ไกลจากร้านขายบริการมากเท่าไร ราคาทั่วไปจะอยู่ 200 – 250 บาทหรืออาจจะแพงกว่านี้ขึ้นอยู่กับแต่ละโรงแรม ซึ่งราคาห้องพักแขกจะต้องเป็นคนจ่ายซึ่งไม่

รวมกับค่าตัวเด็ก หญิงขายบริการจะคอยให้บริการแขก 1 ชั่วโมง/หนึ่งน้ำ เมื่อได้ห้องพักแขกต้องจ่ายเงินค่าตัวตามที่ตกลงกันไว้ตั้งแต่แรกให้กับหญิงขายบริการ แต่ถ้าแขกไม่ยอมจ่ายหรือมีปัญหากับหญิงขายบริการ หญิงขายบริการจะโทรแจ้งเจ้าของร้านแล้วให้คนมารับกลับและแขกอาจโดนทำร้ายก็ได้ ฉะนั้นไม่ควรมีปัญหากัน เมื่อเสร็จภารกิจแขกจะไปส่งหญิงขายบริการที่ร้านหรือจะให้ที่ร้านมารับกลับเองขึ้นอยู่กับข้อตกลงระหว่างหญิงขายบริการกับแขก

ขั้นตอนของรายได้แจกแจงได้ดังนี้ ค่าตัวหญิงขายบริการ 1,500 บาท หักค่าเชียร์แขก 100 – 200 บาท หักให้เจ้าของร้าน 400 บาทต่อรอบบริการ หญิงขายบริการจะคงเหลือเงินค่าตัวต่อครั้งบริการอยู่ที่ 900 -1,000 บาท ซึ่งนี้จะไม่รวมกับเงินค่าทิปที่แขกให้มาหรือบางครั้งอาจจะไม่ได้ค่าทิปเพราะขึ้นอยู่กับความพอใจของแขก ฉะนั้นผู้ที่จะมาเที่ยวซื้อหญิงขายบริการจะต้องมีเงินขั้นต่ำอยู่ที่ 1,700 – 1,800 บาท ซึ่งยังไม่รวมกับค่าเครื่องดื่มของแขกขึ้นอยู่กับว่าแขกจะดื่มหรือไม่ดื่ม และอีกอย่างถ้าแขกสนใจเด็กอยาก让孩子อยู่ค้างคืน ราคาค้างคืนจะอยู่ที่ 3,500 – 4,500 บาทต่อคืนหรือตามแต่ตกลงราคากันได้ เจ้าของร้านจะได้จากค่าตัวเด็ก 500 บาท ส่วนคนเชียร์แขกขึ้นอยู่กับหญิงบริการว่าจะให้เท่าไร เวลาทำงานของหญิงขายบริการจะเริ่มทำงานตั้งแต่หนึ่งทุ่มถึงเที่ยงคืนหรือตีสอง เด็กสามารถแจ้งเจ้าของร้านได้ด้วยว่าจะเลิกงานกี่ทุ่ม

หมายเหตุ : ลูกค้าอาจจะขอเบอร์หญิงขายบริการไว้ได้ ถ้าต้องการให้ไปรับงานนอกเวลา งานโดยไม่ผ่านทางร้าน ซึ่งราคาอยู่ที่จะตกลงราคากัน แต่ความเสี่ยงคือกลุ่มหญิงขายบริการทางเพศ จะไม่ได้รับการคุ้มครองจากทางร้าน ถ้าเกิดอะไรขึ้นทางร้านจะไม่ช่วยเหลือหรือว่ารับผิดชอบอะไรเลย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การค้าประเวณีหญิงข้ามชาติในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร สาเหตุหลักๆ ที่ทำให้หญิงสาวชาวต่างชาติข้ามมาทำงานอาชีพค้าประเวณีนั้น เกิดจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจภายในประเทศ และปัญหาความยากจนของครอบครัว หญิงสาวจึงตัดสินใจเข้ามาทำงานค้าประเวณี และยังมีจำนวนหญิงสาวที่ข้ามมาทำงานค้าประเวณีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัย แรงจูงใจ สภาพแวดล้อม และ/หรือเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการผลักดันให้เกิดการค้าประเวณีของหญิงข้ามชาติในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
2. เพื่อศึกษากระบวนการค้าประเวณีของหญิงข้ามชาติในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
3. เพื่อเสนอแนะข้อเสนอเชิงนโยบายต่อหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการค้าประเวณีของหญิงข้ามชาติ

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยใช้แนวคำถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกจากหญิงค้าประเวณีข้ามชาติในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างใกล้ชิดด้วยตนเอง เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง การค้าประเวณีหญิงข้ามชาติในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการผลักดันให้เกิดการค้าประเวณี และทราบถึงกระบวนการค้าประเวณีของหญิงข้ามชาติจากกลุ่มตัวอย่าง 13 คน ศึกษาแบบเจาะลึกในเรื่องประวัติชีวิตและประวัติการทำงาน ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2560 – เดือนมกราคม พ.ศ. 2561 ลงพื้นที่ครั้งที่ 2 เพื่อเก็บข้อมูลเพิ่มเติม เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 ผลจากการครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการผลักดันให้เกิดการค้าประเวณีและกระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

1.เงื่อนไขการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

เงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการผลักดันให้เกิดการค้าประเวณีในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร มุกดาหารเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคอีสานมีรอยต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน คือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มุกดาหารเป็นเขตเมืองเศรษฐกิจที่มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย มีการคมนาคมที่ดีมีสะพานเชื่อมต่อระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว คนจาก สปป.ลาว แขวงสะหวันนะเขตส่วนใหญ่จะเดินทางข้ามมาเที่ยว ซื้อของ พบแพทย์ที่จังหวัดมุกดาหารเป็นจำนวน

มาก ซึ่งคนจากมุกดาหารก็ข้ามยังไปเที่ยวและทำธุรกิจที่สปป.ลาว แขวงสะหวันนะเขตเช่นกัน เพราะคนในพื้นที่จังหวัดมุกดาหารและแขวงสะหวันนะเขตไปเดินทางไปมาหาสู่กันได้สะดวกสบาย จึงทำให้เกิดอาชีพและการจ้างงาน ฉะนั้นแล้วคนจาก สปป.ลาว จึงข้ามมารับจ้างทำงานที่ฝั่งไทยกันเป็นจำนวนมาก เพราะราคาค่าเงินดีกว่า ค่าจ้างแรงงานแพงกว่าและไม่ไกลจากบ้าน

จากการศึกษาพบว่าเงื่อนไขที่สำคัญในการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพค้าประเวณี คือ (1) ความต้องการให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม (2) ต้องการเงินเพื่อไปใช้พดหนี้และเลี้ยงดูพ่อแม่และลูก (3) เข้าสู่อาชีพค้าประเวณีจากการชักชวนของคนรู้จัก จากเงื่อนไขผู้หญิงต้องเข้าสู่อาชีพค้าประเวณีเพื่อใช้รับผิดชอบตนเองและภาระครอบครัว บางคนบทบาทตามสถานภาพเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เคยพึ่งพาสามีต้องเปลี่ยนมาพึ่งพาตนเอง จึงเป็นแรงผลักดันให้ผู้หญิงต้องการหางานทำโดยไม่คำนึงถึงหลักของศีลธรรม จริยธรรมและความรู้สึกผิดชอบชั่วดี

แรงผลักดันที่ทำให้เข้าสู่อาชีพการค้าประเวณีเกิดได้จากหลายปัจจัย ซึ่งปัจจัยของแต่ละบุคคลนั้นไม่เหมือนกัน เช่น การมีปัญหาครอบครัวหย่าร้าง ครอบครัวมีปัญหาการใช้ความรุนแรงและครอบครัวมีหนี้สิน บางคนต้องเป็นเสาหลักให้กับครอบครัว รายจ่ายแต่ละเดือนกับรายได้ไม่สอดคล้องกัน ซึ่งแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไป แบ่งออกเป็นหัวข้อหลัก ๆ ได้ดังนี้

ครอบครัว

1) ปัญหาความยากจน เนื่องจากภูมิหลังทางครอบครัวส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร ทำนาทำไร่ รายได้หลัก ๆ ที่มาจุนเจือครอบครัวโดยทั่วไปมาจากพ่อ แม่ รับจ้างทำนา ทำไร่ ตัดไม้ แต่ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายเพราะรับค่าจ้างทำงานเป็นรายวัน บางครอบครัวมีสถานะหนี้สินที่เกิดจากการทำนาหรือจากการสถานะหนี้สินจากการนำที่นาไปจำนองกับนายทุน เช่นเช่าที่นาทำนา ลงทุนทำนาทำไร่แล้วผลผลิตไม่คุ้มกับที่ลงทุนจึงก่อให้เกิดหนี้สิน ดังนั้นกลุ่มหญิงค้าประเวณีจึงตัดสินใจออกมาทำงานทำ เพื่อให้ครอบครัวมีสถานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

2) ปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว เป็นปัญหาความกดดันที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว ซึ่งมีปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ที่เป็นสาเหตุของความขัดแย้งภายในครอบครัว และสร้างความกดดันให้กับกลุ่มหญิงค้าประเวณี เช่น 1) ปัญหาครอบครัวแตกแยก จากการศึกษาพบว่ากลุ่มหญิงค้าประเวณีที่ผ่านการมีครอบครัวหรือแต่งงานแล้ว ส่วนใหญ่จะผ่านการมีบุตรมาและเมื่อเลิกสักกับสามีจึงทำให้ขาดเสาหลัก จึงเป็นเหตุให้ผู้หญิงกลายเป็นเสาหลักและต้องดิ้นรนเพื่อทำงานหาเงินเพื่อมาจุนเจือครอบครัวและเลี้ยงดูบุตร 2) ปัญหาจากความไม่มั่นคงภายในครอบครัว ได้แก่ พ่อเป็นคนขี้เมา ชอบอาละวาด ชอบบ่น ชอบด่า ถูกทำร้ายร่างกาย ผู้นำครอบครัวกลายเป็นคนไม่มีเหตุผลขาดความมั่นคงทางอารมณ์และขาดความเอาใจใส่ต่อครอบครัว ด้วยเหตุนี้กลุ่มหญิงค้าประเวณีจึงเลือกที่จะออกมาทำงานและใช้ชีวิตข้างนอกเอง

เศรษฐกิจ/รายได้

รายได้เดิมก่อนเข้าทำงานค่าประเวณีส่วนใหญ่จะมีรายได้ค่อนข้างต่ำประมาณ 5,000 – 10,000 บาท สาเหตุที่เป็นแรงผลักดันให้หญิงตัดสินใจค่าประเวณีส่วนใหญ่จะประสบกับปัญหาความยากจน ปัญหาสถานะเศรษฐกิจฝืดเคือง ปัญหาการเลิกรากับแฟนหรือสามี จากปัญหาที่กล่าวมาจึงทำให้หญิงสาวต้องเป็นเสาหลักให้ครอบครัว ทำงานเพื่อจุนเจือหาเลี้ยงบิดา มารดาและบุตร รายได้จากการทำงานปกติถือว่าน้อยเงินเดือนไม่พอกับค่าใช้จ่ายครอบครัว เมื่อก้าวเข้าสู่อาชีพค่าประเวณีรายได้มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับรายได้เดิม เป็นรายได้ที่มากพอจะเลี้ยงครอบครัวและตนเองได้ในระดับหนึ่ง ทำให้สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวหญิงค่าประเวณีมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และนั่นจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้หญิงหลายๆคนเลือกทำงานค่าประเวณี เพราะเงินเป็นแรงจูงใจและเป็นปัจจัยกระตุ้นที่สำคัญขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต เพื่อความสะดวกสบาย เพื่อช่วยเหลือให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น นั่นจึงเป็นเหตุที่ทำให้หญิงสาวจากประเทศเพื่อนบ้านบางกลุ่มตัดสินใจก้าวเข้าสู่อาชีพค่าประเวณี แม้จะถูกสังคมตราหน้าว่าเป็นอาชีพที่ไม่ดี อาจถูกรังเกียจจากสังคมเพื่อนบ้านหรือญาติและอาจมีผลกระทบอื่น ๆ ตามมา เพราะเหตุนี้กลุ่มหญิงที่ตัดสินใจเข้าสู่อาชีพค่าประเวณี จึงเลือกที่จะปกปิดอาชีพของตนเองเพื่อไม่ให้ครอบครัวและคนรอบข้างได้รู้ จะมีเพียงบุคคลที่ชักชวนกลุ่มเพื่อนที่ทำอาชีพเดียวกันเท่านั้นที่รู้ว่ากลุ่มหญิงสาวทำงานค่าประเวณี

สังคมและสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาพบว่าภาวะความกดดันจากสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบข้าง เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดภาวะความกดดันต่อกลุ่มหญิงค่าประเวณี ซึ่งปัญหาภาวะความกดดันจากสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่ซ่อนอยู่ในวิถีชีวิต เช่น การถูกนิทว่ากล่าว การถูกข่มขืน การถูกล่อลวง การถูกคนอื่นดูถูก การถูกเอาเปรียบ จากสภาวะความกดดันและต้องการเป็นที่ยอมรับจากสังคมจึงทำให้กลุ่มหญิงค่าประเวณีเลือกที่จะขายบริการทางเพศ เพราะมองว่าค่านิยมในการวัดความสำเร็จคือสิ่งของที่จับต้องได้ เช่น การที่เรามีเงิน มีวัตถุนิยม ก็จะได้รับ การดูแลอย่างดีจากสังคมและคนรอบ ๆ ข้าง

2.กระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

การเดินทางเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี

เส้นทางในการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยมี 2 เส้นทาง ดังต่อไปนี้ 1) สะพานไทย - ลาว จังหวัดมุกดาหาร 2) ช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มหญิงค่าประเวณีเลือกเข้าสู่ประเทศไทยแบบถูกกฎหมาย โดยใช้หนังสือเดินทางในนามนักท่องเที่ยว หนังสือผ่านแดนแบบชั่วคราว กลุ่มหญิงค่าประเวณีส่วนใหญ่เข้ามาทำงานแบบถูกกฎหมายมากกว่า เพราะมองว่าการเข้ามาแบบถูกกฎหมายนั้นปลอดภัยมากกว่าไม่ต้องหลบ ๆ ซ่อนจากรตำรวจและไม่ต้องเสี่ยงถูกตำรวจจับ ถึงแม้ว่าการเดิน

ทางเข้ามาทำงานแบบถูกกฎหมายต้องใช้เวลาในการดำเนินเรื่องเป็นเวลานานก็ตามแต่ทุกคนก็เลือกที่จะทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย

เครือข่ายการเชื่อมโยงกระบวนการค้าประเวณี

จากการศึกษาพบว่า มีคนในหมู่บ้านตั้งตัวเป็นคนจัดหาเด็กสาวคนที่สนใจไปทำงานกับร้านอาหาร ร้านคาราโอเกะ ร้านนวด เด็กเสิร์ฟ ก็จะบอกเด็กว่ามีสวัสดิการณั้ด้านที่พักให้ มีอาหารให้กินฟรีหนึ่งถึงสองมื้อ รายได้ค่าหัวก็จะอยู่ที่ 200 – 300 บาท/วัน แต่ก็ถามความสมัครใจของเด็กว่าอยากขายบริการทางเพศไหม โดยมีข้อเสนอให้ว่ามีรายได้ที่มากกว่า ถ้าคนไหนสนใจว่าตกลงจะขายบริการทางผู้จัดหา ก็จะติดต่อกับนายหน้าที่มีที่ฝั่งไทย โดยจะมีค่าใช้จ่ายประมาณ 7,500 – 9,000 บาท/คน ค่าใช้จ่ายส่วนนี้นายจ้างจะเป็นคนออกให้ก่อนแล้วค่อยหักจากรายได้ของกลุ่มหญิงค้าประเวณีจนกว่าจะครบตามจำนวน

จากการศึกษาพบว่า เงื่อนไขที่มีผลผลักดันให้ผู้หญิงค้าประเวณีเกิดจากปัญหาความอยากจน ปัญหาด้านครอบครัว ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาด้านสังคม จากสถานการณ์ความกดดันจากสภาวะต่าง ๆ ที่กล่าวมาการขาดแคลนไม่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และการมีหนี้สินซึ่งเป็นสาเหตุของความอยากจน ผู้หญิงต้องเผชิญกับสภาวะความกดดันจากปัญหาและเพื่อลดความกดดันที่มีต่อตนเอง จึงนำไปสู่การแยกตัวจากสภาพความเป็นอยู่เดิมสู่สภาพแวดล้อมใหม่ กลุ่มผู้หญิงจึงเลือกตัดสินใจเข้าสู่อาชีพการค้าประเวณี ดังนั้นอาชีพค้าประเวณีจึงควบคู่มากับการอพยพย้ายถิ่นของคน โดยเกิดจากปัจจัยผลักดันจากประเทศต้นทาง ซึ่งเป็นถิ่นที่อยู่เดิมเพื่อแสวงหาแหล่งรายได้หรือโอกาสที่ดีกว่าในเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ การย้ายถิ่นฐานข้ามชาติเกิดจากคำชักชวนหรือการบอกต่อจากเพื่อน เครือญาติหรือคนรู้จักที่ย้ายมาอยู่ก่อน เช่นการชักชวนหรือการบอกเล่าถึงโอกาสมีงานทำในประเทศไทยโดยมีปัจจัยดึงดูดจากประเทศปลายทาง เช่น ความแตกต่างของอัตราค่าจ้างแรงงาน การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ความนิยมของนายจ้างคนไทยในการจ้างแรงงานต่างชาติ จะเห็นได้ว่าปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ แต่การเคลื่อนย้ายถิ่นฐานข้ามชาติไม่สามารถทำได้ง่าย ๆ เนื่องจากมีข้อจำกัดที่เข้มงวดเกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐานข้ามชาติของประเทศต้นทางและประเทศปลายทาง ผู้ย้ายถิ่นจึงต้องพึ่งพาผู้ทำงานเป็นผู้ช่วยเหลือหรือนายหน้าในกระบวนการย้ายถิ่นฐานข้ามชาติ ซึ่งนายหน้ามีทั้งผู้ที่ไม่มุ่งหวังผลประโยชน์และเป็นผู้ที่มุ่งหวังผลประโยชน์จากผู้ย้ายถิ่น จึงทำให้ผู้ย้ายถิ่นบางส่วนถูกควบคุมและถูกแสวงหาผลประโยชน์ในลักษณะหรือวิธีการต่าง ๆ

อภิปราย

จากการศึกษากลุ่มหญิงค้าประเวณีมีอายุระหว่าง 19 – 30 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนแขวงจำปาศักดิ์ กลุ่มหญิงค้าประเวณีส่วนใหญ่จะมีการศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สาเหตุที่

ทำให้กลุ่มหญิงค้าประเวณีมีการศึกษาที่ไม่ค่อยสูงมากนัก และพบว่าสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของครอบครัวค่อนข้างยากจน จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้พ่อแม่ไม่มีเงินมากพอที่จะส่งบุตรให้เรียนหนังสือจนจบชั้นปริญญาตรีได้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มหญิงค้าประเวณีออกหาทำงานเพื่อหาเงินช่วยเหลือครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับทิวากร บุญเจริญ, (2548) ที่ได้ศึกษาถึงหญิงบาร์เปียร์ในเขตเมืองพัทยาพบว่าปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้หญิงต้องมาประกอบอาชีพนี้ คือความต้อการศึกษาไม่สามารถประกอบอาชีพที่ดีได้ กลุ่มหญิงค้าประเวณีส่วนใหญ่มีฐานะยากจน สาธารณูปโภคและความสะดวกสบายยังเข้าไม่ถึง ด้วยเหตุนี้กลุ่มหญิงค้าประเวณีจึงตัดสินใจข้ามฝั่งมาทำงานยังประเทศไทย เพื่อที่จะหาเงินจำนวนมากเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตนเองและครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ ของนักจิตวิทยา ชื่อ มาสโลว์ (Maslow,1975,p.255) อ้างถึงใน(ทวีชัย ระเบียบ, 2555) ที่กล่าวไว้ว่า มนุษย์มีความต้องการในสิ่งจำเป็นต่อร่างกายเพื่อที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ มนุษย์ต้องหาทางสนองความต้องการนี้ก่อนจึงจะใส่ใจกับความต้องการเรื่องอื่น ๆ ต่อไป เพราะมนุษย์เรานั้นมีความต้องการไม่สิ้นสุดจึงต้องดิ้นรนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง เงินเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต กลุ่มหญิงค้าประเวณีจึงเลือกที่จะข้ามมาทำงานที่ฝั่งไทยเพื่อทำงานหาเงินตามคำชักชวนของคนรู้จัก ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้มีการติดต่อสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับกลุ่มหญิงค้าประเวณีตั้งแต่ก่อนเข้าทำงาน ดังนั้นแล้วกลุ่มหญิงค้าประเวณีจึงมีพฤติกรรมเรียนแบบจากบุคคลที่คบหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราศรัย ศิริปริชาพงษ์, (2542) จากการศึกษาพบว่าเด็กหญิงที่เข้ามาทำงานขายบริการทางเพศ เกิดจากการคบหาเพื่อนที่ทำอาชีพเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศ บุคคลดังกล่าวจึงมีบทบาทในการชักจูงให้กลุ่มหญิงเหล่านี้เข้าสู่อาชีพค้าประเวณี เนื่องจากรายได้ที่สูง งานสบายสามารถมีเงินใช้จ่ายโดยไม่ต้องพึ่งใครจึงทำให้หญิงค้าประเวณีเห็นประโยชน์หรือข้อดีของอาชีพ และเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับอาชีพให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มหญิงสาวตัดสินใจเข้าสู่การค้าประเวณี

กลุ่มหญิงค้าประเวณีบางคนมาจากครอบครัวแตกแยก เป็นเหยื่อของความรุนแรงภายในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พ.ต.ท.จักร จุลกะรัตน์ (2547) อ้างถึงใน(ทวีชัย ระเบียบ, 2555) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ทำให้เด็กหญิงเป็นโสเภณี : ศึกษากรณีสถานบันเทียงานรอยัล ซิตี อเวนิว กรุงเทพมหานคร โดยจากการศึกษาพบว่ากลุ่มหญิงที่มาขายบริการทางเพศโดยส่วนใหญ่ จะเป็นบุคคลที่มีปัญหาความรุนแรงภายในครอบครัว ก็ส่งผลกระทบต่อกลุ่มเด็กหญิงดังกล่าว เพราะครอบครัวไม่มีความสมบูรณ์ก็จะทำให้เด็กขาดความอบอุ่นและไม่มีที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พันตำรวจเอก ดร. อัครพล บุญโยปรัชญ์ (2561) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีการค้ามนุษย์และคดียาเสพติด ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีที่มีลักษณะเป็นการค้ามนุษย์ในประเทศไทย พบว่า สาเหตุที่ผู้หญิงต้องมาเป็นโสเภณีคือสภาพครอบครัวไม่ได้รับความสุข บิดามารดาทะเลาะเบาะแว้งกัน สภาพครอบครัวอยู่ในสภาพบ้านแตก

สาหรerkขาด การไม่ได้รับความสุขเช่นนี้ก็เป็นมูลเหตุที่ทำให้กลุ่มหญิงค้าประเวณีขาดความอบอุ่นด้านจิตใจ กลุ่มหญิงจึงต้องออกไปหาความสุขนอกบ้านหรือหนีออกจากบ้านทำให้ถูกชักจูงหลอกลวงไปเป็นผู้หญิงขายบริการทางเพศได้ง่าย ๆ

การเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยของกลุ่มหญิงค้าประเวณี ส่วนใหญ่จะใช้หนังสือเดินทางแบบนักท่องเที่ยว และหนังสือเดินทางแบบชั่วคราว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สมาคมรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2558 : 109) ที่ศึกษาเรื่องการค้าประเวณีหญิงจากประเทศในแถบอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง พบว่า การเดินทางเข้ามาทำงานค้าบริการทางเพศในประเทศไทย โดยใช้หนังสือเดินทางผ่านแดนชั่วคราวเข้ามายังประเทศไทย ณ จุดผ่านแดนบริเวณจังหวัดตามแนวชายแดน และนอกจากนี้ยังพบข้อเท็จจริงที่น่าสนใจเกี่ยวกับวิธีการเข้าสู่วงการค้าประเวณี คือ การมีตัวกลางหรือนายหน้าเป็นคนชักชวนหญิงชาวต่างชาติให้เข้ามาทำงานบริการทางเพศในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) รัฐควรจัดตั้งหน่วยงานหรือศูนย์ให้คำปรึกษา ให้การช่วยเหลือและคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพค้าประเวณี โดยผู้ประกอบอาชีพค้าประเวณีต้องขึ้นทะเบียนและมีบัตรแสดงตัวว่าเป็นผู้ประกอบอาชีพค้าประเวณี ควรมีเพียงหน่วยงานเดียวที่อำนาจและสิทธิในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบอาชีพค้าประเวณี และจัดเก็บภาษีกลุ่มผู้ประกอบอาชีพค้าประเวณีตามที่ขึ้นทะเบียนไว้กับหน่วยงานของภาครัฐ
- 2) จากการศึกษาพบว่า กลุ่มหญิงค้าประเวณีเลือกเข้าสู่อาชีพค้าประเวณีเพราะปัญหาความยากจน ดังนั้นรัฐควรบัญญัติกฎหมายให้รับรองสิทธิในการเข้าถึงสวัสดิการการรักษาพยาบาล เพื่อดูแลป้องกันในเรื่องสุขภาพกับผู้ประกอบอาชีพค้าประเวณี และป้องกันการแพร่กระจายของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- 3) รัฐควรทำข้อตกลงระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ โดยมีการกำหนดมาตรการสำคัญ ๆ เช่น การให้ความร่วมมือ การให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือเหยื่อที่ถูกบังคับให้ค้าประเวณี การปราบปรามและการส่งกลับประเทศต้นทาง โดยมีองค์กรกลางระหว่างประเทศเป็นผู้ประสานงานทั้งหมด

ภาควิชาศึกษาศาสตร์

พหุบัณฑิตศึกษา

รูป 7 : ภาพสถานที่จริงตอนกลางคืนและกลางวัน

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

แบบสอบถาม

การค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

1. เจื่อนไขการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

1.1 การเข้าสู่อาชีพ

.....

.....

.....

1.2 แรงผลักดัน

1.2.1 ครอบครัว

.....

.....

.....

1.2.2 เศรษฐกิจ/รายได้

.....

.....

.....

1.2.3 สัมผัสแหล่งสิ่งแวดล้อม

.....

.....

.....

พจนานุกรมศัพท์โต ชิว

2. กระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

2.1 การเคลื่อนย้ายถิ่น

2.1.1 การเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย

2.1.2 เส้นทางเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย

2.2 เครือข่ายเชื่อมโยงการค้าประเวณี

2.2.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2.2.2 กระบวนการซื้อบริการทางเพศกับหญิงประเวณี

พหุคูณ ปณ ทิโต ชีเว

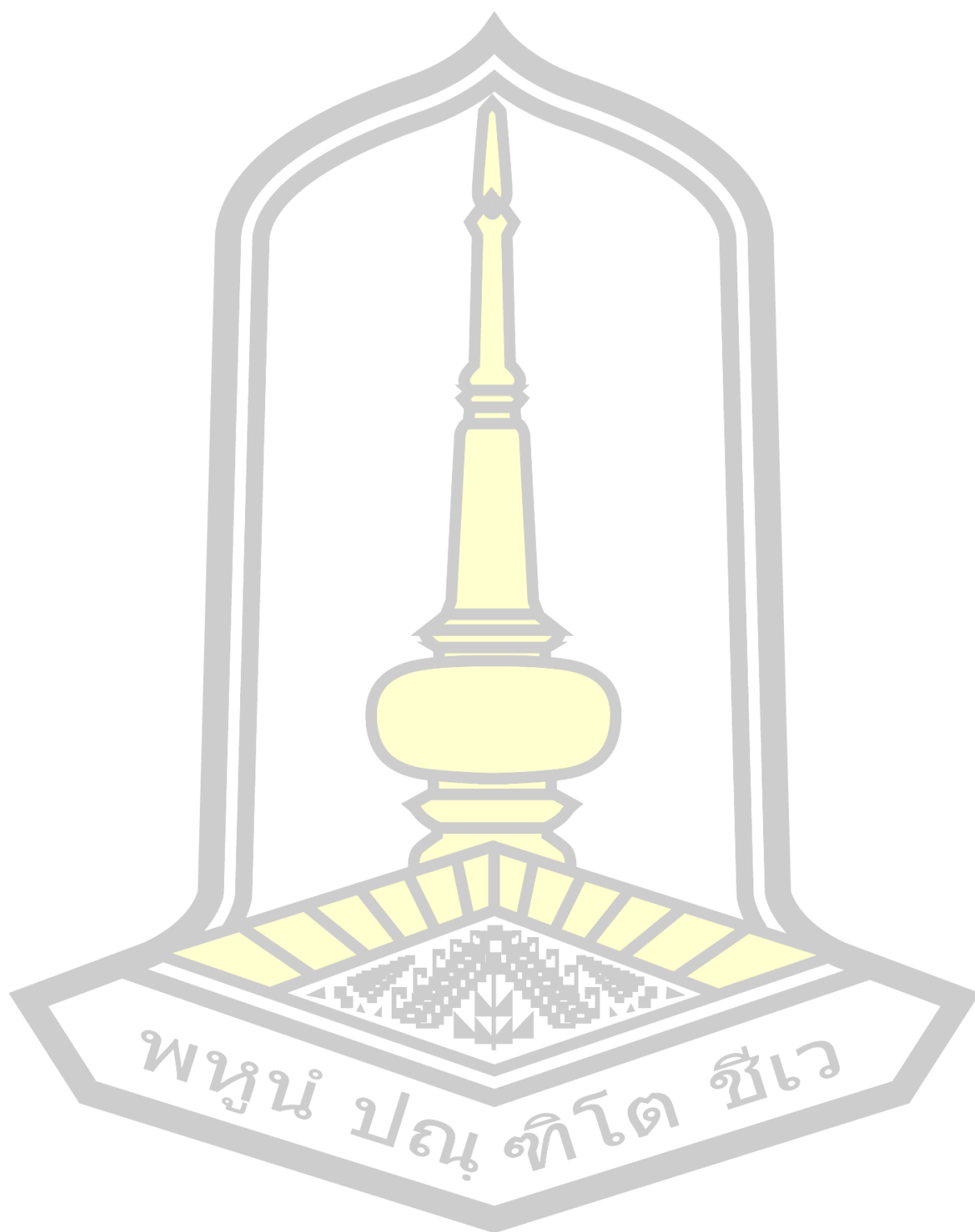
บรรณานุกรม

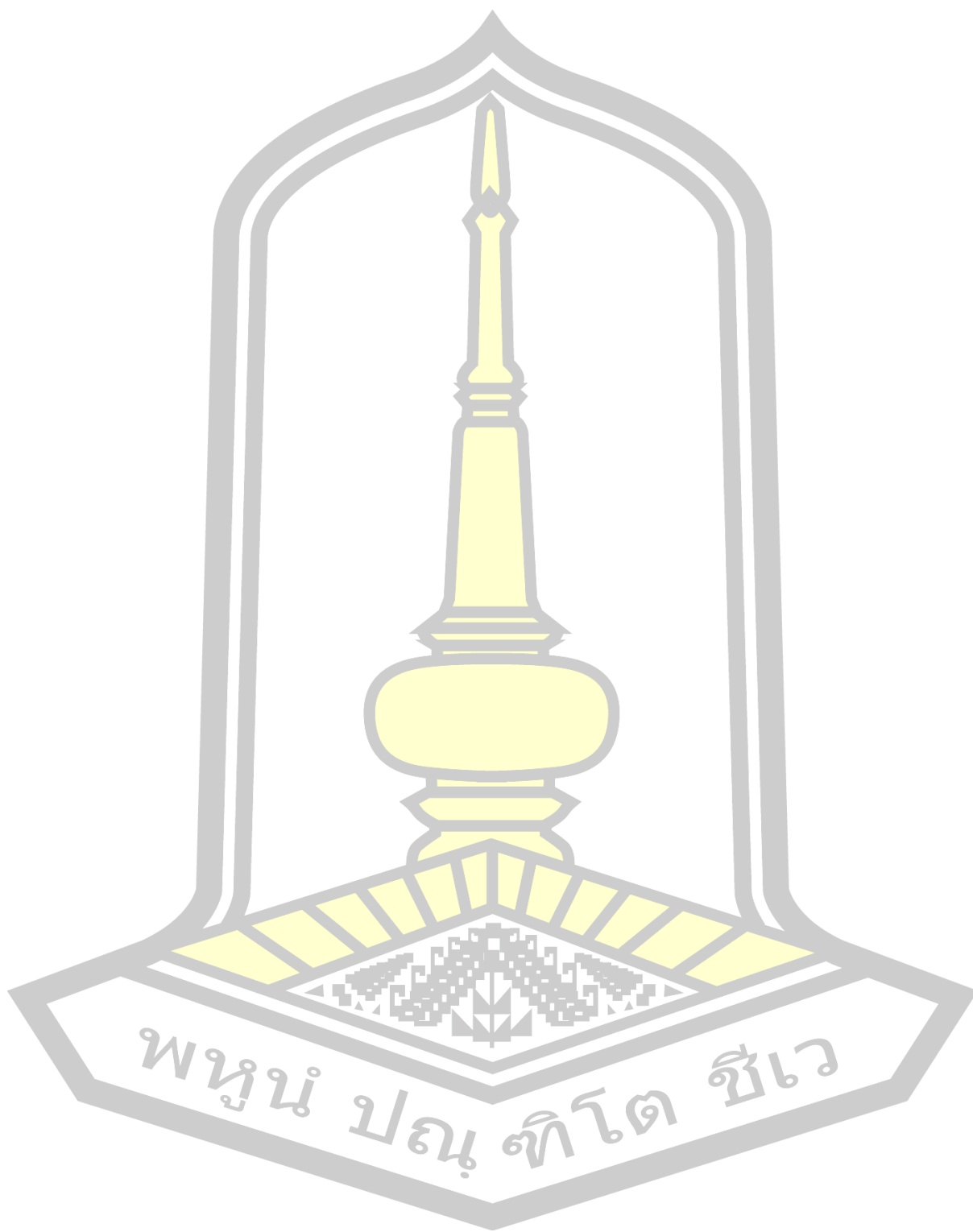
- กระทรวงยุติธรรม. (2550). ทศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อการขายบริการทางเพศ. กลุ่มงานพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์. กรุงเทพฯ : กระทรวงยุติธรรม.
- กฤตยา อาชวนิจกุลและคณะ. (2540). บทสังเคราะห์สถานการณ์คนข้ามชาติและทางเลือกนโยบายการนำเข้าแรงงานข้ามชาติของประเทศไทย นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กุศล สุนทรธาดา. (2540). แรงงานต่างชาตินี้ไม่ถูกกฎหมายในประเทศไทย. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จงจิตต์ โสภณคณาภรณ์. (2540). พฤติกรรมของวัยรุ่นไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- จันทนา ห่านรุ่งขโรทร. (2542). การปรับตัวของแรงงานต่างชาตินี้ : ศึกษาเฉพาะกรณีแรงงานในจังหวัดสมุทรสาคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จันทร์ ชุ่มเมืองปัก. (2546). แรงจูงใจและการจูงใจสร้างปฏิหารีย์.ดอกหญ้า. กรุงเทพฯ.
- จันทรานี สงวนนาม. (2545). ทฤษฎีแนวปฏิบัติการบริหารสถานศึกษา.บุ๊คพอยท์. กรุงเทพฯ.
- จิณวัตร ปะโคทั้ง. (2553). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาด เล็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- จิรภา เต็งไตรรัตน์ และคณะ. (2543). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิรัฐ โจรณ์บวรวิทยา. (2558). การจัดการภาครัฐกับปัญหาการค้าประเวณีแฝงในพื้นที่จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์. วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน, 101-102.
- ชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์. (2551). ธุรกิจนอกระบบ : ศึกษากรณีการค้าบริการทางเพศในสังคมไทย. ภาคนิพนธ์ รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐวัฒน์ เอี่ยมสำอากค์. (2548). “ก๊ิก” ปัญหาการค้าบริการทางเพศ(แอบแฝง) กรณีศึกษาภายใน จังหวัดระยอง. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทวีชัย ระเบียบ. (2555). กระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ: ศึกษากรณีหญิงต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร (ศศ.ม.). อาชีววิทยาและงานยุติธรรม. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทิวากร บุญเจริญ. (2548). หญิงบาร์เปียร์ในเขตพัทยา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธีรยุทธ์ รุ่งเรือง. (2545). กระบวนการขายบริการในรูปแบบนางทางโทรศัพท์. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต,สาขานโยบายสาธารณะ,วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิวัตร สุวรรณพัฒนา. (2541). ชุมชนค้าประเวณี. วิทยานิพนธ์ (ศศ.ม) คณะสังคมศาสตร์. เชียงใหม่ :

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- เนตรดาว มัชฌิมา. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานของครูพี่เลี้ยงอบรมเด็กอ่อนก่อนเกณฑ์ในจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ประวิทย์ ร้อยแก้ว. (2548). การค้ามนุษย์ : นิยามความหมายในเอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง สิทธิมนุษยชน : การค้ามนุษย์ภัยร้ายใกล้ตัว. สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการ. กรุงเทพฯ: ศาลยุติธรรม.
- ประสงค์ ภาเรือง. (2551). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานครูเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริการการศึกษา. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปราศรัย ศิริปรีชาพงษ์. (2542). โสเภณีเด็กหญิงในเขตเทศบาลเมืองนครพนม. วิทยานิพนธ์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ผศ.ดร. มาตาลักษณ์ ออรุ่งโรจน์. (2549). รายงานการวิจัยการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมครอบครัวของผู้ตกเป็นเหยื่อและกลุ่มเสี่ยงที่มีผลให้เกิดการค้ามนุษย์โดยเฉพาะกรณีการค้าหญิงและเด็ก. บริษัท มีสเตอร์ก๊อปปี (ประเทศไทย). กรุงเทพฯ.
- พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว. (2560). รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและมนุษย์. หนังสือพิมพ์ ซี้ดเจอะลิก. วันที่ 15 พฤษภาคม 2560.
- พัชกรณ ภาภูตานนท์. (2546). การศึกษาคุนภาพชีวิตของหญิงขายบริการทางเพศ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พัทธกร ศาสนะสุพันธ์. (2554). กระบวนการค้ามนุษย์ข้ามชาติในประเทศไทย วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พันตำรวจเอก ดร. อัครพล ปุณโยปัทม์ภัก. (2561). รายงานการวิจัยการศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีที่มีลักษณะเป็นการค้ามนุษย์ในประเทศไทย.
- ภาณุพงศ์ ชุ่มชื่น. (2549). โสเภณีเด็ก : กรณีศึกษาเมืองพัทยา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ยุวธิดา ชมเชย. (2559). การนำพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ไปปฏิบัติศึกษากรณี เขตพื้นที่เทศบาลนครพิษณุโลก วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ลัคนา วัฒนชะวะกุล. (2554). การวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วุฒิสภา. (2546). ผลการพิจารณาศึกษามาตรการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี. คณะกรรมาธิการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ.

- สมาคมรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2558). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการวิจัยเรื่อง การค้าประเวณีหญิงจากประเทศในแถบอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ. (2550). พฤติกรรมองค์การ ทฤษฎีและการประยุกต์. สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2540). การย้ายถิ่นที่อยู่และแรงงานข้ามชาติ : เอกสารประกอบการบรรยาย .
- สุภางค์ จันทวานิช และคณะ. (2539). การพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมไทย สำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุวริย์ ณ ระนอง. (2526). ปัจจัยที่ดึงดูดให้หญิงเข้าสู่อาชีพค้าประเวณี. ฉลองรัตน. กรุงเทพฯ.
- อดิศักดิ์ รัชนิภรณ์. (2553). สภาพชีวิตของผู้หญิงขายบริการ : กรณีศึกษาผู้สมัครใจขายบริการในเขต เมืองพัทยา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัครเดช มณีภาค และนฤมล ชมโฉม. (2555). ปัญหาทางกฎหมายในการปราบปรามการค้าประเวณี ศึกษากรณีหญิงต่างด้าว. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- อัญชลี พิณจักษ์ธรรม. (2544). การค้าประเวณี : กรณีศึกษานักเรียนหญิงในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สังคมวิทยา มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัจฉรา ชลาชนนวิณ. (2562). เส้นทางการค้ามนุษย์ข้ามชาติ : กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ในพื้นที่เสี่ยงระหว่างประเทศ. วารสารวิชาการอาชญาวิทยา และนิติวิทยาศาสตร์โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- Daniela Danna. (2014). Report on prostitution laws in European Union.
- David Fiona. (2007). Asean and Trafficking in persons : Using Data as a Tool to Combat Trafficking in persons. Geneva : Organization for Migration.
- Luke Talikowski and Sue Gillieatt. (2005). Female sex work in yangon, Myanmar : Sexual health (centre for international health, ed.). Australia: Curtin University.
- Soroptist International of the Americas. (2010). WHITE PAPER ; The New Face Of Slavery. Retrieved from (Online) <http://www.notforsale.in.th/autopagev4>.

พหุมนุ ปณ ทิโต ชีเว

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวสาลิณี สิงห์ศร
วันเกิด	18 พฤษภาคม 2532
สถานที่เกิด	จังหวัดมุกดาหาร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	151 หมู่5 บ้านพังคอง ตำบลบ้านโคก อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร 49000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ธุรกิจส่วนตัว
ประวัติการศึกษา	มัธยมศึกษาตอนปลาย : โรงเรียนนาวาราชกิจพิทยานุสรณ์ ปริญญาตรี : คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม (ศศ.บ.) มหาวิทยาลัย มหาสารคาม

พูนัน ปณฺ ทิโต ชีเว